

Allah skänker frid

En bro mellan religioner
Sylvain Romain

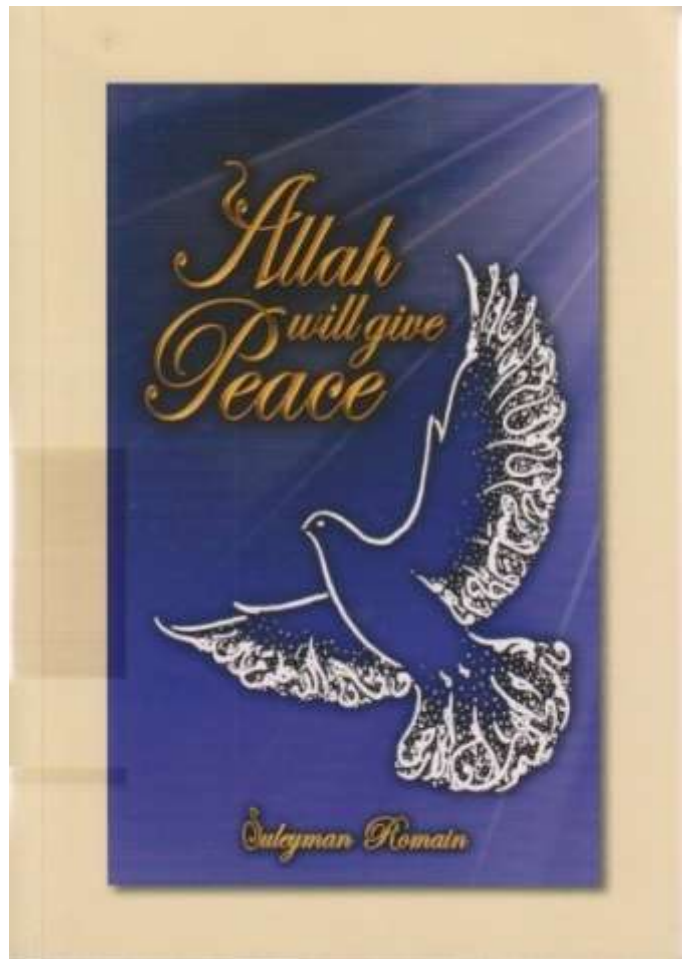
Allah manar till frid

Författaren vill uttrycka sin tacksamhet till alla bidragsgivare till innehållet och formuleringen av denna bok. Han tar fullt ansvar för riktigheten av alla fakta och citat som görs.

Citaten från den Hedrade Bibeln (Tawrāt, Zabūr och Injīl) och den Hedrade Qur'ān har översatts från originalspråken (arabiska, grekiska och hebreiska) av författaren.

Duvan på framsidan är en kalligrafi särskilt utformad av min saharawiske vän Mohamed Sulaiman Labat.

Dess text är hämtad från den Hedrade Qur'ān (Sūrat l-Fatrḥ. 48:4):

وَالَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

”Han är den som sände ned frid i de troendes hjärtan, så att de kan växa i tro; Allah tillhör himmelens och jordens makter. Allah är full av kunskap och visdom.”

Sjunde utgåvan

Tryck och bindning; CPI Books, 21911 Leck, Germany www.cpibooks.de ISBN 0-9678910-4-3

© Copyright 2020 HopeToShare, Germany

www.hopetoshare.org, E-Mail: info@hopetoshare.org

Ingen del av denna publikation får översättas, reproduceras, lagras i ett hämtningssystem eller i moln, och överföras i någon form eller på något sätt (såsom elektroniskt, fotokopieras, spelas in eller på annat sätt) utan föregående skriftligt tillstånd från upphovsrättsinnehavaren.

Denna kopi är på enfastgrund.se med tillstånd från författaren.

Författaren:

Filosofie doktor Sylvain Romain är en auktoritet i kristna och muslimska kretsar uppskattad för sina ansträngningar att föra de två religionerna närmare varandra. Han är forskare vid universitetet i Al-Azhar, Kairo.

Att tänka på: Ett ord till läsaren

Den uppmärksamme läsaren kommer att märka att några av påståendena i den här boken kan avvika från de klassiska tolkningarna av den Hedrade Qur'ān, särskilt från dem baserade på Tafsīr och Sunnah.

Det hade faktiskt varit lätt för författaren att helt enkelt återge det som redan har uttryckts så många gånger. Ändå valde han medvetet att bruka ett annat tillvägagångssätt.

Anledningen är enkel: författaren ville närma sig Qur'ānens budskap med nya ögon och antog att hans icke-muslimska utbildning skulle hjälpa honom att avslöja tänkbara okända sanningar – om några alls.

Genom att dela med sig av sina upptäckter och möjligen erbjuda några nya insikter är författarens enda motivation att berika Din tro.

Därför är den här boken en inbjudan till att öppna Ditt sinne och ta en ny titt på den Hedrade Qur'ān.

Närhelst författarens okonventionella tillvägagångssätt leder honom till slutsatser som skiljer sig från ortodoxa uppfattningar, kom ihåg att hans avsikt är att söka ömsesidig förståelse genom att lyfta fram den gemensamma grunden mellan den Hedrade Bibeln och den Hedrade Qur'ān snarare än skillnaderna.

Eftersom vi tror att hans forskning åtminstone förtjänar en titt, tackar vi Dig för att Du accepterar hans arbete som ett tecken på välvilja på vägen mot fred och försoning mellan religioner

As-salāmu 'alaykum wa rahmat-ullāhi wa barakatuhu !

Redaktionen

Innehållsförteckning

Förord Att stena eller ta bort stenar?	13
Hur förhåller det sig med religiösa konflikter?	14
En uppmaning till en rämna i muren	15
Några verser från Allahs Ord avseende Förordet	17

KAPITEL 1 De kristna – vänner eller fiender?	21
Kristenhetens färdväg	22
Hedniska inslag	25
Väst-Rom reser sig på nytt	26
Teologiska följdverkningar	28
Avfällighet i vår tid?	30
<i>Al- kāfirūn</i> ("gömmarna")	31
Endast ett <i>fātal</i> av dem	32
De är inte alla lika	34
Islam och de tvättäkta kristna	38
Kristna förföljda av "kristna"	40
Kristna beskyddade av muslimer	41
Det Osmanska Riket	43
Islams vagga	45
En väsentlig anmärkning	49
En artig inbjudan	49
Kapitel 1 sammanfattas	51
Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 1	52

Idén om islam i Allahs Ord	52
Avfall förutsagt i Allahs Ord	52
Inte alla kristna har tagit miste	54
 KAPITEL 2 Den Hedrade Injīl – en fördärvad bok?	57
Vittnesbördet från den Hedrade Qur’ān	59
Betydelsen av <i>ḥarrafa</i> , ”att förvränga”	61
”Autentiseringen” av Allahs Ord	64
Bidragen från arkeologin	66
Andra möjliga skäl för tvivel	69
Teologiska skillnader mellan de Heliga Böckerna	70
<i>Hudan</i> : Vägvisare för mänskosläktet	71
Kapitel 2 sammanfattas	73
Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 2	78
Kapitel 3 Den välsignade högtiden <i>’Īdul-Adḥā</i>	81
En förskräcklig befallning	82
Underkastelse innebär fullständig lydnad	84
Gud griper in	85
Betydelsen	86
En fråga om liv och död	88
Hur allt började	89
Vad är synd?	94
Vad är död?	96
En världsvid farsot	98
Goda Nyheter runt hörnet!	100
<i>Taqwāh</i>	103
Två bröder – två val	104
Gudomlig vägledning	107
Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 3	110
 KAPITEL 4 Allah skänker frid	115
Vem gör oss fria?	116
Vem betalade lösen?	118
Hur förlåter Allah?	120
Ett rop på förbarmande	122
Den Rätta Vägen	126
Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 4	129
 KAPITEL 5 Har Allah en son? Sanningen om Jesus	133
Den kristne Gudens unika enhet	136
Betydelsen av ”Guds son”	138
<i>Rasūl Ullah</i> (”Guds budbärare”)	142
<i>Rub min-hu</i> (”Anden som kommer från Honom”)	143
<i>Al-masīḥ</i> (”Messias”)	144
Al-masīḥ skänker själen ro	145
<i>’Īā</i> (”Jesus”)	146
<i>Ibn Maryam</i> (”Marias son”)	147
<i>Kalimat Ullah</i> (”Guds ord”)	147
<i>Wajīh wa muqarrab</i> (”upphöjd och nära Gud”)	148

<i>Āyah lil-' ālamīn</i> ("ett tecken för världsalltet")	149
<i>Raḥmat min-nā</i> ("nåd från Oss")	150
Vem är raḥmat min-nā?	152
Goda nyheter om förbarmande	154
<i>Az-zakī</i> ("den rene")	155
<i>Al-mubārak</i> ("den välsignade")	156
<i>Qaul al-ḥaqq</i> ("Sanningens uttryck")	156
Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryams stordåd ^(fäöh)	157
Vem Al-Masīḥ 'Īsā 'Īsā Maryam ^(fäöh) egentligen är	161
Ett synbart motsatsförhållande	163
Den som säger: "Lyd mig!" och "Följ mig!"	165
Kapitel 5 sammanfattas	168
Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 5	170
Slutord	177
Bibliografi	180

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BISMILLAH ARRAHMAN ARRAHEEM

I Guds, den nådige, den barmhärtiges, namn.

FÖRORD

Att stena eller ta bort stenar?

As-salāmu 'alaykum wa raḥmat-ullāhi wa barakatuhu! Må Allahs frid, Hans nåd och välsignelse vila över oss alla!

Det är min djupaste önskan bara för att frid och fred uppenbarligen har blivit en bristvara. Där fred definieras som frånvaron av krig, anses avskräckning och skydd vara nödvändigt. Så många hinder hindrar fred från att hända! Det verkar snarare som om Planeten Jorden har invaderats av skyddsanordningar. Murar och staket finns över hela världen, byggda för att skilja människor åt – som om de kunde hålla ondskan borta.

Oavsett om det är den Kinesiska Muren eller den mexikanska gränsen, manar de till beundran eller skräck. Samtidigt skapar deras imponerande storlek och de enorma belopp som spenderades i Antiken på alla typer av bastioner en känsla av tafatthet som om de måste stå emot de kommande tusentals åren; men med vilket resultat?

Barriärer skall skydda och därför vara oöverstigliga. Vid sällsynta tillfällen kan någon öppna en liten lucka, men bara för att kasta någon giftig pil mot fienden och sedan snabbt återgå till den förmodade säkerheten. Det är regeln om man vill känna sig trygg i dag.

Soldater på båda sidor om gränslinjen på Koreanska Halvön har beordrats att aldrig se i varandras riktning; men gäller inte till viss del samma sak i mänskliga relationer?

Även i de vanliga hobbyträdgårdsmästarnas rike verkar "Se upp för hunden", skrivet med stora bokstäver, lämpligt för att blidka människor som är övertygade om att ondskan lurar bortom stängslet.

Det betyder att barriären främst finns i våra egna huvuden. *Die Mauer* i Berlin delade den tyska nationen i 28 år. Den revs för mer än en generation sedan, men det tog lång tid att ta bort den intellektuella och känslomässiga världens steniga fördomar ur både österlänningars och västerlänningars sinnen; och uppenbarligen är det en lång väg kvar att gå...

Hur förhåller det sig med religiösa konflikter?

Mer än någonsin längtar världen efter fred. Många pratar om den och letar efter den i interreligiös dialog och gemensam andlighet. Men religion verkar orsaka mer rädsla och oförståelse än att bidra till harmoni. Ju mer *terra incognita* – den okända världen – skrämmer, desto mer väcker ens egen idé om sanning lusten att övertyga eller skydda sig från oliktankande. Har inte några av historiens sorgligaste kapitel skrivits med religiösa skillnaders bläck?

Som ett tråkigt exempel ibland andra har konflikter mellan kristna och muslimer underblåsts av teologiska dispyter som ofta har slutat i hat, förföljelse och blodsutgjutelse. Medan västvärlden verkar sjunka in i någon så kallad ”islamofobi”, uppfattar många muslimer kristendomen som själva roten till nutidens ondska. Var kan lösningen finnas?

- Borde vi rita röda linjer för att skilja på Abrahams / Ibrāhīms^(fäöh) trätgiriga barn som om de vore brottare på en matta? (Vi har satt ut förkortningen ”fäöh” efter profeters namn som en tasliya, en välsignelse med innebörden ”Frid är över honom”).
- Behöver vi fler staket mellan synagogor, kyrkor och moskéer, som dem som finns mellan länder och privata fastigheter?
- Eller är det inte snarare dags att inse att staplandet av stenar på varandra har fört mänskligheten ingenstans och aldrig kommer att leda någonstans?
- Varför inte helt enkelt begrava stridsyxan och stå tillsammans? Låt oss bli av med det förflutnas spillror! Låt oss bryta ned barrikader!

Om Du tänker så är Du på samma våglängd som jag, författaren till den här boken. I outtröttlig dialog mellan båda religionerna har jag hållit seminarier och föreläsningar i 67 länder, undervisat i kyrkor och moskéer, skolor och universitet, även ibland muslimska och kristna forskare. Mitt slutmål är att identifiera stötestenarna och att sätta ihop stenarna till broar.

Jag tror att detta är möjligt – även om jag är medveten om att arbetet för interreligiös förståelse varken förutsätter eller implicerar acceptans av en annan trosbekännelse. När allt kommer omkring innebär dialog beredskapen att gå med på att inte hålla med.

Att med alla medel undvika att möta glimten av en annan verklighet är ett säkert sätt att befästa sina fördomar på. Ändå kan en blick mot andra sidan avslöja att det inte nödvändigtvis är stället där ondskan har mutat in sin plats. Faktum är att titta in i ögonen på en låtsad fiende kan koppla en till en bror eller en syster som möjligen har samma längtan efter fred och frid som en själv.

Förresten, har Du någonsin tänkt på att de flesta kristna som är födda och uppvuxna i en kristen värld skulle vara muslimer om de föddes och växte upp i ett muslimskt hem? På samma sätt skulle de flesta muslimer födda och uppvuxna i en muslimsk omgivning vara kristna om de föddes och växte upp i en kristen familj!

Denna enkla reflektion visar att varken ens nationalitet eller ens utbildning gör en god eller ond. . .

En uppmaning till en rämna i muren

Kära medkristna och muslimska läsare (eller vad Ni än tror), boken Ni håller i Er hand är en högtidlig uppmaning till att bryta den onda cirkeln som har splittrat religioner i alltför många århundraden.

Eftersom vi båda hävdar att vi är andliga ättlingar till samme profet Abraham/Ibrāhīm^(fäöv), låt oss sluta att dunka våra huvuden mot klipporna och låt oss öppna dörrarna för varandra och inse att väggar och murar bara uttrycker den mänskliga konkursen i att försöka att lösa konflikter. Endast den som känner sig osäker behöver säkerhetsåtgärder; men de som vet var de står och litar på Allah/Gud kan modigt gå vidare.

Därför kommer alla som har modet att tänka utanför ramarna att belönas. Detta motsvarar perfekt vad som står i den Ärade Qur'ān (Sūrat l-Baqarah 2, Āyah 112):

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

¹¹² Den som underkastar sig Allah och utövar godhet har en belöning som väntar hos sin Herre. Det kommer inte att finnas någon rädsla eller sorg för honom.

I den här boken skall vi försöka att ge svar på några missförstånd angående islam och kristendomen:

- Är kristna verkligen så *onda* som vissa tror?
- Är de alla likadana?
- Dyrkar kristna tre gudar?
- Vilka delar av den Hedrade Bibeln har fördärvats?
- Har verkligen de kristnas Gud en son?

Må författarens passion fylla Dig med önskan om att betrakta Allah den Härlige som den högsta Källan till perfekt harmoni!

Så snart Du finner lugnet genom Honom, dela det med dem utanför barriären: en fiende, en familjemedlem eller en troende från en annan religion.

När vi river muren, låt oss plocka upp stötestenarna tillsammans och ta en närmare titt på dem! Vissa av dessa hårda stenar kan förvandlas till ädelstenar om vi slipar dem tillräckligt noggrant. Det kan ta lång tid och båda sidor behöver tålmod. Men åsynen av diamanter som lyser i en mörk värld borde vara värd ansträngningen, tycker Du inte?

Är Du redo? Då sätter vi i gång! — Sylvain Romain

Några verser från Allahs Ord avseende Förordet

De flesta läsare kanske inte är medvetna om att det som kristna i allmänhet kallar för ”den Heliga Bibeln” i den Hedrade Qur'ān bär det högst specifika namnet ”Guds Ord” (Sūrat l-Baqarah 2:75) (Den Hedrade Tawrāt, Zabūr och Injīl utges i våra dagar som en enda bok under namnet ”Bibel” (från grekiskans biblos. ”bok”), och kallas i den Hedrade Qur'ān för ”Allahs Ord” (kalām-Ullah). Vi kommer att använda den beteckningen, när vi talar om Bibeln). Den består av:

- Gamla Testamentet, som i stora delar motsvarar judarnas *TaNaKh* / *Tanakh* (Tôrâh, på arabiska Tawrāt, också känd som de Fem Moseböckerna / Mūsā^(fäöh)); *Nabī'im*: ”Profeter”; och *Katub'im*: ”Skrifter” – härav förkortningen *TaNaKh*);
- Nya Testamentet, vilket handlar om Jesus/Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryams^(fäöh) tal, handlingar och liv samt hans lärjungar.

Islam brukar hänсыfta på den Hedrade Bibeln som ”Tawrāt, Zabūr och Injīl”. Vi har beslutat oss för att fortsättningsvis kalla den för ”Allahs Ord”.

Tawrāt, Salomos Ordspråk 12:20 (Referenserna till Allas Ord skall läsas ut exempelvis så här: ”Ordspråksboken, Kapitel 12, Vers 20”).

מִרְמָה, בְּלֵב-חָרָשִׁי רָע; וּלְיַעֲצִי שְׁלוֹם שְׁמִחָה.

²⁰ Bedrägeri ligger i hjärtat hos dem som planerar ondska, men de som främjar fred äger glädje.

Tawrāt, Salomos Ordspråk 17:1

טוב פת חרבה, ושלום-בה -- מבית, מלא זכתי-ריב

¹ Bättre en torr skorpa med frid och stillhet än ett hus fullt av fest och strid.

Tavrāt, Jesaja 58:6

הלא זה, צום אבחרהו--פתח חרצבות רשע, הסתר אגדות מוטה; ושלח רצוצים חפזים, וכל-מוטה תנחמו.

⁶ Är det inte den här typen av fasta jag har valt? Lossa orättvisans bojor och lös slaveriets kedjor, släpp de förtryckta fria och upphäv varje slags träldom!

Tavrāt, Jeremia 29:11

יא כי אנכי ידעתי את-המשכת, אשר אנכי חשב עליכם--נאם-יהוה: ממשכות שלום ולא לרעה, לתת לכם אחרית ותקוה.

¹¹ Så här säger Herren: ”Jag vet vilka tankar jag har om er, tankar om frid och inte om ondska. Min önskan är att ge er en framtid och ett hopp”.

Zabūr, Psaltaren 18:30

ל כי-בך, ארץ גודד; ובאלהי, אדלג-שור.

³⁰ Med min Gud kan jag hoppa över murar.

Injīl Matteusevangeliet 5:9

⁹ Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.

⁹ Saliga är de som verkar för frid. De kommer faktiskt att kallas för ”Guds söner”.

Injīl Matteusevangeliet 5:23-24

²³ Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

²⁴ Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

²³ Därför, om du lägger fram din gåva vid altaret och där kommer ihåg att din bror har något emot dig,

²⁴ Lämna då din gåva där framför altaret! Gå först och tala ut med honom; kom sedan och lämna din offergåva!

Injīl, Lukasevangeliet 10:5-6

⁵ Εἰς ἣν δ' ἂν εἰσέλθῃτε οἰκίαν, πρῶτον λέγετε, Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

⁶ Καὶ ἐὰν ἐκεῖ ᾖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαήσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μή γε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

⁵ När ni går in i ett hus, säg först: ”Frid över detta hus”.

⁶ Om någon där är en fridens son, skall er frid vila över dem; om inte, kommer den tillbaka till er.

Injīl. Paulus' Brev till Romarna 12:18

¹⁸ Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες

¹⁸ Om det är möjligt – så långt som det beror på er – håll fred med alla.

Injīl. Apostlagärningarna 10:34-35

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης ὁ θεός,

35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν.

34-35 Då sade Petrus: ”Nu inser jag hur sant det är att Gud inte uppvisar favorisering, utan att han accepterar dem ibland varje nation som fruktar honom och gör det som är rätt.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
BISMILLAH ARRAHMAN ARRAHEEM

I Guds, den nådiges, den barmhärtiges, namn.

Kapitel 1

De kristna – vänner eller fiender?

Den Hedrade Qur'ān har rätt när den tillrättavisar Bokens Folk för att de ignorerar lärorna i sina egna Skrifter (Tawdit, Zabūr och Injīl):

Al-Baqarah 2:75(?)

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ حِجَّرُوا عَنْهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

⁷⁵ Några av dem hörde Allahs Ord och förvrängde det medvetet efter att ha förstått det. Hoppas du verkligen att de därför kommer att tro dig?

Längre fram i samma Sūrah, läser vi (Al-Baqarah, Āyah 170):

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

¹⁷⁰ Och när det sägs till dem: ”Följ vad Allah har uppenbarat”, sade de: ”Nej! Vi följer vad vi fann våra fäder göra” – även om deras förfäder inte förstod, utan gick åt fel håll.

I en annan Āyah ('Āli 'Imrān 3:78) heter det:

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

⁷⁸ Det finns några ibland dem som förvränger Boken med sina tungor: När de läser skulle man tro att det är en del av Boken, men det är den inte; och de säger: ”Detta är från Allah”, men det är inte från Allah: De ljuger mot Allah, och de vet det fullt väl.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

¹⁴ Med dem som kallar sig för ”kristna”, ingick vi ett förbund, men de glömde en del av det de skulle komma ihåg: så vi stötte bort dem genom fiendskap och hat mellan det ena och det andra, till Domedagen. Och snart kommer Allah att visa dem vad det är de har gjort.

Kristenhetens färdväg

En ärlig titt i kristendomens historia bekräftar att Bokens Folk verkligen har avvikit kraftigt från lärorna i sina egna Uppenbarelser. Låt oss kort se hur det gick till:

Kort tid efter att Al-Masīḥ 'Īsā bin Maryam ^(fäöh) (Jesus Kristus, Marias Son) färdades till Himmelen, utsattes hans efterföljare för starkt motstånd.

Den 23. Februari, 303 e.Kr. inledde den romerske kejsaren Diocletianus den allvarligaste våg av förföljelse som den tidiga kristenheten någonsin hade mött. Genom dekret förstördes gudstjänstlokaler, egendom konfiskerades, kopior av den Hedrade Bibeln brändes och kristna hindrades från att leva sin tro öppet.

Men efter den extremt svåra tiden för Jesus Messias' efterföljare verkade saker och ting bli lättare för dem. Galerius, Diocletianus' adoptivson och anhängare, hade varit en stark fiende till kristendomen tills han insåg att alla våldsamma åtgärder mot kristna skulle förbli ineffektiva.

Det är därför Galerius slutligen ändrade sin ståndpunkt och utfärdade Serdica-ediktet i April 311, som gav kristna och icke-kristna

”det fria valet att följa vilken religion som helst, så att allt som innehåller gudomlighet i de himmelska sfärerna kan blidkas och gynna oss och alla dem som står under vår myndighet.” (Pierre Lanarès, *Conscience et liberté* (Bern: Association Internationale pour la Défense de la Liberté Religieuse, Band 2, 1975), sid. 6-7.)

Medvetenheten om att kristendomen inte kunde utrotas markerade det officiella slutet på den romerska förföljelsen och segern för den nya religionen. Alla kristna fångar släpptes och kunde hädanefter utan hinder följa sin övertygelse.

Ett annat avgörande drag som förseglade förändringen kom två år senare med Konstantin I:s (den Stores) tillträde till tronen. Konstantin, som hade upphöjt sig till *Imperator Maximus* medan Galerius fortfarande var förste kejsare, legaliserade den kristna tron över hela sitt imperium. Inom kort fick de som trodde på Jesus fullt skydd och rätten att tillbe sin Gud obehindrat inom det romerska samhället. Ediktet etablerade formellt kristendomen som en fullt laglig religion och beseglade dess seger över hedendomen.

Men en sådan till synes positiv vändning i religionshistorien skadade så småningom andligheten mer än den hjälpte, och vi måste ägna några ögonblick åt att försöka att förstå varför.

Först skall vi veta att det har varit mycket debatt om kejsarens motiv för att anamma kristendomen. Motiverades hans val av politisk opportunism, eller drevs han av en djup, innerlig övertygelse? Faktum är att parallellt med den nya religionsfriheten ersatte icke-kristna symboler långsamt kristna tecken. I, till exempel, Peterskyrkans källare kan man fortfarande se en mosaik från Konstantins tid, på vilken Jesus Messias framställs som guden Apollo, som kejsaren dittills hade dyrkat.

Konstantin den Store fortsatte att dyrka den ”Obetvingade Solen”, guden som var väldigt populär i Romarriket. Han fortsatte att ge ut mynt med orden *Sol Invictus* ingraverade på dem. Den 7. Mars, 321 beslutade *Imperator Maximus* att Söndagen skulle hållas som den romerska vilodagen. Med hjälp av den gamla hedniska termen

Dies Solis kallade han den första dagen i veckan för ”solens dag” och framtvungade att den skulle hållas som den officiella vilodagen.

Det är därför många kristna fortfarande håller Söndagen (Sunday, solens dag, på engelska) som en helig dag, även om den Hedrade Bibeln tydligt nämner den sjunde dagens Sabbat som Allahs heliga vilodag (Lördag, fortfarande kallad för sabt på arabiska i dag).

År 330 valde Konstantin att flytta sin huvudstad från Rom till Bysans (dagens Istanbul). Kejsaren återuppbyggde den grekiska bosättningen uppkallad efter kung Byzas, som blev *Néa Rōmē*, ”Nya Rom”. Den ändrades dock snart till *Constantinopolis*, ”Konstantins Stad”. Bemyndigandet, som gjordes långt borta från staden Rom, gav så småningom de romerska biskoparna friheten att utöka sin makt utan större hinder.

Medan det romerska imperiet under 500-talet sökte säkerhet i Öst, började den officiella kristna religionen att agera på uppdrag av den västerländska regeringen, och kyrkans överhuvud blev imperiets överhuvud. I gengäld skulle Konstantin vara redo att ge större erkännande – vilket skulle ha inneburit mer auktoritet – till kyrkans överhuvud i Rom. Detta skulle ha säkrat honom stöd från religiösa myndigheters sida.

Men då Konstantin valde en sådan kurs, underskattade han potentialen hos det antika Rom. Han öppnade dörren till självbestämmande, som skulle visa sig vara svår att stänga. Tänk bara på det enorma avståndet mellan det nya och det gamla Rom.

Faktum är att flytten från Tiberns stränder till Gyllene Hornet på Bosporen indikerade en rörelse inom kristenheten där ”kyrkans överhuvud ersatte kejsaren, och den romerska kyrkans makt ledde henne till flera övergrepp i religionens namn”.

Hedniska inslag

Många av Jesu efterföljare började att spåda ut budskapet från den Hedrade Injil och därigenom också från den Hedrade Tawrät och Zabūr, varvid flera hedniska läror inlemmades. Så här gick det till:

Först och främst resulterade Konstantins positiva inställning till kristendomen i att milliontals hedningar omvändes till ”Statskyrkan” i hela Romarriket. Det plötsliga bytet antyder att de flesta av de nyomvända inte riktigt visste vad Jesu budskap handlade om. På den tiden var människor för det mesta analfabeter och hade ingen tillgång till Allahs Ord, så det var lika svårt att kommunicera Sanningen till dem som det var lätt att lära ut någon form av fel.

På den tiden var prästerskapet det enda skyddet för bönderna mot politiska despoter. Ändå hade dessa ofta en dålig intellektuell och teologisk utbildning, så att de religiösa överordnade sannolikt missbrukade det förtroende som de gavs. När allt kommer omkring har allmogens naivitet och bristande kunskap alltid gjort dem till ett enkelt byte för religiösa bedragare, och vi får aldrig glömma att vi människor har lätt för att tro för snabbt och för blint.

Strax efter det mer eller mindre påtvingade dopet av hundratusentals hedningar i ett sammanhang där kristendomen hade nått städerna men inte så långt ut på landet, återinfördes hedniska vanor i det dagliga livet; och det ständiga anländandet av icke-kristnade barbarer förstärkte processen.

Blandningen av okunnighet och blind lydnad öppnade dörren för hedniska element och därutöver hade hedniska filosofers lära uppmärksammas och spelat en viktig roll i teologiska diskussioner.

”Fördärvets verk gick snabbt framåt. Samtidigt som hedendomen såg ut att vara besegrad, blev den erövraren. Hennes anda kontrollerade församlingen. Hennes doktriner, ceremonier och vidskepelser införlivades i tron och Kristi bekännande efterföljares tillbedjan.” (Ellen Gould White, *The Great Controversy Between Christ and Satan*)

Samtidigt som de betraktade sig själva som ”kristna”, behöll de västerländska nationerna några av sina hedniska traditioner och införlivade dem i den nyligen anammade religionen. Den ena trångsyntheten lades till den andra: magiska formler, tron på relikers övernaturliga kraft och hednisk liturgi introducerades allmänt. Fram till i dag kan man till exempel se att många katolska gudstjänstplatser i Södra Tyskland är byggda på källor – just de platser dit hedningar brukade komma och dyrka vattnet som kommer från jorden som en magisk kraft. Lokala hjältar förklarades heliga och dyrkades som ”helgon”.

Väst-Rom reser sig på nytt

I ett meddelande riktat till påven Johannes II 533 uppmanade den östromerske kejsaren Justinianus patriarkerna i den östliga kyrkan att erkänna Väst-Roms överhöghet, där kyrkans framgångar mot hotet från de germanska stammarna redan från början hade varit anledningen till att kejsaren försökte att få biskopen på sin sida. Medan syftet var att stärka sin egen auktoritet, förstärkte han så småningom påvedörets makt.

Genomförandet av Justinianus’ ökända kapitulation till kyrkan år 538 anses allmänt vara början på den så kallade ”Mörka Medeltiden” i Europa. Perioden som varade så långt som till efterdyningarna av den Franska Revolutionen beskrivs som ”en lång natt av nästan universellt mörker, okunnighet och vidskepelse, med knappt en ljusstråle för att lysa upp dysterheten.” (Boise: Pacific Press, 2012, s. 50). John Dowling, *The History of Romanism* (New York: Edward Walker, 1846), s. 181.)

Eftersom religion alltid har tyckts vara ett adekvat sätt att manipulera godtrogna sinnen på, letade den officiella kyrkan efter alla möjliga sätt att säkra lydnad från okunniga människor: kostsamma pilgrimsfärder och botgörelser, byggandet av imponerande katedraler och vördnad av relikier, betalningen av stora summor till prästerna; dessa och många liknande goda gärningar ålades för att mildra Guds vrede eller för att säkra Hans gunst.

Under Konstantins styre hade politiken tagit hand om religiösa angelägenheter. Nu, under Justinianus, hade situationen vänt: Religionen tog över politiken; och ju mer makt de religiösa myndigheterna fick, desto mer mörker föll över den europeiska andligheten. Nya titlar som ”Gud på jorden”, ”jordisk Gud” eller ”vår Herre Gud påven” visar det maktmissbruk som förekom då. Så snart kristendomen anammade en huvudsakligen politisk agenda, upphörde den att påverkas av kärleken till Sanningen.

”Mörkret verkade bli tätare. Bilddyrkan blev mer allmän. Ljus brann framför bilder och böner yttrades till dem.

[...]

Människors sinnen var så fullständigt kontrollerade av vidskepelse att förnuftet självt tycktes ha gått vilse. Även om präster och biskopar själva var njutningsälskande, sensuella och korrupta, kunde det bara förväntas att de människor som såg upp till dem för vägledning skulle försjuka i okunnighet och laster.” (Ellen Gould White, anført arbete, s. 57.)

Låt oss säga ett varningens ord: Vi kan aldrig tillräckligt betona att syftet med vår presentation inte på något sätt är att kritisera någon religion eller någon ivrig adept av den katolska tron. Snarare vill vi hjälpa alla i deras uppriktiga sökande efter Sanningen. Vi dömer inte *människor* för deras goda tro, men vi identifierar ett *system* som har fört Europa till en period av intellektuellt mörker och regression, som brukar kallas för ”den Mörka Medeltiden” av helt legitima skäl. Observera också att avfallsprocessen främst ägde rum under tiden kring födelsen av en man som heter Muhammad ^(fäöh) som skulle komma in på historiens scen för att föra fram en ny andlig vind som är känd som islam. . .

Teologiska följdverkningar

Innan vi fortsätter vill vi göra det klart att denna framställning av fakta inte på något sätt är avsedd att stigmatisera någon religion eller någon ivrig anhängare av den katolska tron. Tvärtom, vi skulle vilja hjälpa alla

uppriktiga personer i deras sökande efter Sanningen. Vi kritiserar inte individer, utan ett system som har lett Europa in i en period av djupt intellektuellt mörker och regression i allmänhet, vanligen kallad för ”Perioden av Mörker” av de skäl som förklarats ovan, vilket enligt vår egen uppfattning motiverar denna benämning.

Inte konstigt att den vanliga kristna världen i ett sådant sammanhang snabbt förlorade sitt gudomliga öde som centrum för sann tro. De fortskridande århundradena bevitnade en konstant ökning av fel i de framställda doktrinerna.

Ytterligare en förfälskning behövdes för att de romerska institutionerna skulle kunna dra nytta av sina anhängares rädsla och laster. Den tillfördes senare genom avlatsläran. Människor fick lära sig att genom betalning av pengar till kyrkan kunde de befria sig själva från synd och till och med befria själarna åt sina avlidna vänner som var instängda i de plågande lågorna. Alltså gav århundrade efter århundrade rika och fattiga bort till kyrkan allt de hade för att mildra rädslan för den kommande domen.

Ytterligare ett sätt att få full förlåtelse för synder, förflutna, nutida och framtida, och som en befrielse från alla smärtor och påföljder som hade uppstått, var att ta värvning i påvens krig, som kallades för ”korstågen”. Målet med dessa var att utvidga kyrkans timliga välde och att straffa eller utrota dem som vågade att ifrågasätta hennes andliga överhöghet.

”På så sätt fyllde Rom sina kassakistor och upprätthöll storheten, lyxen och lasten hos de låtsade representanter för Honom (Jesus) som saknade huvudgård”. (Ellen Gould White, anført arbejde, s. 59.)

Som ett försök att förstå varför en sådan avvikelse var möjlig måste vi komma ihåg att prästerskapet vid den tiden lätt kunde motivera varje missbruk av religionen genom att hävda någon gudfruktig inspiration som ingen grundligt kunde undersöka. Böcker var handskrivna, så att endast ett fåtal rika människor hade råd med ett exemplar av den Hedrade Bibeln. En sådan publikation skulle ha kostat en förmögenhet, lika mycket som en hel flock får. Vem hade då tillgång till någon skriftlig handling? Och vem ansträngde sig för att lära sig att läsa? Endast ett fåtal!

Från 1226 till 1250 publicerade Universitetet i Paris den första franska upplagan av Bibeln. Framgången var överväldigande och inte konstigt att kyrkan omedelbart reagerade. För dem som kan läsa och skriva formulerade Rom det uttryckliga förbudet att studera den Hedrade Bibeln. År 1229 stadgade Rådsmötet i Toulouse att:

”Vi förbjuder lekmän att äga Gamla och Nya Testamentet, förutom Psaltaren, böneböckerna och skrifter rörande den Heliga Jungfru Marias beundran. Men vi förbjuder strängeligen att dessa böcker ägs i någon översättning.” (Ioannes Dominicus Mansi, *Sacrorum Conciliorum*, Nova et amplissima collectio, Tomus 23, Capitulum 14 (Venezia: 1779).)

År 1234, bara fem år senare efter Toulouse, ändrade Synoden i Tarragona beslutet enligt följande:

”Ingen har rätt att äga böckerna i Gamla och Nya Testamentet på romanskt (lokalt) språk. Om någon har dem, skall han överlämna dem till närmaste biskop för att låta bränna dem. Om inte, oavsett om han är präst eller lekman, kommer han att bli misstänkt för kätteri tills han renas från alla tvivel.” (Carl Mirbt, *Quellen zur Geschichte des Papsttums und des römischen*)

Samtidigt låtsades biskoparna i Rom att vara gudomligt inspirerade, och kyrkliga traditioner, bestående av ord från teologer, upphöjdes över den Hedrade Bibelns auktoritet.

Således blev den vanliga kyrkans lära den yttersta källan till Uppenbarelse. Redan 787 förklarade det Andra Kyrkomötet i Nicaea att:

”Den som förkastar den kyrkliga traditionen, skriftlig och muntlig, måste uteslutas.” (*Katholizismus* (Tübingen: Mohr, 1924), s. 194. Peter Uhlmann, *Die Lehrentscheidungen Roms im Licht der Bible* (Arntzen: Telos, 1984), s. 12.)

Det var härigenom, under prästerskapets makt över den läsokunniga allmogen, som de andliga övergreppen nästan verkar ha varit obegränsade.

Man kan hävda att sedan dess har Europa dock lämnat den Mörka Medeltidens sanningsdöljande för flera århundraden sedan. Det är därför den relevanta frågan vi behöver ställa är: I vilken utsträckning påverkar avvikelserna från de gudfruktiga Uppenbarelserna fortfarande kristendomen i dag?

Avfällighet i vår tid?

Kristen historia är fylld med sorgliga uppteckningar av tro och handlingar som inte talar för äktheten av Al-Masīḥ 'Isā Ibn Maryam (fädh). Men vi bör komma ihåg att de inte har något gemensamt med det vackra budskapet i Allahs Ord.

- Korstågen: vem har inte hört talas om dem, en otrolig källa till lidande för den islamiska befolkningen i Främre Orienten utförd i den kristne Gudens namn? Dessa skamliga handlingar av vildhet och omänsklighet, massakrer, pogromer och deportationer, plundring och förödande, trosbrott och otrohet, var inte bara riktade mot islam. Korstågen skadade också milliontals judar och kristna.
- Koloniala krig och brott: Hur många handlingar av fanatism och intolerans, ända upp till handeln med hela afrikanska stammar till Amerika i slaverisyn, har utförts i Allahs namn!
- Evolutionsteorin har blivit allmänt accepterad ibland kristna som ett faktum, så att många inte längre tror att Allah skapade världen med Sin mäktiga hand och stora visdom.
- Bibelns auktoritet: Kristna talar om sina egna Heliga Skrifter på ett hädiskt sätt, vilket undergräver deras gudomliga inspiration. Dorothea Sölle, en tysk pastor, gick så långt att hon spred den så kallade "Gud-är-död-teologin".
- Andlighet: Religion har gradvis tagits bort från det sociala livet. De flesta kristna ber inte ens offentligt längre.
- Syndiga vanor och missbruk: Speciellt i länder med kristen kulturell bakgrund orenar sig människor, Allahs högsta varelser på jorden! De förstör sig själva med alkohol, tobak, droger, pornografi och andra missbruk.

Al-kāfirūn ("gömmarna")

Därför är det ganska förståeligt att många troende förkastar *den* typen av kristendom och betraktar den som *kufri bi-Allah*. Anwar el-Sadat, som tilldelades Nobels Fredspris för sina insatser för fred, sade till exempel:

"Västerlandet kränker sanningen, historien och mänskliga värderingar. Har den rätt att tolka det kristna budskapet på ett sätt som strider mot kristendomens grundläggande principer? Det kommer vi på intet sätt i Öst att acceptera."

[...]

"Eftersom kristendomen har sina rötter i Orienten vet vi orientaler att den religionen bygger på de två grundläggande principerna tro och kärlek. Kan vi hitta dessa två i vad västvärlden kallar för

"kristendomen" (François Berthier, *L'idéologie politique des Frères Musulmans*, i *Orient Magazine*, Nr. 8, 1985, *Orient Magazine*, Nr. 26, 1985, s. 151.)

Endast ett *fātal* av dem

Sannerligen, den Hedrade Qur'ān har rätt i att tillrättavisa Bokens Folk för att de inte följer lärorna i sina Uppenbarelser. Sådana "gömmare" har dolt det gudomliga budskapet och försummat det till förmån för sina egna traditioner. (*Kufri* härstammar från *kafara*: att hölja. Det är det som vi har valt att översätta *kuffār/kāfirūn* (flertal av *kāfir*) med "gömmarna", ett bättre ord än "otroende".)

Vi måste dock vara försiktiga så att vi inte begår ett ödesdigert misstag: Den Hedrade Qur'an säger ej uttryckligen att kristna har falsifierat texten! Det framstår klart när vi på nytt läser den Āyāt som vi anförde i början på detta kapitel:

Al-Baqarah 2:75

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

⁷⁵ Några av dem hörde Allahs Ord och förvrängde det medvetet efter att ha förstått det. Hoppas du verkligen att de därför kommer att tro dig?

Den stränga kritik som tas upp här gäller bara ”några av dem”, det vill säga *en specifik grupp* ibland Bokens Folk. En fördärvad text från en sådan grupp skulle innebära att det för närvarande skulle finnas två olika Biblar i omlopp: den äkta versionen och en förfalskad. Ändå är så inte fallet.

Å andra sidan, bekräftelsen att de ”förvrängde det medvetet efter att ha förstått det” innebär att de först hade lyssnat på den riktiga texten, dvs. att de fortfarande hade den i sin ägo. Följaktligen måste de som inte förvrängde texten fortfarande ha originaltexten i sina händer. Låt oss titta på en andra vers:

Al-Baqarah 2:170

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

¹⁷⁰ Och när det sägs till dem: ”Följ vad Allah har uppenbarat”, sade de: ”Nej! Vi följer vad vi fann våra fäder göra” – även om deras förfäder inte förstod, utan gick åt fel håll.

Det negativa svaret på förmaningen att ”följa vad Allah har uppenbarat” (bokstavligt talat: ”sänt ned”) visar att förvrängningen bara är vägran att lyssna på vad Allah hade sänt ned!

Förresten: Har Du lagt märke till vad den Hedrade Qur'an kallar judarnas och de kristnas heliga böcker för? ”Allahs Ord” och ”vad Allah har uppenbarat”.

Frågan är hur vi kan identifiera de falskheter som vissa påstådda lärjungar åt Al-Masīḥ 'Īsā ibn Maryam ^(fäöh) lär ut och upptäcka sanningen? Svaret är ganska enkelt: Läs judars och kristnas böcker!

Om Du själv söker i den Hedrade Zabūr och Injīl, kommer Du att upptäcka vad som är bibliskt i den kristna teologin och vad som inte är det. Men kom ihåg att i svunna tider hade kristna liten tillgång till Allahs Ord och kan därför ursäktas för sin okunnighet. I våra dagar kan dock nästan alla som letar efter texten få tillgång till den. Utgiven som ”Den Heliga Bibeln”, är den tryckt på över 3 000 språk, och vi kan enkelt ladda ned den från Internet. Därför kan vi fråga varför somliga ibland anhängarna av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) uppenbarligen struntar i dess bud som är så entydiga?

Svaret är att mänskligt skapade traditioner och bekvämlighet tenderar att vara starkare än Sanningen. Många läser inte Uppenbarelserna eller tolkar dem som om de inte längre vore bindande.

Frågan är därför inte om texten i Allahs Ord har ändrats eller inte, utan att vissa bekännande kristna inte studerar den – eller tolkar texten enligt sina egna önskemål; och detta är den enda anledningen till att problem som rasism eller krig kan uppstå om och om igen, i historien, även stundom i Allahs namn, ehuru Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) har tillkännaggett:

Injīl, Matteusevangeliet 22:39

39 δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

39 Älska din nästa som dig själv.

En väldigt enkel illustration för att göra det tydligt:

Tvål är en bra vara och lätt att hitta; men ändå finns det smutsiga människor. Måste vi skylla på tvålen för det? Självklart inte! Ansvaret ligger på dem som inte använder den!

De är inte alla lika

En annan viktig faktor är att anklagelsen inte riktas mot *alla* inom Bokens Folk utan mot *somliga* av dem. En närmare titt på texten visar att den faktiskt är riktad till judarna och inte till de kristna. Även om man vill inkludera dessa senare, säger den Hedrade Qur'an tydligt att inte *alla* i Bokens Folk är kuffar. Tvärtom, det finns ibland kristna en grupp som följer instruktionerna i sin Heliga Skrift på rätt sätt, utan att blanda dem med mänskliga traditioner eller tolkningar.

Å andra sidan visar flera Āyāt djup förståelse för de äkta efterföljarna av Al-Masīh 'Īsā ibn Maryam ^(fäöh). Ett uttalande som går att finna i Sura 'Āli' Imrān bör särskilt fånga vår uppmärksamhet, där Āyah 104 uttrycker önskan om "en gemenskap som kräver det goda, beordrar det rätta och förbjuder det onda" ("för det är de som kommer att lyckas").

'Āli 'Imrān 3:104

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

¹⁰⁴ Måtte det komma fram från er en gemenskap som uppmanar till det goda, förmanar till det rätta och förbjuder det onda. För det är de som kommer att lyckas.

Eftersom det är specificerat att denna gemenskap kom "från er", består den av dem som accepterade budskapet från Muhammad ^(fäöh). Dock manar nästa Āyāh de troende att inte vara "som de som är splittrade" (105):

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ النَّبِيُّاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

¹⁰⁵ Och var inte som de som var splittrade och visade ifrån sig de tydliga bevis som kom till dem. De kommer att få ett kännbart straff.

Den här gången anger inte texten vilka personer som är inblandade. Emellertid talar en av de därpå följande Āyāt (110) om två distinkta grupper ibland Bokens Folk, åtföljd av önskan om att "de tror".

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۚ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ

¹¹⁰ Ni är den bästa gemenskap som någonsin har uppstått för mänskligheten. Ni, befall vad som är rätt, förbjud ondska och tro på Allah. Om Bokens Folk trodde, skulle det vara bra för dem. Det finns några ibland dem som tror, men de flesta av dem är fräcka.

Vi bör lägga märke till att även om "de flesta av dem" är fräcka, finns det "några ibland dem som tror". Och det är här som Āyāt 113 och 114 spinner vidare på resonemanget genom att specificera:

'Āli 'Imrān 3:113-114

لَيْسُوا سَوَاءً ۚ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ يُؤَسِّرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

¹¹³ De är inte alla lika: ibland Bokens Folk finns det en gemenskap som står medan de repeterar Allahs verser under natten och faller ned för Honom i tillbedjan.

¹¹⁴ De tror på Allah och den Yttersta Dagen; de föreskriver vad som är rätt och förbjuder det som är fel; och de hastar fram i goda gärningar och är ibland de rättfärdiga.

Vi kan dra slutsatsen att: De ”som är ibland de rättfärdiga” är kristna som ställs på samma nivå som muslimer vad gäller tro:

- • Det finns ibland de kristna en ovanlig gemenskap (samma ord umma som används för den muslimska gemenskapen i vers 104).
- • Dessa trofasta kristna ”står medan de repeterar Allahs verser under natten och faller ned för Honom i tillbedjan” – liksom muslimer brukar göra.
- Båda grupper (muslimer och kristna) ”står för det rätta och förbjuder det som är fel” (samma arabiska ordval i Āyāt 110 och 113).
- Båda grupper tror på Allah och på den Yttersta Dagen.
- Uttrycket ”de (dessa kristna) är *mina l-ṣāliḥīna*, ibland de rättfärdiga” tyder på att dessa olika kristna *ṣāliḥ*, värdig att bli kandidater till Paradiset, ordet.
- Ingenting tyder på att de här troende har omfattat islam eller läst trosbekännelsen (*ṣāḥāda*).
- Med andra ord: Medan vissa kristna sägs vara fräcka, är en del andra ibland dem närmare det muslimska samfundet än dessa oförsämda kristna.

Det är därför den Hedrade Qur’ān nämner ”den närmaste kärleken till de troende ibland dem som säger: ’Vi är kristna’”:

Al-Mā'idah 5:82

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَلَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

⁸² Ni kommer verkligen att finna de troendes fiender ibland judarna och deras umgänge; och Ni kommer att finna den närmaste kärleken till de troende ibland dem som säger: ”Vi är kristna”! För ibland dem finns det män hängivna läran som har avstått från världen (präster och munkar); och de är inte arroganta.

Meningen ”För ibland dem finns det män hängivna läran som har avstått från världen (präster och munkar); och de är inte arroganta” antyder att icke alla kristna är som dessa, och att det därför förekommer två slags kristna. Det väsentliga är dock att det förekommer kristna, oavsett procentsats, som är annorlunda, och att muslimer finner dessa kristna stå ”nära de troende”.

Därför är frågan om den distinktion som görs mellan två grupper av kristna fortfarande giltig idag. Var är de som är ödmjuka, fromma och redo att vara ”närmast muslimerna”? Faktum är att historien har tagit hänsyn till detta.

Islam och de tvättäkta kristna

Faktum är att historien visar att kalifen Abu Bakr, den direkta efterträdaren till profeten Muhāammad (fäöh) efter hans död skickade ett cirkulärbrev till de arabiska stammarna så snart han hade rättvist etablerat sin auktoritet:

”Kom ihåg att Ni alltid är i Allahs närvaro, på gränsen till döden, i förvisningen om domen och hoppet om paradiset. Undvik orättvisa och förtryck; rådgör med Era bröder och vinnlägg Er om att bevara Era truppers kärlek och förtroende.

[...]

Låt inte Er seger bli fläckad av kvinnors och barns blod. Förstör inga palmer och bränn inga majsfälter. Hugg inte ned fruktträd och gör inte heller något ofog mot boskapen, bara mot sådana som Ni dödar för att äta. När Ni sluter något förbund eller artikel, stå vid det och var så goda som

Ert ord.

[...]

När Ni fortsätter kommer Ni att hitta några religiösa personer som bor undandragna i kloster och söker att tjäna Gud på det sättet: låt dem vara i fred och varken döda dem eller bränn deras kloster.”(Anfört i Edward Gibbon, *The Decline and Fall of the Roman Empire* (New York City: 2006), Band 5, s. 189 och följande.)

Tyvärr berättar de historiska uppteckningarna inte vilka dessa kristna var. Men det faktum att de var ”religiösa personer som bodde undandragna i kloster” visar att de var kristna. Medan de hatades och uteslöts av den dominerande religionen, skyddade muslimer i Egypten dem.

Flera liknande fall har registrerats under den islamiska expansionen. (Se Abū Ja'far, Muḥammad ibn Jarīr At-Tabarī, *Tarīkh al-umam wa al-mulak* (Beirut: Dar-i Seveydān, 1968), Band 2, s. 246.)

Frågan är: Hur kan vi identifiera de genuina anhängarna av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh)? Var kan vi hitta dem i våra dagar?

Från de tidigaste århundradena var kristendomen uppdelad mellan den dominerande statsreligionen och dem som försökte att förbli hängivna budskapet om Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) i dess renhet. Dessa trogna kristnas grundläggande övertygelser var:

- Studiet av Guds Ord som enda källa till inspirerad Uppenbarelse,
- Tron på människans frälsning grundad på Guds nåd och inte genom avlat eller andra goda gärningar,
- Iakttagandet av de Tio Budorden som uppenbaras i Allahs Ord (Tawrāt, Andra Moseboken 20:1-17) och som Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) tolkade dem. (Injīl, Matteus kapitel 5-7.)
- Förkastandet av föreningen mellan religion och politiska myndigheter.

Såsom vi precis läste i Al-Mā'idah 5:82, nämner den Hedrade Qur'ān ”den närmaste kärleken till de troende ibland dem som säger: ’Vi är kristna’”. Texten fortsätter med att framhäva deras karaktär: ”För ibland dem finns det män hängivna läran som har avstått från världen (präster och munkar); och de är inte arroganta”. Visst är det lika viktigt att leva ut en religion vilande på ödmjukhet och respekt som det är att föra fram dogmer, hur korrekta de än är?

Kristna förföljda av ”kristna”

Det behöver inte sägas att noggrant Bibelorienterade kristna systematiskt har förtryckts av statskyrkan under flera århundraden:

”Det var Roms taktik att utplåna varje spår av oliktankande från sina doktriner eller dekret. Allt kätterskt, vare sig det var personer eller skrifter, försökte hon att förstöra. Uttryck av tvivel, eller frågor om påvliga dogmers auktoritet, var tillräckligt för att förverka livet för rik eller fattig, hög eller låg.” (Ellen Gould White, anfört arbete, s. 61.)

Den vanliga kristendomen började att kämpa mot så kallade ”kättare”. Följande citat ger oss en uppfattning om de grymheter som begåtts mot de verkliga anhängarna av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh):

”Under fem århundraden, från inrättandet av Inkquisitionen under påve Innocentius IV 1252 till Upplysningstiden, har väktarna för Kristi trofasta anhängare orsakat fruktansvärd blodspillan. Enligt vitt skilda uppskattningar har mellan en och tio miljoner människor drivits i döden, de flesta av dem brändes levande.” (Peter Wensierski, Klaus Franke och Ulrich Schwarz, *Gottes willige Vollstrecker*, Der Spiegel, den 1. Juni, 1998, s. 32.)

Vi skulle kunna lägga till denna siffra ”tusentals judar mellan 1000- och 1300-talet” (Hubertus Mynarek, *Die neue Inquisition* (Marktheidenfeld: Das weisse Pferd, 1999), s. 187), sextio tusen så kallade häxor (Kathrin Utz Tremp skriver om 60 000 offer, ”Frauen, die der Teufel reitet”, ZEIT

Geschichte Nr. 3/2014, den 26. Augusti, 2014), och milliontals offer för erövringen av Syd-Amerika. Vissa skribenter dristar sig till att gå långt bortom detta antal:

”Det har uppskattats av trovärdiga historiker att mer än femtio millioner av den mänskliga familjen har slaktats för ”brottet” kätteri av påvliga förföljare, i genomsnitt mer än fyrtio tusen religiösa mord för varje år av

påvedömets existens.” (John Dowling tillägger: ”Men ingen beräkning kan nå fram till det antal som har dödats på grund av att de har upprätthållit evangeliets vittnesbörd och motsatt sig den romerska kyrkans korruption. En million valdenser omkom i Frankrike, nio hundra tusen ortodoxa kristna dödades på mindre än trettio år efter inrättandet av Jesuitorden. Inkvisitionen avlivade, genom olika tortyrmetoder, ett hundra femtio tusen på trettio år.”)

Kristna skyddade av muslimer

Det är viktigt att erkänna att under alla århundraden, närhelst kristna förföljdes av någon anledning, brukade muslimer gärna ge dem en tillflyktsort.

Även under de arabiska erövringarnas tid²⁴, ”då det var praktiskt taget omöjligt för muslimer att idka handel och bo i flertalet kristna länder, fick europeiska kristna slå sig ned i många islamiska samhällen såsom ’Bokens Folk’.”²⁵

24 Tydligen skedde ej arabiska erövringar utan att blod spilldes på båda sidor, och texter i Qur’ān som talar om att ”döda otrogna” har ofta tolkats för hårt. Dock gäller inte beteckningen ”otrogen” (*mushriq*, på 37 ställen i den Hedrade Qur’ān) kristna i allmänhet, utan dem som har förkunnat adoptionism (se kapitel tre av denna bok; se Al-Isra 17:111 och Al-Fur’qan 25:2). Likaså bör texter som At- Tauba 9:5 nogsamt läsas i sitt sammanhang (”När de heliga månaderna är över”). Dessutom Al-Ma’idah 5:33, där självförsvaret vid angrepp och avskräckning uppmuntras.

25 Till exempel år 722 då den bysantinske kejsaren Leo III tvingade alla judar och avvikande kristna att döpas, eller då Leo V (813-820) avrättade paulidanerna, som levde enligt Allahs Ord (Daniel Goffman, *The Ottoman Empire and Early Modern Europe* (Cambridge: University Press, 2002), s. 15).

Närhelst personer har förföljts för sin tro (Warren Treadgold, *A History of the Byzantine State and Society* (Stanford: Stanford University Press, 1997), s. 350), har de av islam styrda länderna gladeligen skänkt en fristad åt dem, som har valt att vara sin övertygelse trogna och vägrat att göra avkall.

En liknande situation har beskrivits angående de nestorianska kristna (en viss sorts kristna) år 910. Vid den tidpunkten fanns det mellan 40 000 och 50 000 av dem i staden Bagdad (George E. Kirk, *A Short History of the Middle East* (New York City: Barnes & Noble, 2006), s. 22).

”Den östliga kristna kyrkan, som hade förföljts och bannlysts av den västerländska kyrkan, utplånades inte av islam. De första läkarna i de muslimska centra för medicinsk skolning och behandling var nestorianska läkare.” (Gabriele Philipps, *Islamic Spain, A Model of Peaceful Coexistence* (Chattanooga: eget förlag, 2003), s. 4.)

Sådana kristna flyktingar välkomnades, som en respekterad islamforskare skriver:

”Då de arabiska kristna bedömdes vara kättare av Katolska Kyrkan och förföljdes av det Bysantinska Riket, tog de sin tillflykt till ödemarken.

[.. .]

Både judiska och kristna invandrare i ödemarken fann sig varmt välkomna ibland de araber som upprätthöll den mesopotamisk-abrahamska traditionen. Tillsammans befäste de denna tradition på Arabiska Halvön.” (Isma’il R. al Faruqi och Lois al Faruqi, *The Cultural Atlas of Islam* (London: Macmillan, 1986), s. 61.)

Henry Treece, känd för sin forskning om korstågen, sammanfattar de kristnas frihet under arabiskt styre med följande ord:

”Under den liberala och toleranta muslimska regimen förhöll de flesta kristna i det förlorade östra riket sig likgiltiga inför kraven från den försvagade kejsaren av Konstantinopel

[...]

De kristna i öst betalade sin mantalsskatt till saracenerna till en lägre sats än deras egen kejsare en gång hade krävt, och fortsatte med sin nästan oavbrutna dyrkan, glada över bristen på förföljelse. Vad gäller kättarna ibland de kristna, gladdes deras hjärtan över arabernas herravälde – må Gud stärka det och ge det framgång.

[...]

Faktum var att araberna, till skillnad från de östliga kejsarna, var realister. De accepterade en skatt i stället för

militärtjänst, garanterade trosrätten för alla vars religion var baserad på Bibeln och tillät varje sekt att leva som ett självstyrande samhälle inom den arabiska staten. Kristna fick till och med bygga nya kyrkor, förutsatt att de inte överträffade moskéerna till höjden!” (Henri Treece, *The Crusades* (London: Orion Publishing, 1962), s. 157.)

Det Osmanska Riket

På grund av sin anmärkningsvärda tolerans förtjänar det Osmanska Riket verkligen ett speciellt omnämnande. Som historikern Leften S. Stavrianos skriver:

”Det Osmanska Riket var unikt [...] för sin oöverträffade grad av religiös tolerans. Under en period då katoliker och protestanter massakrerade varandra och då judar förföljdes från en kristen stat till en annan, var sultanens undersåtar fria att tillbe som de ville med relativt lindriga hinder.” (Leften Stavrianos, *The Balkans Since 1453* (New York: Holt, Rinehart and Winston, 2008), s. 232.)

Daniel Goffman tillägger:

”Osmanerna byggde på jämlikhet och inkluderande traditioner i Central-Asien och islams relativa tolerans för att bygga ett samhälle där icke-muslimska monoteister kunde leva och arbeta i någorlunda frihet. Förtryckta invånare i uteslutande kristna stater fann ett sådant alternativ enormt attraktivt.” (Daniel Goffman, anförde arbete, s. 47.).

Låt oss igen understryka att det vore dumt att låtsas att det aldrig har förekommit några bekymmer eller stridigheter mellan muslimer och kristna. Inte alla har varit lika fördomsfria som osmanerna var i sina bästa dagar.

Vi kanske undrar varför muslimer var så vänliga mot dessa Jesu efterföljare. Vissa kanske hävdar att tolerans var beräknad godhet. Först på grund av dhimml, ”skyddande täckning” mot en mantalsskatt (dzya) som skulle betalas av icke-muslimer; men också för att erövrarna genom att tillåta erövrade människor att behålla sin religion bevarade dessa sin identitet och därmed undanröjdes ett huvudskäl till revolt. Med andra ord: Ju mindre deras undersåtar kände sig förtryckta och störda i sina rättigheter och seder, desto mer skulle de bli nöjda. och acceptera ett annat slags styre. Dhimmin kan ha motiverat muslimerna att behålla de kristna som de var, dvs. som en extra inkomstkälla, medan kristna kunde ha sett detta som en pragmatisk anledning att lämna kristendomen och ansluta sig till islam. Å andra sidan, en icke försumbar fördel med att vara icke-muslim var undantaget från att tjänstgöra i armén. Under en sådan allmänt gynnsam situation fungerade samexistensen i allmänhet väl; och på lång sikt kan den gamla sociologiska regeln ha gällt: ju mindre påtryckningar som gjordes, desto bättre skulle resultatet bli.

Men även om ett så bra grannskap gick förlorat med tiden i många fall, är vår poäng här att betona den allmänna bilden av ett övergripande positivt förhållande mellan båda religionerna. Visst är mänsklighetens historia fylld av orättvisor som begåtts i en eller annan religions namn för att påtvinga andra intressen – i synnerhet maktörsten och önskan att ha rätt. Brott har begåtts på båda sidor. Därför är vi alla skyldiga inför Allah och ”utgivna till Hans barmhärtighet”. Har därför inte tiden kommit att lära av denna långa historia, att erkänna det förflutnas fel och undvika dem genom att gå framåt i en anda av ödmjukhet och respekt? Om det här ämnet inbjuder vi Dig till att åter läsa inledningen av den här boken som lade grunden för vår studie: att begrava stridsyxan och bygga broar.

Kanske är det dags att lära av den långa historien av tolerans och respekt från muslimsk sida. . .

Islams vagga

Med tanke på hjärtlig förståelse mellan kristna och muslimer har Du kanske undrat hur det kommer sig att muslimer har varit så snälla mot dessa äkta kristna?

En del av svaret kan vara att ordet *islāms* rot utgörs av principen om underkastelse (Aslama: ”att underordna sig”, muslim: ”någon som underkastar Allah (sin vilja och sitt hela liv)”, eller mera exakt: den som följer Guds befallning) men inte åsyftar en viss religiös grupp.

Vi kan säga att alla trofasta efterföljare av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) måste betraktas som *muslimūn*, ”underordnade” (Gud).

Lägg märke till vad den Hedrade Injīl säger om saken:

Romarbrevet 12:1 (Injīl)

¹ Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν
θυσίαν ζῶσαν ἁγίαν εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν.

¹ Därför uppmuntrar jag er, bröder, med tanke på Guds barmhärtighet, att offra era kroppar som
ett levande offer, heligt och behagligt för Gud. Detta är er sanna och riktiga tillbedjan.

I versen ovan föreslår aposteln Paulus att vi bör underordna oss Allah. Intressant nog är grunden för vår
”underkastelse under Allah” Hans *Raḥmāh*, ”barmhärtighet”. Detta är den gudomliga egenskap som oftast
förekommer i den Hedrade Qur’ān; med andra ord – med muslimskt språkbruk kan vi säga att eftersom Allah är
den Barmhärtige (*Ar-Raḥmān*) och den Förbarmande (*Ar-Raḥīm*), bör vi stå under (*aslama*, *taslim*) Honom. Det
är därför som aposteln Jakob uppmanar sina läsare enligt följande:

Injīl, Jakobsbrevet 4:7-8

⁷ ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστιτε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύζεται ἀφ' ὑμῶν·

⁸ ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

⁷ Underkasta er Gud och stå emot Djävulen, så kommer han att fly ifrån er.

⁸ Kom nära Gud så kommer han att komma nära er, rena era händer, ni syndare, och rena era
hjärtan, ni tvehägsna.

Vi behöver inte säga att Paulus’ och Jakobs uppfattning om underkastelse står i ljuvaste samklang med vad den
Ärade Qur’ān säger:

Al-Baqarah 2:132

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

¹³² Och detta var arvet som Ibrāhīm lämnade till sina söner, och det gjorde Ya'qūb också: ”Oh
mina söner! Allah har valt tron åt er, dö inte annat än i tillståndet av underkastelse.”

An-Nisa' 4:125

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

¹²⁵ Vem kan vara en sundare troende än den som överlämnar hela sitt jag till Allah,
gör gott och följer Ibrāhīms väg, den raka stigen i tron? Allah valde honom till vän.

Al-Ḥajj 22:78

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

⁷⁸ Förbli i full spänning³⁶ beträffande Allahs sak med den hängivenhet som tillkommer Honom.
Han har utvalt er och inte lagt på er några bördor för att iaktta er tro, utom tron på er fader
Ibrāhīm. I denna, liksom i tidigare skrifter, har Han gett er namnet muslimer, så att aposteln kan
vara er ledstjärna och så att ni kan vittna för era medmänniskor. Ge därför akt på era böner, skänk
era offergåvor och håll fast vid Allah; ty Han är er väktare; en nådig Väktare och en nådig
Hjälpare!

³⁶ Det här använda verbet är jāhada, ”att befinna sig i spänning”, härav den bildliga betydelsen: ”att kämpa.” Bruket av ordet jihad i den Hedrade Qur’ān avser
spänning av andlig sort, och inte bara av krigisk art, eftersom texten tillfogar: ”inga religiösa begränsningar, förutom er far Ibrāhīms sätt som en gång kallade er
underkastade sig”. De andra omnämnandena av jāhada (At-Tauba 9:73, At-Tahrīm 66:9 och Al-Ḥajj 22:78) förekommer i ett andligt sammanhang (tro, syndaånger,
goda gärningar).

Enligt dessa uttalanden, är alla de som följer profeten Ibrāhīms exempel ^(fāḥ) muslimer i den ursprungliga betydelsen av termen (”underkasta sig”), och det förklarar varför den Hedrade Qur’ān betraktar alla hängivna kristna som ”muslimer”. Flera verser bekräftar den definitionen:

'Ali ‘Imrān 3:52

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

⁵² Och då Īsā förnam en viss otro hos dem, sade han: ”Vilka skall vara mina hjälpare på Allahs sätt?” Apostlarna sade: ”Vi är hjälpare på Allahs sätt.” Vi tror på Allah och vittnar om att vi underordnar oss Honom (*mus'limūn*)”.

Al-Ma'idah 5:111

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

¹¹¹ Och då jag uppenbarade att apostlarna skulle tro på Mig och på Min budbärare, sade de: ”Vi tror och vittnar om att vi underordnar oss Honom (*mus'limūn*)”.

Som vi kan se betyder ordet islām i sin etymologiska innebörd mycket mer än en religiös etikett. Det omfattar alla dem som medvetet utövar en daglig ”underkastelse” inför Allah utan att i första hand gälla någon specifik grupp av troende.

På samma sätt kan ordet *muslim* gälla alla som är Allah ”undergivna”, och termen antyder inte tillhörigheten till en exakt grupp eller en specifik religion. Vi måste verkligen betrakta trogna kristna som att de verkligen underkastar sig Allah (*mus'limūn*).

Det är därför den berömde forskaren Syed Ameer Ali bekräftar:

”Det är ingen verklig skillnad mellan sann islam och sann kristendom.” (Syed Ameer Ali, *The Spirit of Islam; Or, the Life and Teachings of Mohammed* (Emeryville: Andesite, 2015), s. 179.)

”Ingen verklig skillnad mellan sann islam och sann kristendom” – det låter som en hållbar bro till varandra, eller hur?

En väsentlig anmärkning och en artig inbjudan

Låt oss stanna upp och göra en anmärkning:

Vi skrev inte den här boken för att främja synkretism eller för att få Dig till att förneka Din övertygelse. När allt kommer omkring är och förblir Sanningen Sanningen! Vårt enda mål är att dela den bibliska och Qur’ānic principen om underkastelse inför Gud som ett gemensamt värde, eftersom vi är övertygade om att det är dags att inse att båda religionerna är mycket närmare varandra än vad de flesta troende på båda sidor kanske menar.

Den Hedrade Qur’ān uppmanar alla troende att överväga att tillbringa tid med de kristna som lever enligt Allahs uppenbarelser:

Al-'Ankabūt 29:46

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

⁴⁶ Bråkar ni med bokens folk? Gör det bara på det mest artiga sättet, förutom med dem som täcker (Sanningen); och säger: ”Vi tror på det som har uppenbarats för oss och uppenbarats för er; vår Gud och er Gud är en, och Honom är vi underordnade (*wa nahnu Jahu muslimūn*).”

Vid första anblicken verkar uttrycket ”vi” i ”Honom är vi underordnade” (*wa nahnu lahu muslimūna*) gälla muslimer och icke kristna (”er”). Men det föregående uttrycket ”vår Gud och er Gud är en” (*ilāhunā wa-ilāhukum wāḥidun*) betonar faktumet att båda religioner har samme gud (den Ende Guden). Qurānens tillämpning av ordet *muslim* på ”de judar och kristna som inte täcker över Sanningen” bekräftar denna tolkning.

Yūnus 10:94

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۖ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

⁹⁴ Och om ni tvekar beträffande vad Vi har uppenbarat för er, fråga dem som har läst boken före er (eller: inför er). Sanningen kommer från er Herre, var därför inte ibland dem som tvivlar.

”Fråga dem som har läst boken före er”. Detta är en fantastisk inbjudan, och det är anledningen till att ett växande antal muslimska troende har beslutat sig för att göra en bräsch eller rämna i muren. Många söker bekantskap med riktiga kristna. De har förstått vad kristna egentligen borde vara. De söker igenom de Heliga Skrifterna för att lära känna ”Bokens Folk” bättre. Får jag bjuda in Dig till att leta efter möjligheter att föra en dialog med dem?

- Om Du längtar efter Allahs vilja,
- om Du tar den Hedrade Qur’ān ord på allvar,
- sök då efter dem som har läst Allahs Ord,
- ställ alla de frågor som Du länge har burit på,
- argumentera bara med de trofasta kristna ”på det mest artiga sättet”,
- och försumma ej ”Sanningen som kommer från er Herre”.

Kapitel 1 sammanfattas

Tveka inte att skicka oss Dina kommentarer och frågor! Vi värdesätter varje åsikt, och samtidigt kommer det att vara ett nöje att hjälpa Dig att identifiera de autentiska kristna som beskrivs i den Hedrade Injīl som ”de som håller Guds bud”:

Injīl, Uppenbarelsboken 14:12

¹² Ὡςδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

¹² Detta är uthålligheten hos Guds folk, dem som håller hans bud och förblir Jesus hängivna.

Och om Du läser den här boken som en kristen, låt mig uppmana Dig till att återgå till Bibelns rena läror, att vårda och följa dem, som det sägs i den Hedrade Qur’ān (‘Alī ‘Imrān 3:71):

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

⁷¹ O ni Bokens Folk, varför blandar ni Sanningen med fel och döljer Sanningen, medan ni vet (vad som är rätt)?

Injīl, Matteusevangeliet 7:21

²¹ Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

²¹ Inte alla som säger till mig (Jesus) ”Herre, Herre!” kommer att få träda in i Himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja.

Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 1

Idén om *islām* i Allahs Ord

Du kanske blir förvånad över att höra att ordet *islām* är ett bibliskt ord. Det hebréiska verbet *šālām* förekommer flera gånger i den Hedrade Tawrāt. Dess kausativa eller orsakande stam *hišlīmū* utgör motsvarigheten till arabiskans *yaslamu*. Främst översatt med ”att sluta fred”, uttrycker det snarare idén om ”att vara underlydande” (Tawrāt, Josua 10:1 (*hišlīmū*), Josua 10:4 (*hišlīmāh*); Andra Samuelsboken 10:19).

Förutom den text vi har citerat i detta kapitel (Romarbrevet 12:1), är principen om underkastelse inför Gud grundläggande i Allahs Ord och nämns många gånger, t.ex. i den Hedrade Injīl, Jakobsbrevet 4:7.

⁷ ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύζεται ἀφ' ὑμῶν.

⁷ Underkasta er Gud och stå emot Djävulen, så kommer han att fly ifrån er.

Avfall förutsagt i Allahs Ord

Den Hedrade Injīl omtalar det kommande avfallet inom kristenheten som ett stort tecken på den yttersta tiden:

Injīl, Matteusevangeliet 24:5, 24

⁵ πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

²⁴ ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς

⁵ Ty många skall komma i mitt namn och hävda: ”Jag är Messias”, och de kommer att vilseleda många.

²⁴ Sannerligen, falska Messias och falska profeter kommer att uppstå och utföra stora tecken och under för att om möjligt vilseleda även de utvalda.

Injīl, Apostlagärningarna 20:29-30

²⁹ ἐγὼ οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου,

³⁰ καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

²⁹ Jag vet att efter att jag har lämnat er, kommer vilda vargar att dyka upp ibland er och kommer inte att skona hjorden.

³⁰ Män kommer att resa sig upp ibland er och förvränga sanningen för att dra bort lärjungarna efter sig.

Paulus’ andra Brev till Tessalonikerna 2:3-4

³ μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

⁴ ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν ὅτι ἔστιν θεός.

³ Låt ingen bedra er på något sätt, för denna dag kommer inte förrän avfallet inträffar först och laglöshetens man uppenbaras, mannen dömd till undergång.

⁴ Han kommer att stå emot och upphöja sig över allt som kallas för Gud eller dyrkas, så att han sätter sig i Guds tempel och förkunnar att han är Gud.

Inte alla kristna har tagit miste

Injīl, Matteusevangeliet 7:21-23

²¹ Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

²² πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

²³ καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

²¹ Inte alla som säger till mig Jesus: ”Herre, Herre!” kommer att få träda in i Himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja.

²² På den dagen kommer många att säga till mig: ”Men Herre, vi har talat profetiskt i ditt namn, vi har drivit ut demoner och gjort många under!”

²³ Men jag skall säga till dem: ”Jag har aldrig känt er. Bort ifrån mig, ni som gör vad som är emot lagen!”

Injīl, Apostlagärningarna 18:9-10

⁹ εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν νυκτὶ δι' ὀράματος τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης,

¹⁰ διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαί σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

⁹ Var inte rädd! Fortsätt att prata och var inte tyst!

¹⁰ Ty jag är med dig, och ingen kommer att attackera och skada dig, för jag har många människor i denna stad som följer min väg.

Injīl, Paulus' Brev till Efésierna 5:8-11

⁸ ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὥς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε

⁹ ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ

¹⁰ δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ

¹¹ καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε,

⁸ Tidigare var ni mörker; men nu är ni ljus i Herren. Bete er som ljusets barn.

⁹ Ty ljusets frukt finns i godhet, rättfärdighet och sanning.

¹⁰ Pröva vad som behagar Herren,

¹¹ Och ha ingen gemenskap med mörkrets meningslösa verk; i stället skall ni avslöja dem.

Injīl, Paulus' Brev till Filipperna 2:15

¹⁵ ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

¹⁵ Så kommer ert liv att vara bortom kritik och ärligt, som föredömliga Guds barn mitt i ett korrupt, ja, till och med perverterat samhälle, i vilket ni skall lysa som stjärnor i natten.

بسم الله الرحمن الرحيم

BISMILLAH ARRAHMAN ARRAHEEM

I Guds, den nådiges, den barmhärtiges, namn.

Kapitel 2

Den Hedrade Injīl – en fördärvad bok?

Prisad vare Allah, universums Skapare och Upprätthållare, Ägaren av allt! Han har gett frihet till alla människor och visat dem den rätta vägen genom Sina profeter. Det är därför vi kan jämföra Hans uppenbarelser med en vägkarta som leder mänskligheten mot evigt liv. På tal om eviga värden, ingen behöver gå vilse och bli förlorad!

Har Du någonsin gått vilse? Jag kan tänka mig att det har hänt många av oss den ena eller andra gången. Om det har hänt Dig har Du säkert erfarit den läskiga känslan av desorientering. Att köra i en storstad utan att ha en aning om hur man ska nå sin destination, att vara i öknen och kompassen slutar att fungera, gå i ett okänt område utan ett landmärke; ett barn vilse i en basar eller i ett köpcentrum.

Vi delar alla behovet av orientering hos ett barn som står inför flera utbildningsmöjligheter eller det svåra valet vem man skall gifta sig med – så många beslut! I en mer och mer komplicerad värld är vi som vandrare i natten, och vi behöver alla pålitliga råd och anordningar.

Lyckligtvis gör vägkartor, applikationer och GPS det lättare att nå okända destinationer nuförtiden. Men vad skulle hända om kartan vore felaktig? Kanske är det en gammal version? Eller hur skulle det vara om någon förfalskade Din GPS för att vilseleda Dig? Det skulle bli ganska tidskrävande och faktiskt ganska osäkert, tycker Du inte?

Att vilseleda någon medvetet är oansvarigt, och i affärslivet anses spridning av rykten ofta vara ett brott! Vissa medier anklagas emellanåt för att sprida falska nyheter, och frågan är om det förekommer något liknande fenomen på det religiösa området.

Visserligen hävdar somliga troende att kristna har ändrat den Hedrade Bibeln (Allahs Ord). Detta är en allvarlig anklagelse och en orsak till ilska mot de så kallade "Bokens Folk", och av goda skäl: Finns det någon större synd än att förvränga Allahs Ord?

Har Allahs Ord verkligen blivit förfalskat? Är det möjligt att milliontals kristna har fel? Allt är förstås tänkbart och om så är fallet måste vi vara medvetna om allvaret i situationen. Anta att millioner uppriktiga troende har följt en förvrängd "vägkarta" i nästan två tusen år, är det inte vår högtidliga plikt att hjälpa dem? Inför en sådan tragedi, låt oss göra vårt bästa för att leda dem till Sanningen.

När vi ber Allah att acceptera vår dagliga bön om vägledning till den Rätta Vägen (Al-Fātiḥah 1:6-7), bör vår mest uppriktiga önskan vara att många kristna också skall följa den rätta vägen, såsom det står skrivet:

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

⁶ Led oss in på den rätta vägen!

⁷ Vägen för dem som Du har gett Ditt samtycke till, inte till dem vars öde är Hans vrede, eller dem som går vilse.

Låt oss gå ett steg längre:

Om de tidigare Uppenbarelserna inte har ändrats är det vårt ansvar att eliminera våra fördomar och att dra tillbaka våra anklagelser en gång för alla. Som Du inser måste vi studera den frågan väldigt noggrant.

Varför? Jo, för om vi inte kan bevisa förfalskningarna kommer ingen att vara redo att lyssna och vi kommer att få skylla oss själva. Sålunda, och när det gäller den välkända förmaningen från den Hedrade Qur'ānen, är det av största vikt att hitta ett svar:

An-Nisā 4:136

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

¹³⁷ O ni som tror! Tro på Allah och Hans Sändebud och Skriften Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och Boken Han har uppenbarat tidigare. Den som inte tror på Allah och Hans änglar och Hans skrifter och Hans budbärare och den Yttersta Dagen, han har verkligen drivit bort (från Sanningen).

Texten uppmanar oss att tro på alla böcker, vilket antyder att de heliga böcker som var i omlopp vid den tidpunkt då den Hedrade Qur'ānen gavs måste ha varit pålitliga. Men hur kan vi vara säkra på att det verkligen är så?

Den Hedrade Qur'āns vittnesbörd

Anger den Hedrade Qur'ānen en möjlig förfalskning av Allahs Ord? Det finns många uttalanden om det, och vi måste vara säkra på att förstå dem korrekt. I sex olika Sūrat blir judar och, i mindre omfattning, kristna tillrättavisade för att de inte håller sig till sina egna Skrifter:

- Al-Baqarah 2:41-42,58-59,78-79,140-143,146,159,174;
- 'Āli 'Imrān 3:71,78,187;
- An-Nisā 4:46-47;
- Al-Mā'idah 5:13-15, 41;
- Al-An'am 6:91;
- Al-A'rāf 7:162, 165.

Det är de texter som allmänt citeras. I dem använder det arabiska språket åtta olika verb. Här är listan över de sju första. Sedan tittar vi noga på det viktigaste (*ḥarrafa*: att förfalska).

- *akhfā*, att dölja, att gömma: al-Mā'idah 5:15; al-An'am 6:91;
- *ishtarā*, "att köpa", "att byta ut", dvs. att göra en billig imitation: Al-Baqarah 2:79.
- *labas*, "att kläda", dvs. att maskera Sanningen (med lögn): Al-Baqarah 2:42; 'Āli 'Imrān 3:71;

- *baddala*, att byta ut ord: Al-Baqarah 2:59; Al-Ar'af 7:162;
- *katama*, att dölja, att gömma undan, ett verb som används flitigare än de andra: Al-Baqarah 2:42,140,146,159,174; 'Āli 'Imrān 3:71,187;
- *lawā lisān*, att rulla tungan: 'Āli 'Imrān 3:78; an-Nisā 4:46;
- *nasiya*, att glömma: Al-Mā'idah 5:13; Al-Ar'af 7:165.

Var och en av dessa Āyāt anger noga vad som faktiskt skedde:

- Judarna har förnekat att profeten Ibrāhīm^(fāōh) delade samma tro som Muḥammad^(fāōh) förespråkade.
- De har varit oense om Qiblah (riktningen för bön).
- De har ej läst korrekt ur den Hedrade Tāwrat.
- De har förseglat en bestämd skriftrulle.
- De har satt andra böcker på samma nivå som de Heliga Skrifterna.

Intressant nog indikerar inget av dessa verb fördärv av den Hedrade Tawrāt; snarare tillrättavisar de några av judarna för att ha läst ur den på fel sätt! Det sorgliga faktumet att vissa judar brukar glömma vissa delar efter att ha läst dem betyder inte att de har tagit bort vissa delar. Det förändrar ingenting i själva texten. Snarare föreslår texterna en *muntlig* förvrängning eller bruket av vissa ord utanför sammanhanget. Det är därför den Hedrade Tawrāt fortfarande kallas för "Allahs Ord" (eller "Hans Ord") i dessa och några andra texter (Al-Baqarah 2:75; Al-A'rāf 7:144; At- Taubah 9:6 och Al-Faṭḥ 48:15) (Medan substantivet kalimāt i plural i den Hedrade Qur'ānen kan hänvisa till Qur'ānen, hänvisar singularformen kalām endast till den Hedrade Bibeln.)

Innebörden av *ḥarrafā*, " att förvränga "

Vi måste dock erkänna omnämmandet av fyra olika Āyāt som vi ännu inte har undersökt, där verbet *ḥarrafā* förekommer: att förvränga eller att fördärva.

- Al-Baqarah 2:75;
- An-Nisā 4:46;
- Al-Mā'idah 5:13;
- Al-Mā'idah 5:41.

Låt oss ta en närmare titt på dessa fyra Āyāt en efter en! Det första omnämmandet görs i Sūrat l-Baqarah 2:75:

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

⁷⁵ Några av dem hörde Allahs Ord och förvrängde det medvetet efter att ha förstått det. Hoppas du verkligen att de därför kommer att tro dig?

Qur'ānic-texten bekräftar specifikt att judarna har ändrat texten efter att de läst den. Det antyder att de hade den korrekta texten framför sig; men de ändrade sättet att läsa den och lade till kommentarer. Att den Hedrade Bibeln fortfarande kallas för "Allahs Ord" talar för dess sanningsenlighet.

Å andra sidan utfördes fördärvet bara av "några av dem", vilket betyder att det ännu i dag måste finnas en riktigt stor grupp troende med tillgång till den oförändrade texten.

Det andra omnämmandet där verbet *ḥarrafā* förekommer är Sūrat n-Nisā 4:46

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

⁴⁶ Ibland judarna finns det några som förskjuter orden från deras rätta ställen och säger: "Vi hör men vi lyder inte"; och "Hör, det hade varit bättre att inte höra": och "Observera"; med en vridning av sina tungor och respektlöshet mot tron. Om de bara hade sagt: "Vi hör och vi lyder";

och "Hör"; och "Titta på oss"! Det skulle ha varit bättre för dem och mer rätt; men Allah har förbannat dem för deras otro och få av dem kommer att tro.

Liksom i den första texten hänvisar handlingen att "vrida" här till några "bland judarna"; och de kristna är inte inblandade. Dessutom, meningen "några som förskjuter orden från deras rätta ställen" tyder på förändrad tolkning, ej på ändring i själva texten. Därför var "vridningen" muntlig ("av sina tungor") och påverkade inte textens innehåll.

Den tredje står att läsa i Sūrat l-Mā'idah 5:13:

فِيمَا نَقُضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۖ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

¹³ Men på grund av deras brott mot deras Förbund förbannade Vi dem och gjorde deras hjärtan hårda. De ändrar orden i deras sammanhang och glömmer en stor del av Meddelandet som skickades till dem. Ni kommer inte att upphöra att finna svek ibland dem, utom ibland ett fåtal av dem. Förlåt dem och förbise deras missgärningar! För Allah älskar dem som är vänliga.

Åter igen, anklagelsen om bedrägeri i detta tredje uttalande – som är ganska likt de föregående – gäller inte de kristna.

Meningen "De ändrar orden i deras sammanhang och glömmer en stor del av Meddelandet som skickades till dem" tyder på en partisk tolkning genom att rycka meddelandet ur dess ursprungliga ram.

Det fjärde och sista omnämnandet av *ḥarrafa* (Sūrat l-Mā'idah 5:41) framställer ett liknande mönster:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۚ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُواكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّر قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا جِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

⁴¹ O Budbärare! Var inte ledsen över dem som skyndar in i otro genom att låtsas vara troende med sina läppar medan deras hjärtan inte har någon tro; inte heller av dem ibland judarna som uppmärksammar varje lögn och lyssnar på andra som aldrig har kommit till dig. De ändrar orden ur deras sammanhang och säger: "Om du blir tillsagd så, acceptera det, men om inte, akta dig!" De som tror sig kunna undkomma Allahs straff skulle veta att de inte har något skydd mot Honom. Dessa kan inte förvänta sig att Allah skall rena deras hjärtan. För dem finns det skam i denna värld och ett tungt straff i Livet efter detta.

Liksom i alla de föregående är den förebräelse som formulerats här riktad till "några ibland judarna" och inte till de kristna, och den tyder inte på någon förändring i innehållet.

Vi måste avsluta med en intressant observation:

En närmare studie av den Hedrade Qur'ānen visar att boken, *al-Kitāb*, specifikt hänvisar till Gamla Testamentet (al-Tawrāt och al-Zabūr), och inte till Nya Testamentet (al-Injīl).

Således är "Bokens Folk" (*ahl-ul-Kitāb*) judarna och inte de kristna, vilket betyder att handlingen *ḥarrafa* skylls på judarna, inte på de kristna, och gäller Gamla Testamentet (al-Tawrāt och al-Zabūr), och *icke* det Nya (al-Injīl).

”Autentiseringen” av Allahs Ord

Ogiltigförklarade den Hedrade Qur'ānen framträdande de tidigare Böckerna? Om så är fallet, borde den Hedrade Tawrāt, Zabūr och Injīl verkligen läggas åt sidan som den första telefonen för 140 år sedan, medan den

Hedrade Qur'ānen skulle vara som den nyaste smartphonen. Vår studie har inte identifierat någon enda Āyah som intygar en sådan bekräftelse; tvärtom! Tänk på hur många Qur'āniska Āyāt uttrycker begreppet "bekräftelse":

- Al-Baqarah 2:41,89,91 och 101,
- An-Nisā 4:47,
- Al-Mā'idah 5:48,
- Al-An'ām 6:92,
- Al-Fāṭir 35:31,
- Al-Aḥqāf 46:12,30, etc.

I allmänhet översatt med "att bekräfta", används det arabiska ordet *muṣaddiqan* fortfarande av kontorister för att legalisera ett dokument. (Det används också i vår tid för att intyga att födoämnen är ekologiska.) Följaktligen kan vi jämföra "bekräftelsen" av Allahs Ord med dess autentifieringsprocess gjord av den Hedrade Qur'ānen. Det utesluter all möjlighet till förfalskning. Ingen ärlig advokat skulle legalisera ett falskt dokument! Tror Du därför verkligen att den Hedrade Qur'ānen skulle förklara Allahs Ord som ett tillförlitligt dokument om det vore en förfalskning? Må Allah förbjuda det! Användningen av *muṣaddiqan* tar bort alla möjliga tvivel om giltigheten av de tidigare Uppenbarelserna. Med andra ord: Den Hedrade Qur'ānen kom inte för att korrigera utan för att bekräfta Allahs Ord, vilket betyder: att *bekräfta dess giltighet och förordas dess studium*. Eftersom den Hedrade Qur'ānen har getts efter "det tydliga uttalandet till folket i Boken" (Al-Baqarah 2:159), undrar vi hur vissa människor kan hävda att den Hedrade Qur'ānen gavs för att avskaffa Allahs äldre Uppenbarelser? Detta är helt enkelt omöjligt!

Alla dessa Qur'ānska bekräftelser är formulerade i nutid, vilket antyder att de hänvisar till Allahs Ord som det var tillgängligt vid tidpunkten för sammanställningen av den Hedrade Qur'ānen. Om kejsar Konstantin är den som allmänt sägs ha ändrat Allahs Ord, kom ihåg att han levde över 300 år *före* sammanställningen av Qur'ānens text som stöder Bibelns äkthet, så påståendet om fördärv kan inte tillämpas på honom.

Vissa invänder att texten i Allahs Ord har ändrats efteråt. Tekniskt sett är en sådan handling knappast tänkbar. Faktum är att under den tid då den Hedrade Qur'ānen bekräftade sanningshalten i Allahs Ord, hade kristendomen redan spridit sig i stora områden i Afrika, Asien och Europa.

Vi kan ställa samma frågor som de islamiska lärda och andra tidigare gjorde, och vi behöver inte säga att utan ett tydligt svar på det kommer våra anklagelser att förbli rena spekulationer:

- **När** och **var** i historien kom den kristna världen över överens om ändringarna som skulle göras i deras heliga texter och godtog dessa?
- **Vilka** var bedragarna som gjorde detta? Kan någon nämna några namn?
- **Hur** kunde judar och kristna ha enats om att fördärva texterna om Al-Masīḥ Īsā Ibn Maryam^(fäöh), samtidigt som judarna till denna dag förnekar de messianska anspråken från Maryams son^(fäöh)?
- **Hur** kunde judar och kristna ha samlat in och förstört alla de tusentals manuskript som redan då cirkulerade jorden runt?
- **Hur** kunde samtliga ägare av Allahs äkta Ord övertygas om att byta ut det mot en lögnaktig version?
- **Hur** kunde det komma sig att ingen protesterade? Hur kunde det muslimska samfundet godta en sådan skandalös gärning?
- **Hur** har det varit möjligt att ingen har bevarat en enda kopia av den äkta texten?
- **Varför** har inte det muslimska samfundet sparat på någon kopia av den sanna Bibeln?
- **Var** finns de skrivna spåren av en dylik äregirig process? Varför står vi där utan några som helst historiska bevis härför?
- **Varför** behöll inte de judar och kristna som övergick till islam sina ursprungliga Skrifter (i synnerhet dem som förutskickade profeten Muhammads framträdande)^(fäöh)?
- **Vem** skulle ha tjänat på falsifieringen?

- **Vilken** mening skulle det ha varit för judar och kristna att fördärva sina egna Böcker och att vägra en korrigerande Uppenbarelse?
- I fall Allahs ursprungliga Ord hade innehållit förutsägelser om Muhammads anländande ^(fäöh) som profet, **vad** skulle ha varit syftet med att ta bort dem? Judarna och de kristna skulle ha besparat sig själva mycket besvär genom att helt enkelt ta till sig Muhammads budskap ^(fäöh) som giltigt och genom att omfatta islam!
- **Varför** led så många kristna förföljelse på Medeltiden, eller under kommunismens tidevarv, för en religiös bok som ansågs ha blivit förfalskad?

Därefter kan påståendet enbart gå att betrakta som en högst orimlig hypotes.

Arkeologins bidrag

Det mest kraftfulla argumentet för att bibehålla Bibeltexten kan vara att manuskriptet som har använts för de översättningar vi har brukat fram till nutiden skrevs mellan 390 och 405 e.Kr., dvs. *före* den Hedrade Qur'änen. Följaktligen är den text vi har i våra händer den som bekräftas av den Hedrade Qur'änen och har inte ändrats senare.

Ett annat sätt att stödja äktheten av Allahs Ord på har tillhandahållits av en vetenskap som kom på modet för nästan tvåhundra år sedan: arkeologin.

På grund av arkeologins fantastiska upptäckter blev människor passionerat intresserade av antika artefakter och började att gräva i sanden i Mellan-Österns öde områden. De letade efter gamla städer och gamla kulturer som mestadels hade försvunnit. Varför Orienten? Jo, för att européer trodde att det var platsen där civilisationen började – och de hade inte helt fel.

Utav arkeologins mest häpnadsväckande upptäckter bör vi nämna nästan 24 000 tidiga manuskript av delar av Allahs Ord som hittats i gravar, de bakre regionerna på någon loppmarknad eller i källare i kloster mitt i ingenstans. Dessa texter är skrivna på stenar, lertavlor, papyrus eller pergament och är mycket äldre än manuskripten till Allahs Ord, som hade varit i omlopp i många århundraden.

Intressant nog är den äldsta delen av den Hedrade Tawrät som någonsin hittats 2 200 år gammal. Upptäckt i Egypten, innehåller den de heliga Tio Budorden som gavs till profeten Musa ^(fäöh) av Allah Självt, och den judiska trosbekännelsen som anger Guds enhet.

Ändå är upptäckten av Qumran-rullarna i Palestina utan tvivel den mest fantastiska. 1947 kastade en ung herde stenar åt olika håll för att hitta geten han hade tappat bort. Plötsligt hörde lille Muhammad, som han hette, ett ovanligt ljud. Så han bestämde sig för att klättra uppför kullen med sina kusiner Jum'a Muhammad och Khalil Miisa för att ta reda på ursprunget till det konstiga ljudet. Sannerligen, stenarna hade träffat gamla lerkrukor gömda i en grotta nära öppningen, innehållande rullar av den Hedrade Tawrät skrivna för hand – en av dem över sju meter lång och nästan tusen år äldre än alla översättningar som hittills hade använts.

För de forskare som ansvarade för att dechiffrera dessa extremt gamla dokument var den största spänningen att jämföra dem med Tawrät som judar och kristna hade i sina händer. I vilken utsträckning skulle båda texterna skilja sig åt?

Till deras förvåning stämde de nästan perfekt överens med den värdefulla texten genom århundradena. Endast högst obetydliga detaljer skilde sig åt. Inte konstigt att upptäckten blev en chock för dem som hade ifrågasatt äktheten hos Allahs Ord.

När det gäller den hedrade Injil är det äldsta manuskript som hittills hittats en liten bit papyrus från år 125 e.Kr. (Papyrus p⁵². Med tanke på materialets bräcklighet på den tiden kan vi anta att det måste finnas äldre manuskript, några av dem som vi hoppas kunna upptäcka någon gång. Dessutom visar närvaron av en kopia av Johannesevangeliet så långt bort som i Egypten mindre än trettio år efter skrivningen (i Efesus, Mindre Asien, dvs.

tusentals kilometer bort) den stora spridningen och vikten som har tillmätts denna text långt efter dess redigering), med följande delar av Johannesevangeliet kapitel 18:

37 (εἰμι. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον,) ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος, Τί ἐστὶν ἀλήθεια; αἰτίαν.

37 "(Jag kom till världen) för att vittna om Sanningen".

38 Pilatus frågade honom: "Vad är Sanningen?" (Vers 37 och 38.)

Tack vare arkeologin är mänskligheten i besittning av kompletta manuskript av Allahs Ord, några från 300-talet (såsom *Codex Sinaiticus* och *Codex Vaticanus*) och från 400-talet (såsom *Codex Alexandrinus*), vars innehåll stämmer överens med texten som vi har fått och hållit intakt sedan långt före den Hedrade Qur'änen.

Det är därför Sir Frederic G. Kenyon, en brittisk paleograf eller kännare av äldre tiders skriftarter, ordförande för British Academy och chef för British Museum – ett av de mest prestigefyllda museerna i världen – en gång förklarade:

"Bibeln är den bäst bevarade bok från Antiken som vi äger." (Frederic George Kenyon, *The Bible and Archaeology* (London: G. Harrap / New York: Harper & Row, 1940), s. 132.)

Vi har faktiskt bara ett manuskript av klassiska författare som Homeros eller Aristoteles; och dessa manuskript är inte ens lika gamla som originalet. Men ändå skulle ingen våga att tvivla på deras äkthet! Faktum är att världen bara har känt till en text av Allahs Ord: just den som fanns århundraden före Muḥammads tid ^(fäöh) och fortfarande finns kvar i dag.

Vissa invänder att det föreligger betydande skillnader från den ena Bibelutgåvan till den andra, och de har rätt. Denna fråga är dock en fråga om variationer mellan översättningar, vilket inte påverkar äktheten av originalmanuskripten på hebreiska, araméiska och grekiska.

Andra möjliga skäl för tvivel

Skälen att tro på en förändring kan vara av pragmatisk natur. Till exempel kan Du ha hört muslimer säga att texter som tillkännager profeten Muḥammads ^(fäöh) ankomst utplånades ur den Hedrade Injil.

Paradoxalt nog är förespråkarna för denna idé de första att citera den Hedrade Injilen för att tillämpa löftet om en "Tröstare" (det araméiska ordet *mənaḥem* har (felaktigt) förväxlats med namnet *Muḥammad*.) på deras profet ^(fäöh). Det betyder att de tar vissa texter som äkta – dem som passar in i deras uppfattning och låtsas att andra har blivit fördärvade. Om vi accepterar en sådan selektiv läsning av Allahs Ord, måste vi åtminstone erkänna att om någon har raderat eller ändrat vissa texter, har han uppenbarligen misslyckats med att ta bort några andra. I det här fallet kan vi säga att han verkligen inte utförde arbetet ordentligt så att det fortfarande finns en viss sanning i Bibeln som kan accepteras som pålitlig och därför följas.

Vissa ser ytterligare ett "bevis" på en möjlig förfalskning i skillnaderna i undervisningen mellan kristna och muslimer, särskilt dem som gäller Al-Masīḥ ʿĪsa Ibn Maryam ^(fäöh) och Allahs enhet.

Finns det fortfarande några andra möjliga skäl att misskreditera Allahs Ord på? Många hävdar att namnet Muḥammad ^(fäöh) inte nämns i Allahs verkliga Ord, medan den Hedrade Qur'änen bekräftar att den äkta texten nämnde det (Sūratuṣ-Ṣaf 61:6). Detta ärende är för allvarligt för att kunna hanteras i några få meningar, eftersom utredningen skulle gå långt utöver denna bok. Lagg bara märke till att paradoxalt nog hävdar många muslimer att profeten Muḥammads ^(fäöh) ankomst tillkännages fortfarande i den nuvarande Bibeln. I så fall kan

de inte låtsas att den text vi har i våra händer har förfalskats genom att ta bort texterna om Muḥammad ^(fäöh) och samtidigt citera den!

En annan källa till tvivel är att den Hedrade Injīl innehåller fyra olika evangelier och flera brev skrivna av aposteln Paulus. Åter igen, just de som förkastar Allahs Ord på grund av denna mångfald är snabba med att lägga till existensen av ett femte evangelium, påstått skrivet av en viss Barnabas, som medvetet har tagits bort.

Svaret är att den Hedrade Qur'ānen också upprepar samma historia i olika formuleringar. (Ett exempel är historien om Ādam och Hawwa ^(fäöh), som hittas i Al-Baqarah 2, Al-A'rāf 7, och i Tā-Hā 20. Vi kommer att studera dessa texter i nästa kapitel. Får jag föreslå att Du själv jämför alla tre Sūror?) Förklaringen är att skillnaderna i versioner av en enda berättelse inte nödvändigtvis betyder att de **motsäger** varandra. Snarare kan de anses **komplettera** varandra, likt två högtalare som spelar olika ljud vilka tillsammans bildar en kraftfull musikupplevelse (kallad för "stereo").

Vissa har identifierat små misstag i grammatik, formuleringar eller till och med riktigheten av händelser inbegripande vissa motsägelser. Ett möjligt svar är att allt som inte ändrar äktheten av själva inspirationen, förutsatt att vi anser att inspiration stundom är ord för ord och stundom bara en uppenbarelse av en mening, som i detta fall inte påverkas av små misstag.

Teologiska skillnader mellan de Heliga Böckerna

Ett annat skäl till att ifrågasätta Bibelns giltighet ligger i de teologiska skillnaderna mellan Böckerna.

Efter att ha studerat både Allahs Ord och den Hedrade Qur'ānen i nästan 40 år, och med så få förutfattade meningar som möjligt, kom jag till den fantastiska slutsatsen att budskapet i båda böckerna är mycket mer likt än många någonsin skulle kunna föreställa sig. (Den här bokens författare har gett ut flera jämförande studier mellan de heliga böckerna. Du finner ytterligare upplysningar i slutet på den här boken.) Vi kanske borde betona den gemensamma grunden snarare än skillnaderna!

Slutligen kan man hävda att kristna själva ofta misskrediterar sin heliga bok eller behandlar den med ringa aktning. Sådan brist på vördnad är verkligen oroande, men den bevisar inte någon förfalskning.

***

Därför bör vi vara försiktiga med att begränsa vår horisont till våra armbågar – vad vi har lärt oss i skolan, från vår miljö eller från media! Låt oss hellre ta oss tid att studera Allahs Ord! Sedan kan vi själva fastställa om dessa böcker är av avgörande betydelse eller inte. Det är därför den Hedrade Qur'ānen tell us ('Āli 'Imrān 3:3-4):

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

³ Han har uppenbarat Boken för dig med sanning, bekräftande vad som uppenbarades före den, och Han har uppenbarat Tawrāt och Injīl,

⁴ Som en vägledning till mänskligheten; och Han har avslöjat Furqān. (Al-Furqān: "utmärkelsen" – kan förstås som den Hedrade Qur'ānen, eller som de Heliga Tio Budorden som Allah gav till profeten Mūsā ^(fäöh).) De som döljer Allahs tecken kommer att drabbas av det strängaste straff, och Allah är upphöjd i kraft, som Vedergällningens Herre.

Hudan: Vägvisare för mänskosläktet

Ordet "Vägledning" (*hudan*) är – åtminstone delvis – kopplat till den dagliga bönen Ih'dinā as- šir āt al-mus'taqīm, "led oss in på rätt väg" – med andra ord: Om Du vill hitta rätt sätt, läs Allahs Ord!

Ordet *hudan* används dessutom rörande både den Hedrade Tawrāt och den Hedrade Injīl. Flera Qur'ānska Āyāt framställer Allahs Ord som "vägvisare", varvid ordet *hudan* tillämpas på "dem som är gudfruktiga", till exempel i Sūrat l-Mā'idah 5:46.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

⁴⁶. Och Vi sände Jesus, bekräftande det som var före honom, och Vi skänkte honom Injīl, som är Vägledning och Ljus, och bekräftade det som uppenbarades inför den i Tawrāt – en vägledning och en förmaning till de gudfruktiga.

Ingen kommer på allvar att bekräfta att de "gudfruktiga" som nämns här bara är judarna och de kristna! Denna benämning måste omfatta den muslimska världen! Det är därför Sūrat l-Aḥqāf 46:30 tillägger:

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

30 De sade: "O vårt folk! Vi har hört en Bok uppenbarad efter Mūsā, som bekräftar det som kom före den: den vägleder in i Sanningen och till en rätt väg.

Jag är övertygad om att Du kommer att hålla med mig: Att förkasta sådan autentisk ("bekräftad") vägledning in i Sanningen skulle vara lika dumt som att avvisa hjälpen från en GPS på en okänd väg eller av en beduin som perfekt känner till öknen där Du har gått bort Dig. Ändå talar vi inte om en trevlig promenad, utan om evigt liv. Hur kan då vissa förkasta själva kartan som leder till den?

Eller låt oss anta att Du har hittat ett gammalt pergament som ser ut som en karta. Det verkar till och med leda den uppmärksamme läsaren till en gömd skatt. Även om den kan vara sliten, repad, även om en del saknades, är Du säker på att Du skulle slänga den? Jag hoppas inte det! Jag antar att Du hellre skulle försöka att avkoda dess mystiska instruktioner och följa dem tills Du hittade den önskade kistan.

Likaså, varför inte bara studera vad den Hedrade Qur'ānen kallar "Vägvisning och Ljus"? Sedan kommer Du att kunna avgöra om detta övertygar Dig eller inte.

Kapitel 2 sammanfattas

Tron på äktheten av alla Allahs tidigaste Uppenbarelsen är en del av islams trosbekännelse. Det innebär att alla muslimer uppmanas att tro på Allahs Ord, medan verbet "att tro" betyder: att läsa och följa! Följaktligen har den som inte implementerar lärorna från de tidigare Böckerna i sitt liv "verkligen drivit i väg".

An-Nisā 4:136

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

¹³⁶ O ni som tror! Tro på Allah och Hans Sändebud och Skriften Han har uppenbarat för Sitt Sändebud och Skriften Han har uppenbarat tidigare. Den som inte tror på Allah och Hans änglar och Hans Skrifter och Hans budbärare och den Yttersta Dagen har verkligen drivit bort.

Därför är frågorna var och en av oss måste möta med ett öppet sinne:

- **Hur** kan den Hedrade Qur'ānen befalla troende att lita på en bok som inte längre är tillgänglig?
- **Hur** kan någon bekänna sig tro på en bok och samtidigt låtsas att den har förfalskats?
- **Hur** kan någon säga: "Jag tror" om han inte läser den, mediterar över den eller visar prov på den i sitt liv?
- **Varför** borde vi inte helt enkelt titta närmare på en bok som skall vara en pålitlig vägatlas för vårt liv?

Tillbaka till frågan vi ställde i början: Vilken del av Allahs Ord har förfalskats? Svaret är: inte en enda!

Tvärtom, vår studie har fört oss till upptäckten att varken den Hedrade Qur'ānen, 'Aḥādīth eller *mufasssirūn* uttrycker det minsta tvivel om äktheten hos den Hedrade Tawrāt, Zabūr och Injīl.

Det är därför det är svårt att förstå varför så många troende hävdar att Allahs Ord har förvrängts och riktar så allvarlig kritik mot det! Mina vänner, saken är för allvarlig för att bygga på förutfattade meningar. Därför inbjuder jag Er att undersöka fakta själva. Vi kan bara uppmuntra Er att följa råden från forskare som Al-Bāqillānī och Al-Ġazālī: att ta Allahs Ord i handen och att studera det på egen hand! Och om Ni fortfarande har några tvivel om det, uppmuntrar jag Er att lyssna på den Hedrade Qur'ānens ord:

Yūnus 10:94

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۖ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

⁹⁴ Och om ni tvekar beträffande vad Vi har uppenbarat för er, fråga dem som har läst boken före er (eller: inför er). Sanningen kommer från er Herre, var därför inte ibland dem som tvivlar.

Får vi ta ovanstående Āyah som en inbjudan att testa sanningshalten i alla böcker? Om vi värnar om dess råd och studerar innehållet i Allahs Ord, kommer det inte längre att finnas någon anledning för oss att tvivla på Sanningen.

I stället för att tvivla utan anledning, låt oss möta bevisen och en gång för alla utplåna den allvarliga anklagelsen om korruption av Allahs Ord! Det finns ingen anledning att stödja det påståendet. Tvärtom befaller den Hedrade Qur'ān själv troende att bekänna sin tro på de tidigare Skrifterna. Med andra ord: Att läsa och lyda de gudomliga uppenbarelserna i Allahs Ord bör betraktas som en väsentlig del av det som gör en till muslim.

Därför kan ingen på allvar låtsas att vi inte borde läsa Allahs Ord eftersom det har annullerats genom sändningen av den Hedrade Qur'ānen. Ve den som tror och sprider lögn! Den som behandlar Allahs uppenbarelser på ett sådant sätt hädar den Allvetande (al-'Alīm) och Våktaren (al-Ḥafīẓ) beträffande Hans Heliga Ord. Är det möjligt att de förebråelser som Muḥammad^(fāḥ) riktade mot judar och kristna på hans tid ("de glömde en hel del av det de skulle komma ihåg"), kanske också gäller för några av oss i dag?

Al-Mā'idah 5:14

فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

¹⁴ De glömde en hel del av det de skulle komma ihåg.

Kan det vara så att några av oss förkastar något som de aldrig har analyserat grundligt själva? Det krävs mod för att bekämpa fördomar; men detta är ett nödvändigt steg mot djup kunskap. Därför inbjuder vi Dig att läsa Allahs Ord och att bilda Dig Din egen åsikt. Är Du redo att anstränga Dig för att studera Allahs uppenbarelse grundligt och noggrant? Om ja, kommer Du att hitta en stor skatt för Ditt liv.

Jag har skrivit den här boken efter att ha undersökt de tidigare Skrifterna, och jag kan bekräfta att dessa böcker verkligen är från Allah!

När vi läser den Hedrade Qur'ān upptäcker vi namnen på profeter och budbärare^(fāḥ) nämns utan mer detaljerad information om dem. Det kan vara en indikation på att lyssnarna till profeten Muḥammad^(fāḥ) kände till dessa profeters och budbärare berättelser och ord^(fāḥ) genom de äldre Skrifterna.

Det är därför vi som inte har samma bakgrundkunskap behöver läsa Allahs Ord om vi vill lära oss mer om profeterna och budbärarna^(fāḥ) som antas vara kända i den Hedrade Qur'ānen.

Om Du kan få tag i ett exemplar av den, hittar Du den detaljerade historiken om Adam (Ādam), Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abram/Abraham) och hans söner Ishāq (Isak) och Ismā'īl (Ismael); Ya'qūb (Jakob) och hans son Yūsuf (Josef), Mūsā (Mose), Dāwūd (David) och hans son Sulaymān (Salomo), Ilyās (Elija), Yunus Dhū-n-Nūn (Jona), Yaḥyā Ibn Zakarīyā (Johannes Döparen), frid vare över dem, och hans kusin Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam (fäöh) "som tecken från Gud".

Och om vissa delar av dessa spännande berättelser är svåra att förstå eller att omsätta i praktiken, oroa Dig inte för mycket, utan fortsätt att söka. Var uthållig, som det arabiska ordspråket säger: "Uthållighet är nyckeln till framgång"!

Därför, eftersom vi är helt övertygade om att den Hedrade Qur'ānen och den islamiska traditionen är på vår sida, kan vi med tillförsikt lita på den befintliga "vägkartan" som ges av den Allvise och Allvetande.

- Låt oss sluta att lita på de tvivlare som kritiserar Allahs Ord.
- Låt oss också sluta att lyssna på dem som kallar sig för "troende", men inte lever enligt de Heliga Skrifterna.
- Låt oss hellre bönfalla Allah att vägleda oss såsom Han har lovat:

Tawrāt, Jeremia 29:12-14a

יב ויקראתם אתי ונהלכתם, ונהתפללתם אלי; ונשמעתי, אליכם.

יג ובקשתם אתי, ונמצאתם: כי תדרשני, בכל-לכתכם.

יד ונמצאתי לכם, נאם-יהוה,

¹² "Ni skall kalla Mig och be till Mig, och Jag skall lyssna på er.

¹³ Ni skall söka Mig, och ni kommer att hitta Mig, när ni gör det helhjärtat.

¹⁴ Och Jag tänker låta er finna Mig", säger Herren.

Tawrāt, Jeremia 33:3

ג קרא אלי, ואענוך; ואגידה לך גדלות ובצרות, לא ידעתם.

³ Kalla på Mig så skall Jag svara er. Jag kommer att visa er fantastiska och underbara saker som ni inte ens har tänkt er.

Al-Baqarah 2:186

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۚ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

¹⁸⁶ Och om Mina tjänare frågar dig om Mig, är Jag nära; Jag hör ropet från den som ber när han ropar på Mig; Så låt dem lyssna på Mig och tro på Mig så att de kan handla klokt.

Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 2

Tawrāt, Andra Samuelsboken 12:9a

ט מדוע בזית את-דבר יהוה, לעשות הרע בעינו בעיני

⁹ Varför föraktade du Herrens ord genom att göra det som är ont i Hans ögon?

Tawrāt, Ordspråksboken 30:5

ה כל-אמרת אלוה צרופה; מגן הוא, לחסים בו.

⁵ Varje ord som kommer från Gud är felfritt; Han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till Honom.

Tawrāt, Jesaja 40:8

ח יְבֹשׁ הָצִיר, נִבְלָ צִיץ; וְדִבְר־אֱלֹהֵינוּ, יָקוּם לְעוֹלָם.

⁸ Gräset vissnar och blommorna faller av, men vår Guds ord består för evigt.

Tawrāt, Jeremia 1:12

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי, הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת: כִּי-שָׁקַד אֲנִי עַל-דִּבְרִי, לַעֲשׂוֹתוֹ.

¹² Du har sett rätt, för Jag vakar över Mitt ord för att vara säker på att det uppfylls.

Zabūr, Psaltaren 33:4

ד בָּאֲמוֹנוֹהָ, מַעֲשֶׂהוּ-וְכָל; יְהוָה-דִּבְרִי יֵשֶׁר-כִּי ד

⁴ Herrens ord är sant; Han är trogen i allt Han gör.

Zabūr, Psaltaren 119:105, 162

קה נָר-לְרִגְלִי דְבָרְךָ; וְנֹאֵר, לְנִתְיָבְתִּי.

קסב שֶׁשׁ אֲנֹכִי, עַל-אֲמָרְתְּךָ --כְּמוֹצֵא, שָׁלֵל רַב.

¹⁰⁵ Ditt ord är en lampa för mina fötter och ett ljus på min väg.

¹⁶² Jag tjusas av Dina bud som någon som har hittat en stor skatt.

Injīl, Lukasevangeliet 11:28

²⁸ Αὐτὸς δὲ εἶπεν, Μενοῦν μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες.

²⁸ Saliga är de som hör Guds ord och tillämpar det.

Injīl. Johannesevangeliet 7:17

¹⁷ εἰάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

¹⁷ Den som väljer att göra Guds vilja får reda på om min undervisning kommer från Gud eller om jag talar på egen hand.

Injīl, Johannesevangeliet 8:32, 47

³² Καὶ γνῶσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

⁴⁷ ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ.

³² Ni kommer att upptäcka sanningen, och sanningen kommer att göra er fria.

⁴⁷ Den som tillhör Gud hör vad Gud säger. Anledningen till att ni inte hör är att ni inte tillhör Gud.

Injīl, Johannesevangeliet 13:19

¹⁹ ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα πιστεύσητε ὅταν γένηται ὅτι ἐγὼ εἰμι.

¹⁹ Jag säger det till er nu innan det händer, så att när det händer ni kommer att tro att jag är den.

Injīl, Johannesevangeliet 17:17

¹⁷ Helga dem genom sanningen; Ditt ord är sanningen.

¹⁷ ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν.

Injīl, Första Petrusbrevet 1:23-24

²⁴ Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν·

²⁵ Τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

²⁴ Alla människor är som gräs, och all deras härlighet är som fältets blommor; gräset bleknar och blommorna faller av,

²⁵ Men Herrens ord förblir oförändrat för evigt, och detta är ordet som har givits till er som goda nyheter.

Injīl, Paulus' Brev till Hebréerna 4:12

¹² Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·

¹² För Guds Ord är stärkande och verksamt, skarpare än något tveeggat svärd, det skiljer själ och ande åt när det tränger in, senor och märg; det rannsakar hjärtats känslor och tankar.

Injīl, Uppenbarelseboken 22: 18

¹⁸ ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

¹⁸ Jag förkunnar det för alla som hör orden i profetian i denna bok: Om någon lägger till något till den, kommer Gud att slå honom med de plågor som beskrivs i denna bok. (Det engelska ordet "book" {och det svenska ordet "bok"} kommer från grekiskans "Biblos", som utgör grunden till ordet "Bible" {Bibel} (vilket allmänt används som beteckning på Allahs Ord.)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

BISMILLAH ARRAHMAN ARRAHEEM

Kapitel 3 - Den välsignade högtiden 'Īd ul-Adḥā

(Följande kapitel är en komprimerad version av boken The Blessed Feast av samme författare. För ytterligare information, frågor och för att lägga Din beställning, vänligen skriv till: suleymanromain@hotmail.com.)

Kära bröder och systrar, låt oss upphöja Allah den Härlige för Hans godhet mot oss!

Al-Hašr 59:23-24

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ ۚ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

²³ Han är Allah; förutom Honom finns det ingen annan Gud, Han är den Suveräne Herren, den Helige, Säkerhetens Källa, Trons Bevarare; Vaktaren, den Mäktige, den Allsmäktige, den Stolte! Upphöjd vare Han över alla de partners de tillskriver Honom.

²⁴ Han är Allah, Skaparen, Upphovsmannen och Fördelaren ur ingenting. Hans är de vackraste namnen. Allt som finns i himmel och på jord förhärligar Honom. Han är den Mäktige och den Vise.

I det här kapitlet skulle vi vilja inbjuda in Dig till att meditera över eller med oss begrunda vad den Hedrade Qur'ānen säger om den Välsignade Högtiden 'Īd il-Adḥā. Låt oss dela med oss av några funderingar kring den där högst speciella händelsen för att bättre kunna uppskatta den och lära våra barn att göra det. Rörande profeten Ibrāhīms offer av sin son ^(fäöh), säger den Hedrade Qur'ānen så här:

Aṣ-Ṣāfāt 37:107

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

¹⁰⁷ Vi löste ut honom med ett enormt offer.

En förskräcklig befallning

När vi öppnar sidorna i den Hedrade Qur'ānen läser vi om en specifik profet. Han intar en särställning ibland dem alla och kallas med ett fantastiskt namn: "Allahs vän". Denne profet är vår mästare Ibrāhīm ^(fäöh).

An-Nisā 4:125

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

¹²⁵ Vem kan vara bättre i religionen än den som överlämnar hela sitt jag till Allah, gör gott och följer den uppriktigt troende Ibrāhīms väg? Allah valde honom till vän.

"Allahs vän" – vilket ovanligt namn för en människa! Det uttrycker en väldigt speciell relation till Allah. En vän är någon som man kan berätta allt för och be om vad som helst av.

Ja, Allah den Vise litade på Ibrāhīm ^(fäöh) såsom det går att räkna med en person man känner.

Det kan förklara varför Allah en dag bad honom att utföra en otroligt chockerande handling som att offra sin egen son.

Låt oss tillsammans läsa hela berättelsen i Aṣ-Ṣāfāt 37: 102-107!

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

¹⁰² Sedan, då (sonen) nådde (åldern för) (allvarligt) arbete med honom, sade han: "O min son! Jag ser i en syn att jag offrar dig: Se nu hur du ser!" (Sonen) sade: "O min far! Gör som du har blivit befalld: du kommer att hitta mig, om Allah skänker en tålamod och uthållighet!"

¹⁰³ Så då de båda hade överlämnat sina viljor och han hade lagt honom på altaret,

¹⁰⁴ Ropade Vi på honom: "O Abraham!

¹⁰⁵ Du har redan uppfyllt synen!" Ja, Vi belönar dem som gör rätt på detta vis.

¹⁰⁶ För det här var uppenbarligen en prövning.

¹⁰⁷ Och Vi löste ut honom med ett enormt offer.

Dessa Āyāt avslöjar en dialog mellan Allah och profeten Ibrāhīm^(fäöh). Inte bara talade den Högste Kungen med en människa; utan här gav Han honom den svåraste befallning som någon dödlig människa någonsin har blivit ombedd att lyda – en order som verkligen är svår att förstå. Allah talade till Ibrāhīm^(fäöh) i en dröm, i vilken Han bad honom att ta med sig sin son till en bestämd höjd och där offra honom till Honom!

Vissa säger att den Hedrade Qur'ānen inte nämner något om att Allah skulle ha sagt till Ibrāhīm^(fäöh) att döda sin son. Snarare lär den oss, säger de, att patriarken hade en vision där han såg sig själv slakta sin son. Det är sant att den Hedrade Qur'ānen aldrig uttryckligen säger att drömmen kom från Allah; men faktum är att Ibrāhīm^(fäöh) trodde på det han hörde och tolkade det som en gudomlig befallning.

Underkastelse innebär fullständig lydnad

Låt oss för ett ögonblick försöka att föreställa oss hur Ibrāhīm^(fäöh) väckte sin sovande son i gryningens mörker och viskade befallningen att gå upp och följa med honom på en resa. Den tog dem flera dagar; och Ibrāhīms hjärta var säkerligen den tyngsta bördan att bära. Varje natt vädjade profeten till Allahs barmhärtighet för att Han skulle ändra Sin vilja. Emellertid kom det inget svar för att avbryta vad profeten hade hört först. Allah är den Evige, Absolute och Självförsörjande. Han ändrar aldrig Sina domar.

Till sist såg Ibrāhīm^(fäöh) berget på vilket slakten skulle äga rum. Naturligt nog ville den unge mannen gärna veta var ett offerdjur skulle gå att finna!

"Far!"

"Ja, min son?"

"Jag kan se att Du har kolen och veden; men säg mig, var är lammet för offret?"

Var snäll blunda!

Kan Du se den gamle mannen och hans son gå sida vid sida? Titta på hur de bygger ett altare och ordnar veden på det! Först vänder patriarken bort ansiktet. Hans omhuldade son får inte se tårarna rinna nedför hans kinder; inte ännu; men sedan berättar han för sin son vad Allah, den Oemotståndlige, hade befallt.

Kan Du förnimma skräcken som den unge mannen kände? Barnet var starkt nog att lätt övermanna sin far och fly; han undrade hur Allah kunde fordra något som vid första anblicken såg typiskt hedniskt ut.

Då Ibrāhīm^(fäöh) emellertid förklarade allt, beslöt pojken sig för att dela tro med fadern. Han underkastade sig villigt – den mest anmärkningsvärda fromhetshandling som någon människa någonsin har bevittnat!

Faderns hängivenhet återspeglas perfekt av och kan jämföras med sonens. Ibrāhīm^(fäöh) älskade Allah så mycket att han gav Honom sin son, och sonen älskade så både Allah och sin far att han gav sig själv till Honom! Världen hade verkligen aldrig sett en sådan demonstration av tillgivenhet, sådant helhjärtat överlämnande till Allah, den Störste, från både en mänsklig fars och hans barns sida.

Båda omfamnar varandra så småningom i ett sista farväl, deras hjärtan blöder av sorg. Den gamle fadern binder pojken och lägger honom på altaret. Medan han ropar på Allahs barmhärtighet med ett högt "*bismillah*", greppar och höjer han kniven, redo att skära av strupen på sin älskade son.

Gud griper in

Någon skulle kunna fråga: Har Allah rätt att göra anspråk på ett sådant offer? Vi kan svara: Naturligtvis, Allah har alla rättigheter! Ändå kände Allah medlidande med Ibrāhīm och hans son. I samma ögonblick som den gamle profeten lyfte sin kniv för att döda sin son, dök en ängel från Allah upp och stoppade honom; och plötsligt hörde Ibrāhīm en röst som ropade från himmelen:

"Ibrāhīm!"

Han svarade: "Ja, här är jag."

"Skada inte pojken eller gör honom något. Nu vet jag att Du hyser lydig vördnad för Allah, eftersom Du inte har hållit tillbaka Din ende son från Honom."

Profeten Ibrāhīm^(fäöh) blickade sig omkring och såg en bagge som hade fastnat med hornen i en buske. Han gick dit, tog den och frambar den som offer i stället för sin son.

Denna fenomenala berättelse har gjort ett enormt intryck på milliontals sinnen runt om i världen. Den utgör ursprunget till den Välsignade Högtiden 'Īd il-Adḥā:

Aṣ-Ṣāfāt 37:107

وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

¹⁰⁷ Vi löste ut honom med ett enormt offer.

"Vi löste ut honom" eller, i en mer uttalad översättning: "Och vi lät ett djur förberett för att offras utgöra lösen för honom, och vi befriade honom från att slaktas" .

Betydelsen

Låt oss fundera litet över denna fantastiska händelse:

- Vem var tvungen att dö? Antingen Ibrāhīm's son eller en bagge!
- Vad gjorde en ensam bagge på toppen av ett berg? Det var verkligen en mirakulös uppenbarelse!
- Varifrån kom djuret? Från Allah!
- Vem gav det? Allah!
- Vilken blev slaktad? Djuret!
- Vem klarade sig? Ibrāhīm's son!

Håll noga i tanke, att Ibrāhīm^(fäöh) var allmänt känd som en rik beduin. Han ägde säkert tusentals får och han kunde ha framburit dem, till och med *alla*, som ett offer. Ja, Ibrāhīm^(fäöh) kallas för "den uppriktigt troende" och han hade verkligen överlämnat "hela sitt jag till Allah." Trots en sådan häpnadsväckande attityd av underkastelse kan vi lätt föreställa oss hans naturliga reaktion:

"Herre, jag var så rädd om min son. Jag älskar honom mer än alla mina ägodelar. Varför lät Du mig lida så fruktansvärt genom ett sådant kommando? Och sedan, då vi äntligen anlände till berget, gav Du mig ett djur att döda. Varför sade Du inte till mig i början att det var vad Du ville? Jag hade gärna slaktat *hundratals baggar* för Din skull; jag skulle ha gett Dig hela min hjord!"

Dock skulle Allah ha besvarat Ibrāhīms invänding^(fäöh) genom att yttra något i stil med detta:

"Ibrāhīm, min vän, jag vet hur mycket Du omhuldar Din son; men all Din rikedom och alla Dina hjordar skulle inte räcka till för att lösa ut Din sons liv. Det finns bara en sak som är av högre värde än Ditt eget kött, bara en sak kan rädda den unge mannen från döden; och det är min Bagge, den som jag har valt! Och *jag ger den till Dig!*"

Vi kan undra varför Allah bad Sin "vän" att förverka sin son snarare än någon annan ägodel. Anledningen är att det inte fanns och inte skulle finnas något mer värdefullt för en man än hans egen son. Ändå var Ibrāhīms underkastelse inför Allah ändå större än hans kärlek till sin son.

Och antagligen skulle Allah ha sagt:

"*Den ende* som är mer värd än Din son, den ende som kan dö i stället för Din son är min bagge; och jag har skänkt Dig denne bagge som en gåva från himmelen; acceptera den även om Du inte förstår allt."¹⁰

Självfallet kunde Ibrāhīm^(fäöh) ha vägrat Allahs gåva. Han kunde ha sagt:

"O nej, min Herre, jag kan inte ta emot en så stor gåva, jag vill inte att Du skall bringa ett sådant enormt offer för mig."

Frågan är vad som skulle ha hänt då? Svaret skulle ha varit ganska enkelt, såsom:

"Nåväl, min vän; men om Du inte vill döda min bagge, måste Du avrätta Din egen son. Han måste dö, för detta är min befallning." Är läget prekärt? Tänk nu till ordentligt!

- Antingen överlever baggen som kommer från Allah, fast då måste sonen åt Ibrāhīm^(fäöh) dö.

Eller dör baggen som kommer från Allah, och sonen överlever.

En fråga om liv och död

Vad beslöt profeten Ibrāhīm^(fäöh) sig för att göra? Han lydde Allah så att hans son fick leva. Han accepterade att baggen skulle dö i stället för hans son. Han var helt underställd Allahs vilja – och det är därför han kallas för "fadern till alla som överlämnar sig till Allah", som vi läser i den Hedrade Qur'ānen:

‘Āli ‘Imrān 3:67

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

⁶⁷ Abraham var varken jude eller kristen, utan var en rättrådig man som hade överlämnat sig till Allah; han var inte en ibland avgudadyrkarna.

Var och en som påstår sig vara muslim ("underkastelse" till Allah) måste följa i Ibrāhīms^(fäöh) fotspår:

- Hans goda gärningar vittnar ej om hans underkastelse,
- Utan hans villighet att godta lammet som har tillhandahållits av Allah.

Alla som firar 'Īd ul-Adḥā firar minnet av det dyrbara offer som kom från Allah. Liksom baggen som Ibrāhīm (fäöh) dödade, är varje djur dödat under den Välsignade Högtiden 'Īd ul-Adḥā en bild på lammet, som kom ifrån Allah.

Här kan vi ta upp en viktig fråga: Har Allah en flock får i himmelen? Säkert inte! Snarare måste vi förstå att Allah ville visa Sin vän Ibrāhīm (fäöh) att Han Själv var villig att skänka en gåva som heter 'aẓīm, av stor betydelse, så att Ibrāhīms son (fäöh) fortsatt skulle få leva.

Därför kan vi bara undra över hur stor Allahs kärlek är till Sina varelser! Hur barmhärtig Han är! Allah ger fritt något som är tillräckligt rent för att vara som en bagge – något nog dyrbart för att kunna förlösa Ibrāhīms son från döden!

Frågan är dock inte besvarad ännu: Varför krävde Allah ett sådant offer och gav sedan ett djur i stället för barnet? Ville Han bara testa förmågan hos Ibrāhīm (fäöh) att underkasta sig Honom?

Vi bör anmärka att Allah själv tillhandahöll offervädduren. Om Allah bara hade velat pröva profeten skulle vi kanske undra varför ett djur måste dö i stället för Ibrāhīms son! Det måste finnas en djupare mening. Låt oss försöka att hitta den genom att gå tillbaka till begynnelsen.

Hur allt började

För att förstå exakt den sanna betydelsen av denna fantastiska berättelse, låt oss gå tillbaka till början av mänsklighetens historia, då Allah skapade världen med Sitt mäktiga ord.

Al-Baqarah 2:117

بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

¹¹⁷ Himlarnas och jordens upphovsman: När Han förordnar något, säger Han bara: "Var!" Och det blir till.

Al-A'raf 7:54

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

⁵⁴ Förvisso är er Herre Allah, som skapade himlarna och jorden på sex dagar, och sedan etablerades på Tronen. Han täcker natten med dagen och har gjort solen och stjärnorna underordnade genom Sin befallning. Hans är verkligen hela skapelsen och budet. Välsignad vare Allah, världarnas Herre!

Sedan formade Allah profeten Ādam (fäöh), andades in i honom Sin andedräkt, och satte honom i trädgården i 'Adn tillsammans med hans hustru Hawwa (pbuh).

Al-Ḥiğr 15:28-29

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ مِّن حَمَإٍ مَسْنُونٍ

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

²⁸ Och (kom ihåg) då er Herre sade till änglarna: "Jag skapar människan av lera av formgjuten mull,

²⁹ när jag har format honom och andats in min ande i honom, knäfall och böj er inför honom!"

Den Hedrade Qur'ānen säger att Allah gjorde profeten Ādam^(fäöh) ansvarig för Trädgården i 'Adn. Han var förvaltare av Allahs skapelse. Det arabiska ordet som används för att uttrycka Adams ansvar är *khalifa*, som används på engelska som "caliph" {och på svenska som "kalif"}.

Al-Baqarah 2:30

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

30 Kom ihåg tidpunkten då er Herre sade till änglarna: "Jag sätter en man (Ādam) på jorden som vice-regent." De frågade: "Tänker du där sätta en som gör ont och utgjuter blod, när vi prisar dig och helgar ditt namn?" Han (Allah) svarade: "Förvisso vet jag vad ni inte vet."

Og da din Herre sagde til englene: ”Jeg vil indsætte en stedfortræder på jorden,” sagde de: ”Vil Du indsætte en sådan mand på jorden, der vil skabe ufred på den og udgyde blod, når det dog er os der lovsynger Dig og priser Din hellighed?” Han sagde: ”Jeg ved hvad I ikke ved.”

Både Ādam och Hawwah^(fäöd) hedrades på ett högst bestämt sätt:

- Allah talade med dem personligen,
- Alltså hedrades de med ett nära förhållande till Honom,
- De hedrades genom att leva i den vackrast tänkbara miljö,
- De hedrades genom att vara kalifer över Allahs skapelse,
- De hedrades genom friheten att lyda eller trotsa,
- De hedrades med renhet.

Hur generös är Allah, Välgöraren! Han är *Rabb ul ālamīn*, universums Herre, Skaparen och Upprätthållaren av allting. Han är Försörjaren och den Milde. Han är källan till godhet, så barmhärtig att Han behandlar alla djur och fåglar lika, utan godtyckliga preferenser. Hur mycket mer tar Han inte hand om varje människa!

Ja, Allah gav Ādam^(fäöh) en underbar trädgård med allt i överflöd. Adam hade all mat han ville ha; han behövde inte arbeta särskilt hårt. Han måste ha varit fylld av glädje och tacksamhet!

Föreställ Dig en rik och mäktig hyresvärd? En dag kommer han till en tiggare och säger:

"Min vän, Du är så fattig att Du inte ens bär en anständig skjorta. Jag ger Dig denna trädgård med alla dess frukter: fikon, apelsiner, mango, persikor och andra träd. Allt detta tillhör nu Dig; allt är Ditt! Så bara känn Dig som hemma, ta för Dig och njut!"

Skulle inte den stackaren bli glad och tacksam? Men anta att hyresvärden bara införde en begränsning som:

"Ja, Du kan äta från varje träd – förutom ett enda, nämligen det där borta. Vänligen plocka inte dess frukt!"

Tror Du inte att den stackars mannen skulle vara så fylld av tacksamhet att han gärna skulle göra vad som helst för den hyresvärden, inklusive att inte röra ett specifikt träd? Klart han skulle!

Men vad skulle hända om den här mannen inte lydde och åte av den frukten? Vad tror Du att hyresvärden skulle göra och hur skulle han känna?

Det var precis vad som hände. Allah är Källan till lugn, säkerhet och välsignelser. Han är Väktaren och Beskyddaren. Han, den högste Läraren, varnade våra första föräldrar för Iblīs snaror, eftersom det var Hans avsikt att skydda dem personligen och förklara för dem om det kosmiska upproret.

Al-A'rāf 7:19

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

¹⁹ Då befallde Allah, "O Adam! Bo du och din hustru i trädgården och njut (ät av goda saker) som ni vill. Men kom inte nära detta träd, så att ni blir orättfärdiga."

Ṭā-Hā 20:115

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

¹¹⁵ Vi har slutit ett förbund med Adam förut, men han glömde det, och vi fann ingen bestämd beslutsamhet från hans sida.

Ordet som här översätts med "Vi har slutit ett förbund" är *'ahid'nā*. Samma ord går att finna i *Sūratil-Fātiḥah*, där de troende ber Allah om "vägledning till rätt väg".

Med andra ord: Allah hade gett Ādam och Hawwa ^(fääd) tillräcklig "vägledning" för att de skulle kunna hålla sig till rätt stig.

Vad för slags "vägledning" var det tal om? Jo, en klar varning för Iblīs, bedrägeriets mästare, Allahs och människans fiende:

Ṭā Hā 20: 117

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى

¹¹⁷ Sedan sade Vi: "O Ādam, denne Shaytan är förvisso en fiende för dig och din hustru, så låt honom inte driva er båda ut ur trädgården, så att ni hamnar i lidande."

Ja, Shaytān kom fram till Ādam och Hawwa ^(fääd) och vilseledde dem; och de följde den elake fienden i stället för Allah:

Ṭā Hā 20:120-121

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبُلَى

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى

¹²⁰ Men Shaytan viskade försåtligt till honom med dessa ord: "O Adam, skall jag visa dig odödlighetens träd och ett rike som aldrig förfaller?"

¹²¹ De åt båda av dess frukt, och så visade sig deras nakenhet för dem. De började att täcka sig med löv från Trädgården. Således var Adam olydig mot sin Herre och gick vilse.

Vissa människor förminskar den första överträdelsen till nivån av ren glömska; men kom ihåg att Ādam och Hawwa ^(fääd) hade skapats utan något fel. Det vi kallar för *fitra* är den medfödda önskan att tjäna Allah, med förmågan att känna Honom, att vara lojal mot Honom och att dyrka Honom på rätt sätt.

Ordet "olydig" som används i Āyah 121 är *'asāyi*; det går att översätta med "att stå emot", "motsätta sig", eller "trotsa". Det antyder att Ādams olydnad inte bara var ett litet misstag, ett snedsteg; den var ett avbrott i förtroendet för Allahs godhet och allvetande.

Shaytān hade åt Ādam och Hawwa^(fädd) lovat "odödlighet och ett rike som aldrig skulle förfalla". Därför var frestelsen för dem att bli stolta som han. Att lyssna på honom innebar att ge efter för önskan att bli som Allah. Genom att sträcka ut handen och äta den förbjudna frukten, uttryckte Ādam och Hawwa^(fädd) sitt yttre uppror mot Allah och blev allierade med Shaytān i hans uppror mot Allah och Hans gudomliga styre. Viljan att bli någon högre än vad de hade skapats för var orsaken till Shaytāns eget fall och för mänsklighetens förfall.

Därför måste denna handling betraktas som en handling av yttre olydnad; den involverade Shaytāns hjärta – och även människans hjärta.

Al-Kahf 18:50

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

⁵⁰ Och (kom ihåg) då Vi sade till änglarna: "Böj er inför Adam," böjde alla sig, utom Shaytan. Han tillhörde jinn, och han gjorde uppror mot sin Herres befallning. Kommer ni då att välja honom och hans avkomma till era skyddande vänner i stället för Mig trots deras fiendskap mot er? Ondska är resultatet av felaktigt handlande.

Al-Hajj 22:3

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

³ Och ibland folket finns det några som tvistar om Allah utan kunskap, och de följer varje upprorisk djävul.

Således betonar den Hedrade Qur'ānen våra första föräldrars ansvar den dag de åt frukten. Det var en handling av medvetet uppror.

Vad är synd?

Synd är mer än ett yttre tecken på olydnad. Ett moraliskt misstag är inte bara en handling som Allah har förbjudit; det är det omhuldade tvivlet på Allahs karaktär av godhet, som leder till önskan att resa sig högre än vår skapade position under Honom.

Det finns, och kan alltid finnas, bara en Gud; därför innebär vår önskan att vara "lika den Högste" att vi trycker bort Honom från Hans heliga tron och tar Hans plats. Den som stjälar, ljugar eller fuskar försöker i grunden att rättfärdiga sig själv genom att anklaga offret för att ha varit tillräckligt uselt för att förtjäna vår felaktiga handling.

Synd är verkställigheten av en dom. Problemet är att vi sällan anser oss vara värda ett straff, och vi uppfattar sannolikt vår egen överträdelse genom våra egna "trots allt"-linser. Vi säger – eller tänker åtminstone:

"*Trots allt* begär butiksinnhavaren för mycket betalt; trots allt behandlar han inte sina anställda korrekt; trots allt har han i det svunna sålt en del undermåliga varor till mig; och allt detta ger mig rätten att lura honom." Det är samma sak för en make som vill vara otrogen: "Min fru/man är trots allt inte som hon/han borde vara, gör inte som hon/han borde"; och i det skedet hittar den otrogne tusen ursäkter för att vara otrogen mot sin make/maka.

Människor är i allmänhet snabba på att ge sig själva rätten att genomföra sin egen rättvisa med lika mycket gott samvete som om de vore domare som agerar i resten av mänsklighetens namn.

Vi kan dra slutsatsen att Ādam och Hawwas överträdelse berodde på deras självgivna rätt att fastslå att Allah var orättvis. Som sådan var deras handling ett tecken på deras uppror mot Honom. Därför kunde det på intet sätt

förbli utan konsekvenser. Allah var tvungen att peka på ett sätt för att övertyga människor om att deras överträdelse inte alls var ursäktlig.

Å andra sidan vet vi att Allah tydligt hade sagt Ādam^(fāḥ) att i fall han vore olydig, måste han och hustrun lämna Lustgården.

Den yttersta och logiska konsekvensen av ett sådant uppror är förödelse, såsom den Hedrade Qur'ānen säger:

Al-Baqarah 2:81

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

⁸¹ Den som förtjänar det onda och blir omgiven av sin synd skall bli dömd till helvetet och vistas där för evigt.

Vad är död?

Döden betyder slutet på vår andning i denna värld; den innebär också den oåterkalleliga utplåningen av dem som väljer att förkasta Allahs tecken.

Låt mig föreslå följande illustration:

- Föreställ Dig en källa som vattnar en fruktträdgård. Den livgivande vätskan rinner från källan in i en kanal och fyller den med friskhet och renhet. Detta gör att många träd, grönsaker och blommor växer. Trädgården är verkligen ett paradys.
- Men anta att någon täpper igen kanalen: Inget vatten rinner genom trädgården längre. Som under en extrem torka är resultatet lätt att förutse: Utan vatten kommer trädgården långsamt att torka ut och träden, grönsakerna och blommorna dör.

Denna enkla berättelse är ett försök att förklara vad som verkligen hände med Ādam och Hawwa^(fāḥ): Så länge de lydde Allah fick de en underbar och glädjefylld tillvaro från sin Skapare; för Allah är Givaren av energi; Han är Liv.

Alltså avbröts deras livgivande samband med Allah, så snart som Ādam and Hawwa^(fāḥ) trotsade Allahs vilja; kanalen mellan dem och livskraftens källa täpptes igen. Andan från Allah, Livgivaren, gick inte att längre ta emot, varvid Ādam och Hawwa^(fāḥ) började att dö.

Al-Mu'minūn 23:99-100

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

⁹⁹ Till slut, när döden kommer över en av dem, säger han: "Min Herre, sänd mig tillbaka!

¹⁰⁰ För att jag skall utföra rättfärdiga gärningar i det jag hade lämnat ogjort", men det är bara ett ord han talar. Bakom honom finns en barriär till den dag han skall återuppstå.

Ta ett annat exempel:

- Ett kraftverk producerar el. Ditt hem har många elektriska ledningar genom vilka energi kan nå de olika apparaterna och lamporna i hela byggnaden.
- Om Du skär av tio meter från ledningarna kan inte elen flyta längre. Apparaterna slutar att fungera och lamporna lyser inte längre.

- Men vad händer om Du bara gör ett litet snitt i huvudkabeln med ett rakblad? Även om snittet är obetydligt stängs strömmen av. Lamporna fungerar inte, oavsett kabellängden som är avskuren!

Så är det med vår olydnad mot Allah. Vissa moraliska misslyckanden kan tyckas vara väldigt dåliga och andra inte vara det. Vi tenderar naturligtvis att minimera våra egna missgrepp, och det får oss instinktivt att tro att vi kan undkomma kraften i Allahs dom. Men den Hedrade Qur'ānen kvalificerar synd med många olika ord, och visar därmed hur många ansikten ondska kan ha. Några av dem används i den Hedrade Qur'ānen för högst allvarliga handlingar av ondska, såsom termen *dhanab*: att begå ett brott. Ett grovt brott, ett grymt brott, skulle kallas för *kab'ira*.

Genom att studera dessa olika aspekter blir vi lätt övertygade om att vi långt ifrån förmår att *salīh*, förbli upprättstående inför Allah.

Vi kanske fortfarande undrar varför olydiga människor skulle behöva drabbas av en sådan fruktansvärd konsekvens. Vi är trots allt inte *så* dåliga!

Det är sant att ur ett mänskligt perspektiv kanske de flesta av oss inte har gjort något för att bli dömda till döden; men låt oss överväga den andra sidan: Vilka goda prestationer har vi gjort, om några, för att ha rätt att leva i denna värld och nästa? Precis som ingen mänsklig ansträngning kan skapa liv, kan ingen återställa det.

Varje hjärtslag, allt vi gör och njuter av i detta liv är ren barmhärtighet som kommer från Allah. Vi har inte gjort något för den, och inte heller har vi förtjänat något gott från Honom. Vi måste inse att hela vårt liv är produkten av gudomlig omsorg.

Tänk också på att Allah är absolut ren. Hans nittionio namn uttrycker alla möjliga aspekter av renhet. Allah är fri från all svaghet och ondska, makalös i skönhet och karaktär. Ingenting i den här världen och i den kommande världen kan jämföras med Honom, eftersom han är alltings Skapare.

Eftersom Allah är helig, är även det vi må kalla för "den minsta synd" outhärdligt.

Även det minsta fördärv överlever inte i närvaron av Hans ojämförliga renhet. Hans vrede innebär Guds outhärdliga smärta av att se Sin perfekta skapelse skadas.

Det är anledningen till att våra första föräldrar omedelbart skändes och blev rädda för Allah, den Allseende och Allmedvetne.

Den som begår ett moraliskt misstag och plötsligt inser att Allah kan se allt känner sig hjälplös. Anta att Allah skreve alla våra onda gärningar och tankar på en tavla – kanske en vägg inte ens skulle vara tillräckligt stor – hur skulle vi känna det? Generade, skamsna och smutsiga!

En världsvid farsot

Den Hedrade Qur'ānen betonar att Ādam och Hawwas fruktansvärda överträdelse och dess konsekvenser släppte lös en dödlig epidemi som började att sprida sig på vår planet.

Al-A'rāf 7:24-25

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

²⁴ Han sade: "Gå ned (häriifrån), den ene av er blir en fiende till den andre. Det kommer att finnas en boning för er på jorden och försörjning för viss tid.

²⁵ Där skall ni leva och där skall ni dö. Och däriifrån kommer ni att föras fram."

Intressant är att om befallningen "Gå ned härifrån" endast gällde Ādam och Hawwa^(fäöd), skulle det i vers 24 brukade arabiska verbet vanligtvis stå i så kallad "dubbel form", vilken är en pluralform som endast används om två individer. (På arabiska är dubbel form en form i flertal som blott tillämpas på två personer eller föremål.)

Ja, denna form används i hela berättelsen i Sūrat-il-A'rāf. Men plötsligt växlar befallningen som förekommer här från dubbel form till ett^(plural) (ba 'ḍukum, walakum.)! Det antyder att meningen inte berör enbart Adam och Hawwa^(fäöd). Här talas det om fler än två personer.

Detta är verkligen ingen slump: Den Hedrade Qur'ānen betonar det faktum att hela mänskligheten har blivit förbannad genom Ādam och Hawwas överträdelse och har stängts ute från 'Adn. Vi lever alla på en planet full av lidande och ondska.

Alla kan lätt se att vi människor uppenbarligen har förlorat det herravälde som hade getts åt Ādam^(fäöh) i egenskap av kalif över jorden! Förutom några få tama djur som hästar och kameler är naturen inte alls under vårt herravälde. Blixtar, stormar, översvämningar, jordbävningar är okontrollerbara även för forskarnas mest sofistikerade uppfinningar.

Nu börjar vi att inse att ondska är mer än bara en fråga om heder och skam; den är en fråga om liv och död. Som en epidemi började upproret mot Allah omedelbart att spridas i hela världen. Det finns ingen annan förklaring till varför ondska och död är universella! En stolt, icke-troende person kommer inte att vilja erkänna denna nyktra sanning som Allahs Ord avslöjar; men världen är full av lidande och död.

Eftersom orsaken till ondskan på jorden finns i den sataniska egocentrismens lag som råder inom varje människa, har ingen politisk parering, ingen filosofisk idé, inte ens religiösa gör si och gör så makten att stoppa spridningen av denna universella tragedi. I händelse av en pandemi, som vi nyligen har upplevt, är den enda hållbara lösningen att varje enskilt malignt virus måste utrotas; annars är det bara en tidsfråga innan hela kroppen blir sjuk igen. Tänk på de tusentals tecken på varning och åtgärder som vidtagits i Kina för att stoppa coronaviruset eller någon annan väldigt smittsam sjukdom!

På samma sätt, om Allah inte utrotar synden, är vi dömda: Resultatet av pandemin kommer att bli att hela världen förr eller senare kan hamna i ett inferno av självförstörelse.

An-Nahl 16:61

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَلَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

⁶¹ Om Allah skulle straffa människorna för deras fel, skulle Han inte lämna en enda varelse på jorden; men Han ger dem anstånd en bestämd tid, och när deras stund kommer, kan de inte skjuta upp den för en enda timme eller flytta den framåt.

Goda nyheter runt hörnet!

Vid den här tidpunkten var de goda nyheterna att Allah inte gav upp rörande Sina varelser. Allah är inte en dömande Gud som kommer och går runt med en stav. Allah hatar synd, men Han älskar syndare.

Och det är därför Allah tog det första steget mot profeten Adam^(fäöh):

Al-A'rāf 7:22

فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۖ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

²² Så förledde han dem med ett svek. Då de smakade på trädet blev deras skam uppenbar för dem och de började att gömma sig (genom att hopa) på sig några av trädgårdens löv. Och deras Herre

kallade dem (och sade): "Har jag inte förbjudit det trädet för er och sagt till er att Shaytan förvisso är en öppen fiende mot er?"

Vi kan fråga oss varför Allah frågade Adam ^(fäöh) var han var? Tror Du inte att Han visste precis var våra första föräldrar ^(fäöd) gömde sig? Visst gjorde Han det! Allah är den Allestädes Närvarande och Allvetande, och därför kan ingenting undgå Hans ögon. Men Han ville att de skulle inse hur långt de hade gått vilse från lyckan; och det viktigaste är att Allah tog det första steget mot dem.

Ādam och Hawwa's första reaktion var att försöka att dölja problemet och sedan avhjälpa det själva så gott de kunde:

Tā Hā 20:121

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفَقَا يَخِصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ

¹²¹ De åt båda av dess frukt, och så visade sig deras nakenhet för dem. De började att täcka sig med löv från trädgården. Således var Adam olydig mot sin Herre och gick vilse.

Att identifiera och erkänna våra fel har aldrig varit en lätt uppgift. Instinktivt vill det mänskliga hjärtat inte erkänna sitt misslyckande. Det föredrar att anklaga någon annan, inklusive Allah Själv, för att rättfärdiga sig självt. Det är precis vad Ādam och Hawwa ^(fäöd) först gjorde: Eftersom smäleken verkade vara irreparabel gjorde de allt de kunde för att dölja den.

Men inget egentillverkat plagg kan likväl ta bort vår vanära inför Allah. Ingen ansträngning kan laga den repa som synden har gjort i Allahs felfria värld. Ingenting kan reparera den, och ingenting kan gottgöra den. I Allahs ögon är syndaren "naken". Allah känner till varenda tanke. Tusen bra handlingar som en person må göra kan aldrig vara tillräckligt bra för att göra honom berättigad till Paradiset. Om Allah inte ingrepe skulle det inte finnas någon väg ut ur en sådan skam.

Ja, Allah visade Ādam och Hawwa ^(fäöd) en utväg:

Al-A'rāf 7:25-26

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

²⁵ Allah sade: "Där skall ni leva och där skall ni dö. Och därifrån kommer ni att föras fram.

²⁶ Åh, barn av Ādam, ja, vi har uppenbarat för er en klädsel för att dölja er skam, och en praktfull klädsel; men fromhetens klädsel, den är bäst. Dessa är Allahs tecken (uppenbarelser), som de kanske skall komma ihåg."

Vad händer här? Titta noga!

Du lär minnas att då vi nämnde den Välsignade Högtiden 'Īd il-Adhā i början på det här kapitlet kom vi underfund om att Allah sände en bagge att dö i stället för Ibrāhīms son ^(fäöh). På samma sätt här har ett plagg kommit från Allah för att täcka Ādam och Hawwas ^(fäöd) skam. Nu hade de ingen anledning längre att gömma sig för Allahs ögon. Anslutningen var återupprättad. Deras skam togs bort eller, om man så vill, återställdes deras värdighet.

Detta innebär att på exakt den dag då Ādam och Hawwa ^(fäöd) borde ha dött, dödades ett djur, och dess päls användes för att klä på dem. Alltså täcktes Ādam och Hawwas synder över, dvs. de blev förlåtna. De behövde inte känna sig vanärade inför Allah eller gömma sig längre. De var inte längre nakna, för offrets päls täckte dem som ett vackert, nytt, rent plagg.

Taqwāh

Allah Självt åstadkom den första utgjutelsen av blod någonsin. Han gjorde det för att ge en klädsel av skinn som täckte Ādam och Hawwas ^(fädd) nakenhet. För att få detta att hända var en levande varelse tvungen att blöda och dö i stället för syndarna. Tack vare dess död, befriades Ādam och Hawwa ^(fädd) från sin synd och skam och frikändes från sin fällda dom.

- Den tilltänkta kanalen öppnas på nytt,
- Vattnet flödar igen,
- Trädgården får nytt liv.

För resten: Visste Du att det arabiska verbet "förlåta" också betyder "skydda" och "vakta över"?

Dess avledningar används i betydelser som: en halsduk för att täcka huvudet, eller en hjälm. Intressant nog kallar den Hedrade Qur'ānen manteln som ges till dem som vänder sig till Allah för *libāsut-taqwāh*, "Rättfärdighetens klädnad" – ett uttryck som indikerar att Allahs förlåtelse täcker vår vanära och skyddar oss också från Hans dom.

Al-A'rāf 7:26

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

²⁶ Åh, barn av Ādam, ja, vi har uppenbarat för er en klädsel för att dölja er skam, och en praktfull klädsel; men fromhetens klädsel, den är bäst. Dessa är Allahs tecken (uppenbarelser), som de kanske skall komma ihåg.

Denna "klädsel för att dölja er skam" gäller för var och en av oss. Sūrat-ul-A'rāf 7:26 talar till Dig och mig. Här erbjuder Allah oss Sin rättfärdighet, som symboliseras av ett får av hankön som kommer från Honom. Dess uppoffring var nödvändig för att återställa vår ära och för att återupprätta förbindelsen mellan Allah och oss. Det var inte bara nödvändigt utan också tillräckligt: Tack vare detta djurs död finns det inget behov av att försöka att imponera på Allah genom att göra goda handlingar. Vår rättfärdiggörelse utförs av Allah och inte av människor. Den gudomliga barmhärtigheten som uppenbaras i rättfärdighetens tyg är den oväntade lösning som Allah ger på problemet med synd och död. På Räkenskapsdagen kommer människor att stå inför Allah som om de aldrig hade gjort uppror. Deras skam är täckt och de kan gå in genom Paradisets portar.

Vilka utsökta nyheter!

Två bröder – två val

Från allra första början har Allah visat för sina profeter att Han insisterar på blod. Efter att ha nämnt att Ādam ^(fädd) mottog *at-taqwāh* från Allah, läser vi om ett annat fall där ett blodoffer gjordes, denna gång av Hābīl ^(fädd). Faktum är, att Ādams två söner, Qābīl och Hābīl ^(fädd), bar fram två högst olika slags offergåvor:

Al-Mā'idah 5:27

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۚ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

²⁷ Recitera för dem i sanning historien om Ādams två söner, hur de frambar var och en ett offer, och det accepterades från den ene av dem men inte från den andre. Den ene sade: "Förvisso skall jag döda dig." "Än se'n", sade den andre, "Allah accepterar bara dem som är rättfärdiga (*al-muttaqin*)."

Det ursprungliga syftet med ett offer är att föra Allah och människan närmare varandra. Det arabiska ordet för "offer" är *qurbān*; det stammar från *qaraba*: att närma sig, att komma närmare. Det används stundom för att beskriva den Välsignade Högtiden även kallad för "Qurbānhögtiden".

Faktum är att många troende menar att de kan komma närmare Allah genom sitt offer. Qābīl kom med sina egna "gärningar" – frukten som han hade samlat in från sin trädgård, och på samma sätt försöker många att imponera på och manipulera Allah genom att ta med sig sina goda gärningar som ett offer. Genom att agera så tror de att de kan få tillgång till Paradiset; men Allah accepterar inte sådana gåvor eftersom ingen av dem är lämplig att föra oss nära Allah:

Saba' 34:37

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جِزَاءٌ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ

³⁷ Och det är inte din rikedom eller dina barn som kan föra dig nära oss.

Det arabiska verbet för "att komma nära", *qaraba*, är besläktat med *qurbān*. (Tukarribukum.) Genom att säga detta, bekräftar ovanstående Āyah att ingen rikedom, inte ens gåvan av våra egna barn, skulle kunna accepteras av Allah som en lämplig *qurbān*.

Ingen kan "köpa" Allahs gunst, hur stort hans offer än må vara. En hel tåglast med frukt och grönsaker skulle inte säkra förlåtelse för en enda synd. Qābīl begick ett allvarligt misstag då han försökte att förverkliga Allahs löftesförbund genom sin egen planering och sina egna gärningar.

Det finns ingen anledning att försöka att komma in i paradiset genom våra goda ansträngningars *bakshīsh*, dvs. muta. Låt oss inte vara som Qābīl, det äldre barnet åt Ādam ^(fā'ih), som försökte att dölja sin vanära för Allah.

Al- Ĥajj 22:37

لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۚ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

³⁷ Lägg noga märke till att varken deras kött eller deras blod kommer att nå Allah. Utan det är ens fromhet som når Honom. Sålunda har Han lagt dem under dig för att du skall förhärlika Honom för den vägledning Han har gett dig. Och ge glada budskap åt dem som gör gott.

Ovanstående Āyah förmanar oss: "Lägg noga märke till", varigenom en högst unik lärdom tas fram i ljuset: Endast vår fromhet kan nå Allah. Åter igen är det här brukade ordet *taqwāh*; och, som vi har uttrönt, är *taqwāh* ett blodsoffer som kommer från Allah och höljer vår skam, liksom fallet var med Ādam ^(fā'ih) och hans son Habil ^(fā'ih): De godtog det *at-taqwāh* som Allah hade sänt ned.

Habil ^(fā'ih) erbjöd ett av fåren från sin hjord, och Allah tog emot det från honom. Genom att agera så följde Habil sanningen om *taqwāh* som hans föräldrar Ādam and Hawwa ^(fā'ih) hade gjort! Liksom profeten Ibrāhīm ^(fā'ih) flera århundraden senare, underordnade han sig Allahs vilja så att han fick leva: han godtog en bagges död i den skyldiges ställe.

Därför bör vårt beslut vara att följa profetens exempel genom att acceptera den mest värdefulla gåva som Allah förmodligen någonsin har skänkt:

Hūd 11:3,90

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُغْفِرْ لَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

³ Den inbjuder dig att söka din Herres förlåtelse och vända dig till Honom i omvändelse. Han kommer att ge dig rättvis njutning till en bestämd tid, och kommer att skänka sin nåd till alla som är älskvärda. Men om du vänder dig bort fruktar jag för dig en mäktig dags vedergällning.

⁹⁰ Be din Herre om förlåtelse och vänd dig till honom. För min Herre är verkligen Barmhärtig, Kärleksfull.

An-Nasr 110:3

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

³ Fira din Herres pris och sök Hans förlåtelse. Han är alltid benägen att visa barmhärtighet.

Gudomlig vägledning

Strax efter att ha beskrivit hur Ādam ? var olydig, nämner den Hedrade Qur'an ett annat gudomligt ingripande som förtjänar djupare övervägande:

Al-Baqarah 2:37

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

³⁷ Sedan fick Adam några ord från sin Herre, så Han vände sig barmhärtigt till honom; förvisso återvänder Han ofta (till barmhärtigheten), den Barmhärtige.

Den Āyah vi precis läste nämner "några ord" yttrade av Allah till Ādam ^(fädh). Många undrar vad dessa "ord" kan ha varit. Svaret blir ganska tydligt om vi fortsätter att läsa:

Al-Baqarah 2:38-39

فُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

³⁸ Vi sa: Gå ut från hela detta (tillstånd); så kommer det förvisso att komma till dig en vägledning från Mig, då de som följer min vägledning, inte kommer att drabbas av någon fruktan, och de skall inte sörja.

³⁹ Och (beträffande) de som inte tror på och förkastar Mina meddelanden, de är eldens fångar, i den skall de vistas.

I Āyah 38 lovar Allah att ta bort all "sorg" och "fruktan" från Ādam och Hawwa ^(fädh), under förutsättning att de tar emot Hans nåd och vägvisning.

Genom att svara så har Allah öppnat en väg som våra första föräldrar behövde följa om de ville komma in i Paradiset någon dag.

Ṭa Hā 20:122-123

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ

¹²² Sedan utvalde hans Herre honom och vände Sig till honom i förlåtelse och vägledde honom.

¹²³ (Allah) sade: "Stig ner från paradiset – alla era ättlingar är fiender till varandra. Och om det skulle komma till dig vägledning från Mig, då kommer den som följer Min vägledning att varken gå vilse (i världen) eller lida (i Livet efter detta).

Omnämmandet av en "vägledning" – vi skulle kunna säga: en "vägvisare" – antyder att det finns en väg ut från villfarelser och lidande. Eftersom Allah har tillhandahållit den, innebär det att acceptera den att acceptera det sätt som Han har tillhandahållit. Att följa detta sätt är vad en äkta *īmān* i grund och botten handlar om; den är en tro som går mycket längre än att bara säga: "O ja, jag tror på Allah, Hans änglar, Hans profeter, Hans böcker, Domedagen"; *īmān* är en attityd av fullständig tillit till Allahs vägledning på den rätta vägen.

Anta att Du leder en blind man på en smal stig i bergen. Den här mannen litar fullt ut på Dig; han litar på Din förmåga och vilja att hjälpa honom att nå målet. På samma sätt är vi andligt blinda och kan inte hitta Vägen, och det är därför vi ber Allah att vägleda oss. Detta är äkta *īmān*!

Som vi såg i Kapitel 2, åsyftas med begreppet "vägledning" den Hedrade Tawrāt, Zabūr och Injīl, vilka således utgör svaret på vår bön om gudomlig vägvisning:

Al-Mā'idah 5:46

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

⁴⁶ I deras fotspår sände Vi Jesus, Marias son, för att bekräfta det som var före honom, och Vi skänkte honom evangeliet, som är vägledning och ljus, och bekräftade det som uppenbarades före det i Toran, en vägledning och en förmaning till de gudfruktiga.

Al-Aḥqāf 46:30

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

³⁰ De sade: "O vårt folk! Vi har hört om en bok uppenbarad efter Mose, som bekräftar det som kom före den: den vägleder till Sanningen och in på en rätt väg.

Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 3

Offrandet av Abrahams son (Första Moseboken 22:2-13)

- 2 וַיֹּאמֶר קח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחִידָךָ אֲשֶׁר-אַהֲבָתָּ, אֶת-יִצְחָק, וְלֶךְ-לָהּ, אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרְיָה; וְהַעֲלֵהוּ שָׁם, לְעֹלָה, עַל אֶחָד הֶהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים.
- 3 וַיֵּשְׁבָם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמֹרֹו, וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ, וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ; וַיִּבְשֶׁעַ, עֶצְמֵי עֹלָה, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לֹו הָאֱלֹהִים.
- 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם--מֵרְחוֹק.
- 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו, שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמֹר, וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר, נֵלְכָה עַד-כֹּה; וְנִשְׁתַּחֲוֶה, וְנִשְׁכַּח אֱלֹהֵינוּ.
- 6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֶצְמֵי הָעֹלָה, וַיֵּשֶׁם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּקַּח בְּיָדֹו, אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלָת; וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם, יַחְדָּו.
- 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר, הֲנִנִּי בָנִי; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים, וְאַיִה הַשָּׂה, לְעֹלָה.
- 8 וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֱלֹהִים יִרְאֶה-לֹו הַשָּׂה לְעֹלָה, בָּנִי; וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם, יַחְדָּו.
- 9 וַיִּבְּאוּ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לֹו הָאֱלֹהִים, וַיִּבְּן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים; וַיַּעֲקֹד, אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ, וַיֵּשֶׁם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ, מִמַּעַל לָעֵצִים.
- 10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדֹו, וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלָת, לִשְׁחֹט, אֶת-בְּנוֹ.

11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְאֲךָ יְהוָה, מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר, הִנְנִי.

12 וַיֹּאמֶר, אֶל-תְּשֻׁלַּח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר, וְאֶל-תַּעֲשֵׂ לֹ, מֵאוֹמֶה: כִּי עֲתָה יִדְעָתִי, כִּי-יֵרָא אֱלֹהִים אִתָּהּ, וְלֹא תִשְׁכַּת אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יְחִידְךָ, מִמֶּנִּי.

13 וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו, וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל, אֲחֵר, נִצָּחַז בְּסִבְבּוֹ בְּקִרְנָיו; וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּשְׁחַח אֶת-הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בָּנוֹ.

² Då sade Gud: "Ta din son, din ende son, som du älskar, Isak, och gå till trakten av Moria. Offra honom där som ett brännoffer på ett berg som jag skall visa dig."

³ Tidigt nästa morgon steg Abraham upp och lastade sin åsna. Han tog med sig två av sina tjänare och sin son Isak. Då han hade huggit tillräckligt med ved för brännoffret, gav han sig av till den plats som Gud hade anvisat.

⁴ På den tredje dagen blickade Abraham upp och såg platsen i fjärran.

⁵ Han sade till sina tjänare: "Stanna här med åsnan medan jag och pojken går dit. Vi skall tillbe och sedan kommer vi tillbaka till er."

⁶ Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, och han bar själv elden och kniven. Då de två fortsatte tillsammans,

⁷ tog Isak till orda och sade till sin far Abraham: "Far?" "Ja, min son?" " svarade Abraham. Isak sade: "Eld och ved är här, men var är lammet för offret?"

⁸ Abraham svarade: "Gud själv skall ge lammet till brännoffret, min son." Och de två fortsatte tillsammans.

⁹ Då de kom till den plats som Gud hade berättat för honom om, byggde Abraham där ett altare och lade i ordning veden på det. Han band sin son Isak och lade honom på altaret, ovanpå veden.

¹⁰ Sedan sträckte han ut sin hand och tog kniven för att döda sin son.

¹¹ Men Herrens ängel ropade till honom från himmelen: "Abraham!" "Här är jag", svarade han.

¹² "Lägg inte en hand på pojken," sade han. "Gör honom ingenting. Nu vet jag att du fruktar Gud, eftersom du inte har undanhållit mig din son, din ende son."

¹³ Abraham tittade upp och där i ett snår såg han en bagge som hade fastnat med hornen. Han gick fram och tog baggen och offrade den som brännoffer i stället för sin son.

Adam och Evas syndafall

Tawrāt, Första Moseboken 3:1-9

וְהַנָּחֹשׁ, הָיָה עָרוֹם, מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר עֹשֶׂה יְהוָה אֱלֹהִים; וַיֹּאמֶר, אֶל-הָאִשָּׁה, אַף כִּי-אַמַּר אֱלֹהִים, לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן.

2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה, אֶל-הַנָּחֹשׁ: מִפְּרִי עֵץ-הָגֶן, נֹאכֵל.

3 וּמִפְּרִי הָעֵץ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הָגֶן--אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִגְעוּ בוֹ: פֶּן-תָּמּוּתוּן.

4 וַיֹּאמֶר הַנָּחֹשׁ, אֶל-הָאִשָּׁה: לֹא-מוֹת, תָּמּוּתוּן.

5 כִּי, יִדַּע אֱלֹהִים, כִּי בְיוֹם אָכְלָם מִמֶּנּוּ, וַנִּפְקְחוּ עֵינֵיהֶם; וְהָיִיתָם, בְּאֵלֵיהֶם, יָדְעִי, טוֹב וָרָע.

6 וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכֵל וְכִי תֹאנֶה-הוּא לְעֵינַיִם, וַנִּחְמַד הָעֵץ לְהִשְׁפִּיל, וַתִּקַּח מִפְּרִיו, וַתֹּאכֵל; וַתֵּתֶן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ, וַיֹּאכֵל.

7 ותפקחנה, עיני שניהם, וידעו, כי עירמם הם; ויתפרו עלה תאנה, ויעשו להם חגרת.

8 וישמעו את-קול יהוה אלהים, מתהלך בגן--לרוח היום; ויתסבא האדם ואשתו, מפני יהוה אלהים, בתוך, עץ הגן.

9 ויקרא יהוה אלהים, אל-האדם; ויאמר לו, איכה.

¹ Nu var ormen listigare än något av de vilda djur som Herren Gud hade skapat. Han sade till kvinnan: "Har Gud verkligen sagt: 'Ni får inte äta av något träd i trädgården'?"

² Kvinnan sade till ormen: "Vi får äta av träden i trädgården,

³ Men Gud sade: 'Ni får inte äta frukt från trädet som står mitt i trädgården, och ni får inte röra vid det, annars kommer ni att dö.'

⁴ "Ni kommer alls inte att dö", sade ormen till kvinnan.

⁵ "Ty Gud vet att när ni äter av den kommer era ögon att öppnas, och ni kommer att bli som Gud och känna till gott och ont."

⁶ Kvinnan såg att trädets frukt var bra som mat och tilltalande för ögat, och även önskvärd för att få visdom; hon tog något av den och åt. Hon gav också något av den till sin man, som var med henne, och han åt.

⁷ De bådas ögon öppnades och de insåg att de var nakna; så sydde de ihop fikonblad och gjorde överdrag åt sig själva.

⁸ Då hörde mannen och hans hustru ljudet av Herren Gud då han gick i trädgården i dagens svalka, och de gömde sig för Herren Gud ibland träden i trädgården.

⁹ Men Herren Gud ropade till mannen: "Var är du?" (...)

Rättfärdighetens klädnad

Tawrāt, Första Moseboken 3:21

21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו, כתנות עור--וילבשם.

²¹ Herren Gud gjorde kläder av skinn åt Adam och hans hustru och klädde dem.

Tawrāt, Jesaja 64:5/6

5 ונהי כשמא כלנו, וכבגד עדים כל-צדקתינו; ונבל כעלה כלנו, ונעוננו כרוח

⁵⁻⁶ Vi har alla blivit som en oren, och alla våra rättfärdiga gärningar är som smutsiga trasor; vi krymper alla som ett löv, och som vinden sveper våra synder bort oss.

Tawrāt, Jesaja 61:10

10 שוש אשיש ביהוה, תגל נפשי באלהי--כי הלבישני בגדי-ישע, מעיל צדקה יעטני: כחתן יכהן פאר, וככלה מעדה כליה.

¹⁰ Jag har stor glädje i Herren; min själ gläds åt min Gud. Ty han har klätt mig i frälsningens kläder och klätt mig i sin rättfärdighets mantel, som en brudgum smyckar sitt huvud som en präst, och som en brud smyckar sig med sina juveler.

بسم الله الرحمن الرحيم

BISMILLAH ARRAHMAN ARRAHEEM

I Guds, den nådiges, den barmhärtiges, namn.

Kapitel 4 - Allah skänker frid

Assalamu 'Alaikum, bröder och systrar! Frid vare med Er! Kan jag önska Er något mer önskvärt än frid? Frid mellan familjer, mellan grannar och mellan nationer! Ja, detta är min önskan för Er!

Eftersom vi alla följer den globala situationen på planeten jorden, finns det verkligen många anledningar till oro. Många undrar om frid kommer att råda på jorden en dag.

Vi längtar alla efter frid och fred, och som troende på Domedagen vet vi att den hållbara lösningen bara kan komma igenom genom Allahs ingripande. (Författaren har skrivit en bok om de sista dagarna i Bibeln, Qur'änen och 'Ahādīth (*Longing for Paradise*). För vidare information vänligen kontakta författaren: suleymanromain@hotmail.com.)

Bortom hoppet om en värld utan krig och orättvisor, vill Allah ge oss en frid som vi kan njuta av just nu: det är inre frid. Frid i våra själar, ett rent samvete, harmoni mellan våra önskningar och prestationer, och – först och främst frid och fred med Allah. Denna fridens fred är värd mer än något annat.

Vi vet från det förra kapitlet att då Allah skapade världen rådde frid i universum. Men denna frid gick förlorad så snart som Shaytān förledde Ādam och Hawwa^(fädd) till olydnad mot Allah.

En smittsam sjukdom som kallas för "ondska" förde hela världen under slaveri till stolthet, girighet, sökande efter orent nöje, destruktiva vanor, hat och maktmissbruk.

Resultatet av våra moraliska misslyckanden är tillräckligt allvarligt för att skrämma oss i väntan på Allahs dom; och inte att förglömma några envisa vanor som får oss att känna oss som slavar som ropar på befrielse från sin träldom.

Vi kan stundtals känna oss som en fattig man som i Antikens historia hamnade i svår skuld och var tvungen att tjäna som slav för att befria sig själv. Var slaveriet det enda hoppet för honom? Nej, han hoppades att någon, en släkting, en vän eller en generös givare, skulle visa barmhärtighet genom att betala tillbaka hans skuld åt honom.

Vissa välfärdsorganisationer tillämpar samma princip i dag genom att ge pengar för att skicka illa behandlade djur eller utrotningshotade arter i fångenskap tillbaka till deras naturliga miljö. Eller i vissa länder kan unga män undvika obligatorisk militärtjänst genom att betala en lösensumma; i andra kan fångar köpa sin frihet. Vissa regeringar är beredda att betala enorma lösensummor för att bortrövad gisslan skall släppas fri, och försäkringsbolag ger moderna sjöpirater tillräckligt med kontanter för att få kapade fartyg åter.

Vem befriar oss?

Om vi identifierar onda vanor med ett slags återgång till slaveriet, är frågan vi måste ta upp: Vem kan befria oss? Vem kan betala priset för vår frigivning?

Att ärligt betrakta vårt moraliska tillstånd med tanke på Allahs renhet får oss att inse att alla våra goda gärningar aldrig kommer att räcka för att lösa oss från konsekvenserna av mänsklig otillräcklighet.

Människan kan i slutändan inte rädda sig själv. Ingen kan ändra sitt eget hjärta. Det räcker inte med att få höra att vi måste vara bra. Om det är upp till oss att göra oss rena innan vi kan komma till Allah, finns det inget hopp för oss, för ingen människa kan göra sig själv ren.

Onda överväganden och föreställningar kommer in i våra hjärtan oinbjudna; känslor av hat eller förbittring väller upp inom oss som bräckt vatten som bubblar ut ur en icke drickbar källa. Vi försöker ständigt att ta bort fläckarna, men våra hjärtans källa fortsätter att föda giftiga tankar.

Därför måste den rengöras; men hur bär man sig åt? Alla våra löften om att vara "bra" är värdelösa, för människor är ökända för att de inte håller sina åtaganden. Ingen människa kan ta sig ur den moraliska skuldfälla som hon har hamnat i.

Att tro att vi har kraften inom oss själva att rena och göra det inre källsprånget sunt är inte bara en illusion: Det är den värsta sortens avgudadyrkan, eftersom det är en dyrkan fokuserad på oss själva.

Ingen är tillräckligt bra för att imponera på Allah, den rättfärdige Domaren. Ingen kan reparera det trasiga förhållandet mellan den perfekta Guden och Hans upproriska varelser. Ingen har råd med det höga priset för sin egen lösen. Det finns inget sätt för oss att betala för våra förseelser, som den Hedrade Qur'ānen noga betonar:

Az-Zumar 39:47a

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

^{47a} Även om gärningsmännen ägde all jordens rikedom, och lika mycket mer, skulle de vara beredda att erbjuda allt som lösen för att slippa det fruktansvärda straffet på Uppståndelsens Dag.

Budskapet är glasklart: I idealfallet skulle brottslingar betala vilket pris som helst för att komma till Paradiset; men frågan är: Skulle det vara tillräckligt för att lösa dem från evigt straff? Låt oss först lägga märke till användningen av det arabiska ordet för "lösensumma": *fidā*. Det är samma rot som finns i Sūrat-il-Şafāt för att uttrycka förlossningens handling (Aş-Şafāt 37:107):

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

¹⁰⁷ Vi löste honom (Ibrāhīms son) med ett enormt offer (Wafadaynāhu biḏhib' ḥin azīmin.)

Vem betalade lösen?

På talad arabiska, gav begreppet lösen (*fidyah*) upphov till allehanda uttryck, såsom:

- "Om jag bara kunde vara Din lösen!" vilket betyder: "Jag önskar att jag kunde ge mig själv i Ditt ställe". "Jag önskar att jag kunde rädda Dig även om det kostade mitt liv!" Detta utrop används för att trösta någon som har förlorat pengar eller krossat ett värdefullt föremål. (*Fidāk ja 'altu!*)
- "Om jag bara kunde ge mitt liv för att rädda Dig!", vilket används när man besöker en sjuk vän eller släkting. (*Birrūh afḏl!*)
- "Han har offrat sitt liv för sitt hemland", vilket brukas för att hedra en soldat som har dött. (*Fidā'an lilwatan mata.*)
- "Han har gett allt för sakens skull", dvs.: "Han har gett upp allt för att nå sitt mål", vilket används till exempel om en fotbollsspelare som har gjort sitt bästa under hela matchen, eller för en ingenjör som har offrat svett och blod för en upptäckts skull. (*Kull shay fidā' ja'ala.*)

Alla dessa idiom antyder idén om ett utbyte, om ett substitut för ens liv, om beredskapen att ge (att offra) allt, till och med sitt liv, för att rädda en älskad eller ett land.

Därför innebär omnämmandet av *fidā* i den Hedrade Qur'ānen att Allah tillhandahöll något för lösköpanDET av Ibrāhīms son ^(fäöh).

I en dikt tillskriven 'Umayya Ibn Abī Aṣ-Ṣalt ^{(en poet från Hanīfsamfundet som var samtida med Muḥammad ^(ṣub) i Arabien (dog år 631 eller i Oktober eller November 632).} Allah visade djuret för Ibrāhīm ^(fäöh) och sade till honom: "Ta denna *fidā* för Din son!" ^{(Anfört av Ath-'Iḥa'labī på s. 23 och framåt, citerat i Reuven Firestone, <J>Journeys in Holy Lands: The Evolution of the Abraham-Ishmael Legends in Islamic Exegesis</J> (New York: State University of New York Press, 1990, s. 127.))}

Beträffande Ibrāhīms son ^(fäöh), erkände Allah SjälV hans höga värde så att sonen fick leva; handlingen kallas för *fidā*, återlösning.

Hur är det med oss? Efter att ha intygat vår omöjlighet att ersätta Allah för priset för våra överträdelser, fortsätter den Āyah vi citerade tidigare med en fantastisk bekräftelse:

Az-Zumar 39:47

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

47. Även om gärningsmännen ägde all jordens rikedom, och lika mycket mer, skulle de vara beredda att erbjuda allt som lösen för att slippa det fruktansvärda straffet på Uppståndelsens dag. Men något kommer att dyka upp framför dem som de aldrig hade förutsett.

Hvis de der begår uret besad alt hvad der er på jorden, og det samme lagt oveni, ville de bestemt forsøge at løskøbe sig dermed fra den onde straf på Opstandelsens Dag. Men da vil noget fra Allāh, som de ikke havde regnet med, vise sig for dem.

"Men något kommer att dyka upp framför dem som de aldrig hade förutsett"; låt mig prova en mer exakt översättning:

Något som kommer från Allah kommer att dyka upp för dem – något de inte hade tagit hänsyn till.

Det arabiska ordet "hänsyn" används ofta om Domens Dag, den sista Dag under vilken Allah kommer att räkna med våra goda och onda handlingar ^(Hisāb - Yawmul-hisābi.) Med andra ord: Samtidigt som "all jordens rikedom" inte skulle vara tillräcklig för att fylla vårt konto gentemot Allah, kommer något att tillhandahållas, något som kommer från Allah. Detta kommer att vara tillräckligt för att betala tillbaka vår kredit till vårt "himmelska konto".

Hur förlåter Allah?

Hur bra det är att veta att Allah är den Barmhärtige! Många Āyāt i den Hedrade Qur'ānen betonar Hans vilja att förlåta!

Al-Īsra' 17:57

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

⁵⁷ De som de ropar till söker vägen att närma sig sin Herre, vem av dem som kommer att vara närmast; de hoppas på Hans nåd och de fruktar undergången från Honom. Se! Undergången genom din Herre skall undvikas.

Ash-Shu'arā' 26:80-82

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

⁸⁰ När jag insjuknar, då helar Han mig.

⁸¹ Och orsakar att jag dör, sedan återger Han mig livet.

⁸² Mitt livliga hopp är, att Han skall förlåta mig mina synder på Domens Dag.

An-Nasr 110:3

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

³ Fira din Herres pris och sök Hans förlåtelse. Han är alltid benägen att visa barmhärtighet.

Ändå mer fantastiskt är att upptäcka på vilket sätt Allah gjorde vår förlåtelse möjlig; ty en sådan handling kan inte ske utan att ett pris skall betalas. Kom ihåg att Allah är barmhärtig och nådig, på samma gång är Han den Rättfärdige; och Hans rättfärdighet kan inte låta det onda förbli ostraffat. Följande berättelse hjälper oss att förstå konceptet med lösen:

Föreställ Dig livet och rörelsen på en sjudande marknadsplats. Plötsligt hör vi någon ropa: "En tjuv, håll i brottslingen!" Genast grips en man. Omgående samlas en flock nyfikna människor från alla håll; poliserna har svårt att ta sig igenom folkmassan.

Så småningom grips rånaren och ställs inför rätten, och åklagarna ålägger honom böter. Säljaren som tjuven stal från är nöjd med domen. Rättvisa har skipats!

Men oväntat hörs det en röst från rättssalen som ropar:

"Vänta ett ögonblick! Den här mannen är min granne. Jag vet att han inte mår väl; han har inget jobb, han är berövad och hans familj svälter. Han är en god man som bara har stulit i ren desperation. Enligt min mening borde domaren blunda och förlåta honom."

Mummel av empati sprider sig i rättssalen och många har tårar i ögonen. Är det inte en sorglig värld vi lever i? Borde inte den mannen få nåd?

"Vänta", säger försäljaren, "om vi förlåter den där uslingen, kommer det snart att finnas tusentals andra i min butik – var och en med goda skäl för att stjäla. Så småningom kommer jag att bli den berövade. Och trots allt, jag har drabbats av en orätt och jag vill ha tillbaka mina pengar."

Domaren funderar länge på invändningen, men beslutar sig för att hålla sig till sin dom.

Sedan inträffar något omvälvande:

Medan rätten ställer de vanliga frågorna till tjuven upptäcker domaren att mannen har varit hans barndomsvän. Det försätter honom, som offentlig tjänsteman, i en knipa. Den ömma fläcken i hans hjärta för sin vän gör att han väljer att skona tjuven från de böter han förtjänar. Men att befria honom skulle vara orättvist mot den som har blivit kränkt.

Efter ytterligare en stunds djup eftertanke beslutar lagmannen att hålla sig till sin dom. Men så händer något helt ovanligt: Domaren drar upp sitt checkhäfte ur fickan och betalar böterna i stället för den åtalade. Därmed skipas rättvisa och butiksinnnehavaren har ingen anledning att vara arg längre.

Vilken känsla av befrielse för den anklagade! Han är frikänd. Han kan andas fritt och behöver inte betala en cent. Han lämnar rättssalen som om han aldrig hade stulit och känner djup lättnad, med alla skäl att vara tacksam mot domstolen under resten av sina dagar. Ja, hur mycket medkänsla visade domaren! Han, som inte var skyldig och inte behövde betala en cent, betalade hela bötesbeloppet.

Ett rop på förbarmande

Visst, en sådan historia förekommer sällan i vardagens liv; men den illustrerar väl begreppet lösen.

Då Ādam och Hawwa^(fädd) gjorde uppror mot Allah, kunde Han, världsalltets kraftfulle Gud, med enkelhet ha utplånat dem:

‘Āli ‘Imrān 3:26

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

²⁶ O Herre, Ägare av suveränitet! Du skänker suveränitet åt vem Du vill, och tar den från vem Du vill; Du upphöjer vem Du vill och vanärrar vem Du vill. I Dina händer ligger allt som är gott; Du har makt över allt.

Ādam och Hawwa^(fädd) ångrade sina misstag och längtade efter förlåtelse. Det var därför de till slut bad:

Al-A'rāf 7:23

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

²³ De sade: "Vår Herre! Vi har lurat oss själva. Och om du inte förlåter oss och inte förbarmar dig över oss, kommer vi säkert att gå förlorade!"

Frågan vi måste ställa är: Hur skall Allah förlåta? Kan den Helige kanske ändra Sin dom? Inte alls! Och inte heller kan människan ändra Allahs Ord! Beslutet är oåterkalleligt: Allahs rättvisa kräver ett rättvist straff.

Ādam och Hawwa^(fädd) hade missbrukat Allahs godhet. Även om de ångrade sig kan man undra om detta var tillräckligt för att reparera en så trasig relation. Vi vet av erfarenhet hur svårt det är att glömma ett brott. Oavsett vad man kan ge eller göra för att gottgöra det, verkar det som om det aldrig kommer att räcka.

Överraskande nog utplånade inte Allah Ādam och Hawwa^(fädd), alltså suddade Han ej ut mänskligheten. Allah är full av barmhärtighet mot oss. Som en kärleksfull far, den som skapade oss av stoft, tycker Han synd om oss. För att Han bryr Sig om oss. Han vill rädda oss.

Liksom domaren som betalade i stället för tjuven, tog Allah initiativet och gav av Sin barmhärtighet genom en handling som har förvånat profeterna och budbärarna genom århundradena.

Al-A'rāf 7:72

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

⁷² Vi räddade honom och de som höll fast vid honom, genom Vår nåd, och Vi högg av rötterna till dem som förkastade våra Tecken och inte trodde.

Det omedelbara sammanhanget visar att ovanstående Āyah inte direkt gäller Ādam och Hawwa^(fädd). Ändå förekommer den i samma Sārah, och kan tas som ett svar på Ādam och Hawwas vädjan om frälsning, liksom många andra profeters rop i nöd:

Profeten Nūh^(fädd):

Hūd 11:47

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

⁴⁷ Nūh sade: "O min Herre! Jag söker skydd hos Dig, så att jag inte ber Dig om det jag inte känner till. Och om Du inte förlåter mig och förbarmar Dig över mig, kommer jag verkligen att gå förlorad."

Profeten Mūsā och hans bror Hārūn ^(fääd):

Al-A'rāf 7:151

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

¹⁵¹ Han sade: "Min Herre, förbarma Dig över mig och min bror; för oss till Din nåd, Du är den Barmhärtige och Medlidande."

Profeten Yūsuf ^(fäöh):

Yūsuf 12:53

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

⁵³ Jag befriar aldrig mitt eget jag från skulden, den mänskliga själen är säkerligen benägen till ondska, om inte min Herre skänker Sin nåd; sannerligen är min Herre Förlåtande, Barmhärtig.

Profeten Muḥammad ^(fäöh):

Al-Mu'minūn 23:118

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

¹¹⁸ Och säg: "Min Herre! Förlåt och förbarma Dig, ty Du är den bäste av de förlåtande!"

Ärligt talat måste vi medge att en så förtvivlad vädjan om nåd också gäller *Dig och mig*. Du och jag längtar efter barmhärthet, och Allahs barmhärthet är svaret på det universella ropet eftersom den är svaret på ondskans problem. Den är det helande botemedlet för vår rädsla för Allah. Det är den gudomliga medicinen som ger verklig frid, och *Allah vill åstadkomma frid med och inom Dig*. Han vill ge Dig verklig frid. En exakt översättning av följande Āyah antyder att Allah "har skrivit Förbarmande på Sin egen Sjal" (Kataba 'alānafsihil-rahmata.) och därför "kommer Han förvisso att församla oss för Uppståndelsens Dag". Vilken tröstrik tanke!

Al-An'ām 6:12

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ قُلْ لِلَّهِ ۚ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لِيَجْمَعَ كُفُّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

¹² Säg: "Vem tillhör allt som är i himlarna och på jorden?" Säg: "Allah." Han har påbjudit Sig Självt nåd. Han kommer säkerligen att samla er för Uppståndelsens Dag, vilket det inte råder några tvivel om. De som kommer att gå förlorade tror inte.

Allah har uppenbarat för oss att det enda sättet till frälsning för mänskligheten och att undkomma syndens fördömelse är att lita på Hans nåd. Detta är det enda sättet att bli frikänd på Domedagen. Allah är den ende som kan ge förlåtelse. Han är den ende som kan visa vägen till frälsning.

Den Rätta Vägen

Som vi har läst i den Hedrade Qur'ānen, hade Allah utlovat en vägledning till Ādam och Hawwa ^(fääd). Men texten fortsätter med att tillämpa de goda nyheterna om en vägledning till alla dem som vill "sluta att sörja":

Al-Baqarah 2:38

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

³⁸ Vi sade: Gå ut från hela detta (tillstånd); så kommer det förvisso att komma till dig en vägledning från Mig, då de som följer min vägledning, inte kommer att drabbas av någon fruktan, och de skall inte sörja.

Om vi accepterar Allahs barmhärtighet och vägledning, lovar Han att ta bort vår "sorg" och "rädsla". Detta är vägen till paradiset.

Ṭā Hā 20:122-123

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ

¹²² Sedan utvalde hans Herre honom och vände sig till honom i förlåtelse och vägledde honom.

¹²³ (Allah) sade: "Stig ned från paradiset – alla era avkomlingar kommer att vara fiender till varandra. Och om det skulle komma till er vägledning från Mig, då kommer den som följer Min vägledning att varken gå vilse (i världen) eller lida (i Livet härefter).

Således ger den Hedrade Qur'ānen ett svar på bönen om vägledning till den rätta vägen. Vägen är att "följa honom".

‘Āli ‘Imrān 3:31

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

³¹ Säg: "Om du älskar Allah, följ mig då; Allah kommer att älska dig och förlåta dig dina synder. Allah är den Förlåtande, den Barmhärtige".

Vem är den vi skall följa? Nästa kapitel behandlar denna avgörande fråga.

Men i det skedet vill vi bara uppmuntra Er till att ta emot frid från Allah i dag och att glädjas åt löftet om det eviga Paradiset som kommer. Tacka Allah för att Han gav en väg och vägledning in i det!

Måtte Du därför fatta samma beslut som Ibrāhīm, Allahs vän ^(fā’ōh), och följa i hans fotspår! Måtte Ditt hjärta bli som en uppfriskande oas i öknen! Måtte livets vatten, som kommer från Allah, återuppliva världen med lycka och frid!

Az-Zumar 39:53

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

⁵³ Säg: "O Mina tjänare som har brutit mot sig själva (genom att synda), tvivla inte på Allahs barmhärtighet. Allah förlåter verkligen alla synder. Sannerligen, det är Han som är den Förlåtande, den Barmhärtige."

Några verser ur Allahs Ord avseende Kapitel 4

Inte en enda god gärning kan föra oss nära Gud.

Tawrāt, Mika 6:6-7

בְּמַה אֶקְדֶּם יְהוָה, אֶכְפֹּר לֵאלֹהֵי מְרוֹם; הַאֶקְדַּמְנוּ בְּעוֹלוֹת, בְּעִגְלִים בְּנֵי שֹׁנָה.

7 הִירָצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים, בְּרִבְבוֹת נְחֹלִי-שָׁמֶן; הֶאֱתַן בְּכוּרֵי פִשְׁעֵי, פָּרִי בִטְנֵי חַטָּאת נִפְשֵׁי.

⁶ Med vad skall jag komma inför Herren och böja mig inför den upphöjde Guden? Skall jag komma inför honom med brännoffer, med kalvar som är ett år gamla?

⁷ Behagar tusentals baggar, tiotusen floder olivolja Herren? Skall jag offra min förstfödde för min överträdelse, min kropps frukt för min själs synd?

Injīl, Aposteln Paulus' Brev till Efésierna 2:7-9

⁸ Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον·

⁹ Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχήσῃται.

⁸ För det är av nåd ni har blivit frälsta, genom tro. Och detta är inte tack vare er själva, det är Guds gåva,

⁹ Inte genom gärningar, så att ingen kan skryta.

Taqwāh och "Guds Lamm"

Tawrāt, Jesaja 53:4-7

4 אֲכַן חֲלִינִי הוּא נִשָּׂא, וּמִכְאֲבֵינוּ סִבְלָם; וְאֶנְחֵנוּ חֲשַׁבְנָהוּ, נִגּוּעַ מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה.

5 וְהוּא מִחֲלָל מִפְּשָׁעֵנוּ, מִדָּפֵא מַעֲוֹנֹתֵינוּ; מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו, וּבְחִבְרָתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ.

6 בְּלָנוּ כִצְאָן תַּעֲיִנוּ, אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ; וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ, אֶת עוֹן כָּלָנוּ.

7 נִגְשׁ וְהוּא נִעְנָה, וְלֹא יִפְתַּח-פִּיו, כִּשֶּׁה לְטֹבַח יוֹבֵל, וּכְרַחֵל לִפְנֵי גִזְזִיָּה נֹאֲלָמָה; וְלֹא יִפְתַּח, פִּיו.

⁴ Förvisso tog han på sig vår smärta och bar vårt lidande, men vi ansåg honom straffad, drabbad och plågad av Gud.

⁵ Men han blev genomborrad för våra överträdelser, han blev krossad för våra missgärningar; straffet som gav oss frid lades på honom, och genom hans sår blir vi helade.

⁶ Vi har alla gått vilse som får. Var och en av oss har valt sin egen väg; och Herren har lagt all vår missgärning på honom.

⁷ Han blev förtryckt och bedrövad, men han öppnade inte sin mun; han leddes som ett lamm till slakten, och som ett får är tyst inför sin klippare, öppnade han inte sin mun.

Injīl, Första Petrusbrevet 1:18-20

¹⁸ Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου,

¹⁹ ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ,

²⁰ Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς

¹⁸ Ni vet att det inte var med förgängliga ting som silver eller guld som ni blev friköpta från det tomma levnadssätt som överlämnats till er från era förfäder,

¹⁹ Utan med Kristi dyrbara blod, ett lamm utan lyte eller brist.

²⁰ Han utvaldes före världens skapelse, men uppenbarades i dessa sista tider för er skull.

Den Rätta Vägen

Tawrāt, Ordspråksboken 4:11

11 בְּדֶרֶךְ חֲכָמָה, הָרִיתִיךָ; הַדֶּרֶךְ כְּתִיבָהּ, בְּמַעֲגָלִי-יִשְׂרָאֵל.

¹¹ Jag undervisar dig i vishetens väg och leder dig längs raka stigar.

Zabūr, Psaltaren 32:8

8 אֲשַׁכִּילָךְ, וְאֹרֶךְ--בְּדֶרֶךְ-זִי תֵלֵךְ; אֵינֶעָצָה עָלֶיךָ עֵינִי.

⁸ Jag skall undervisa dig och lära dig hur du bör gå; jag kommer att ge dig råd med mitt kärleksfulla öga på dig.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
BISMILLAH ARRAHMAN ARRAHEEM

I Guds, den nådiges, den barmhärtiges, namn.

Kapitel 5 – Har Allah en son?

Sanningen om Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam

Den Hedrade Qur'ānen gör rätt när den säger att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) icke är Allahs fysiska *barn*. Alla muslimer känner till orden i Sūrat l-Ikhlāṣ 112:1-4:

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

اللَّهُ الصَّمَدُ

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

¹ Säg: "Han är Allah, den Ende!

² Allah, allas eviga bön!

³ Han föder inte och blev inte född.

⁴ Och det finns ingen som kan jämföras med Honom."

"Allah är En". Ja, läran om *tawhīd*, Allahs enhet, är så grundläggande att den placeras i början av *Shahāda*. *Lā 'ilāha ilā Allah*: "Det finns ingen annan Gud förutom Allah!" Ja, det finns ingen värre hädelse än att tillskriva Honom en medarbetare:

An-Nisā 4:116

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

¹¹⁶ Allah kommer inte att förlåta närhelst partners tillskrivs Honom. Han förlåter alla utom den Han vill. Den som tillskriver Allah partners har vandrat långt vilse.

Samma Sūrah avslöjar en förvrängd uppfattning om Allah som vissa av Bokens Folk brukade ha:

An-Nisā 4:171

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

¹⁷¹ Skriftens människor! Avvik inte i er religion och säg bara sanningen om Allah. Al-Masliḥ 'Īsā Ibn Maryam är verkligen Allahs budbärare och Hans ord som Han förmedlade till Maria, och ande från Honom. Så tro på Allah och Hans budbärare, och säg inte "tre"! Upphör! (Det är) bättre för er! Allah är bara (verkligen) En Gud. Det vare fjärran från Hans transcendenta majestät att Han skulle få ett barn. Hans är allt som är i himmelen och allt som är på jorden. Och Allah är tillräcklig som försvarare.

En kort titt på kyrkohistorien bekräftar att vissa kristna som levde på Muhammads tid ^(fāḥ) hade blivit blandat ihop sanningen om Al-Masliḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fāḥ) med hedniska tankegångar: Vissa trodde att Allah hade tagit Sig en hustru och gjort henne till en del av Gudomen, och att Al-Masliḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fāḥ) föddes genom den "gudomliga alliansen" som det fysiska barnet till Allah. Några andra låtsades att Allah hade adopterat en människa (Jesus) för att göra en Gud av honom, kallad för "Hans son". En specifik grupp ansåg Maryam vara den tredje personen i den så kallade "treenigheten". Några andra kallade Maryam för "Guds moder".

Må Allah förbjuda sådana hädiska tankar! De härrörde från grekisk hedendom, och några försökte att introducera dem i den kristna tron; och den Hedrade Qur'ānen fördömer denna specifika grupp av troendes undervisning.

Sūrat l-Mā'idah 5:82, till exempel, fördömer *mush'rikūn* – vanligen översatt som "avgudadyrkare" eller "polyteister" och tillämpat på hedningar och vissa kristna grupper (adoptionisterna). Faktum är, att *mush'rikūna* var kristna som lärde att Jesus var en man som uppnådde fulländning och som belöning blev "kompanjon" åt Gud, eller med andra ord: Gud adopterade Jesus som Sin "Son" i och med hans dop, och klädde honom i gudomlighet.

Detta är en punkt som den Hedrade Qur'ānen går emot. I själva verket tillrättavisar den häftigt dem som knyter någon partner till Allah.

Det är dock viktigt att veta att ingen kristen längre stödjer sådana läror, och det är därför vi kan bekräfta att den Hedrade Qur'ānen inte betraktar kristna som polyteister.

Ändå gör den Hedrade Qur'ānen en distinktion mellan dem och *naṣārā* vilka mestadels ses som "kristna". Det kan vara en referens till de två olika grupperna av anhängare av Al-Masliḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fāḥ), som vi har identifierat i det första kapitlet i denna bok.

Ett annat kristet kätteri kallat för modalism trodde att Jesus var allt vi kan kalla för Gud, vilket inte bara den Hedrade Qur'änen förnekar, utan också nästan alla kristna i dag.

Al-Mā'idah 5:72

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنصَارٍ

⁷² De tror säkert inte som säger: "Allah är Messias, Marias son", medan Messias (själv) sade: "O Israels barn, dyrka Allah, min Herre och er Herre". Den som tillskriver Allah partners, för honom har Allah förbjudit paradiset: Hans boning är Elden. För ogärningsmän finns det ingen hjälpare.

Al-An'am 6:101

بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ أَتَىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

¹⁰¹ Initiativtagare till himmel och jord! Hur kan Han få ett barn? Han har ingen maka, har skapat allt och är medveten om allt!

Medan vi har sett att synden *shirk*, "ihopkoppling", inte är tillämplig på dagens kristenhet, må vi ställa frågan huruvida kristna har flera gudar eller inte. Står formeln "Det finns ingen Gud vid sidan av Allah" i opposition till den Hedrade Injīl? Svaret finns i den Qur'aniska bekräftelsen att alla ättlingar till profeten Ib'rah'im ^(fäöh) har samme Gud. Den mest explicita texten i det avseendet är utan tvivel Sūrat l-'Ankabūt 29:46.

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ ۚ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَإِلَيْكُمُ الْوَحْيُ وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

⁴⁶ Argumenterar du med Bokens Folk? Gör det bara på det mest artiga sätt – förutom med dem som täcker över (Sanningen); och säger: "Vi tror på det som har uppenbarats för oss och uppenbarats för dig; vår Gud och din Gud är en, och Honom är vi underordnade."

Den kristne Gudens unika enhet

Medan doktrinen om Allahs enhet är grundläggande för islam, bör vi inte tro att den strider mot judendomen eller kristendomen – tvärtom! Som vi har sett är inte alla kristna *mush'rikūn*. Två tusen år före profeten Muḥammad ^(fäöh), lärde profeten Mūsā ^(fäöh) sitt folk den judiska motsvarigheten till den muslimska *Shahāda*:

Tawrāt, Femte Moseboken 6:4

4 שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד.

⁴ Lyssna, Israel! Herren vår Gud, Herren är en.

Flera gånger i den Hedrade Tawrāt finner vi den första delen av Shahadah entydigt förkunnad, som här:

Tawrāt, Jesaja 45:5a

5a אֲנִי יְהוָה וְאֵין עֹד, זוֹלָתִי אֵין אֱלֹהִים;

5 Jag är Herren, och det finns ingen annan. Det finns ingen Gud vid sidan av Mig.

Därutöver citeras tawhīd i den Hedrade Injīl av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) själv. Att acceptera den är en fråga om liv och död, eftersom den står i samband med det "viktigaste budet":

Injīl, Markusevangeliet 12:28-32

²⁸ Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, ἰδὼν ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποία ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη πάντων;

- ²⁹ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρώτη ἐστίν, Ἄκουε, Ἰσραήλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν,
- ³⁰ καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.
- ³¹ δευτέρα αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν.
- ³² καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς, Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστίν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ·
- ²⁸ En dag hörde en teolog Jesus framföra saksål i en debatt, och därefter ingrep han genom att fråga: "Vad är det viktigaste budet?"
- ²⁹ "Det viktigaste," svarade Jesus, "är detta: "Hör, Israel! Herren vår Gud, Herren är en.
- ³⁰ Älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd och av all din kraft.
- ³¹ Det andra (budet) är detta: 'Älska din nästa som dig själv'. Det finns inget större bud än dessa."
- ³² "Väl sagt, lärare", svarade mannen. "Du har rätt när du säger att Gud är en och det finns ingen annan än Han."

Lägg märke till att den Hedrade Injil bekräftar principen om Allahs enhet med exakt samma ord som förekommer i den muslimska *Shahāda*! Ja, den Hedrade Injil citerar den judiska *Shahāda* med exakt samma ord som sägs i den muslimska trosbekännelsen.

Innebörden av "Guds Son"

Likväl, till de flesta muslimers djupa missnöje, kallar den Hedrade Injil Jesus för "Människoson" och stundom för "Guds Son". Så fort muslimer och kristna kommer till den diskussionspunkten verkar de ha nått en oöverstiglig mur. Men vi måste fråga oss vad denna bekräftelse egentligen betyder.

- Tyder den på att Jesus skall betraktas som Allahs *fysiska* barn?
- Menar kristna med detta att deras Gud har en hustru och köttsliga begär?

Faktum är att varje kristen omedelbart skulle svara: "Nej! Inte alls!" Även om varje muslim (och varje kristen) tror att Allah skapade honom, skulle ingen hysa idén att kalla sig själv för "Allahs son"! Å andra sidan säger den Hedrade Qur'ānen aldrig att:

- . Allah har ingen "son" *ibn*
- . Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fädh) är inte Allahs son.

Snarare läser vi bekräftelsen att:

- Allah har inget "barn" (*walad*). Se An-Nisā 4:171: "Det vare fjärran från Hans transcendent majestät att Han skulle få ett barn."
- Allah kan inte få ett barn eftersom Han inte är gift. Det är därför Sūrah Al-An'am 6:101 väcker frågan: "Hur kan han få ett barn, eftersom han inte har någon maka?"

Därför måste vi fråga var problemet faktiskt ligger. Svaret är att vi här inte har att göra med en *teologisk* fråga utan med en *språklig* förvirring; med andra ord: Vi står här inför ett missförstånd snarare än en motsättning mellan kristendom och islam. Låt mig förklara det för Dig:

I ett orientaliskt tänkesätt används ordet "son" ofta i bildlig mening. I arabiska länder såväl som i Turkiet kan en mamma fullt väl behandla sitt stygga barn som ibn Shaytān ("Satans son"). Betyder det att hennes son är det biologiska resultatet av en möjlig relation med Satan? Självklart inte! Det betyder bara att barnet betar sig som en liten Djävul!

Egyptierna kallas ofta för "Nilens söner". Skall det betyda att en flod som heter Nilen har avlat dem? Självklart inte! Åter igen, denna titel måste förstås som en metafor!

Samma princip gäller för uttrycket *ibn-as-sabil*, "vägens son", i Sūrat I-Baqarah 2:177 (som fortfarande används i många orientaliska kulturer för att identifiera en gäst som kommer långt bort ifrån).

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) föddes och växte upp i Palestina. Det var också platsen där han blev vuxen, helade och undervisade. Och även där användes ordet "son" i bildlig mening. Det är därför i Allahs Ord ordet "son" ofta nämns, men på ett bildmässigt sätt.

Flera texter bekräftar denna tolkning. I Tawrāt kallar Allah Israels folk för: "mina söner", Han omtalar profeten Sulayman ^(fäöh) som min son.

Tawrāt, Hosea 11:

11 כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל, נִאֲהָבְהוּ; וּמִמְצָרִים, קָרָאתִי לְבָנִי.

¹ Då Israel var ett barn, älskade jag honom, och ut ur Egypten kallade jag Min son.

Tawrāt, Andra Samuelsboken 7:14

14 אֲנִי אֶהְיֶה-לּוֹ לְאָב, וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן--אֲשֶׁר, בְּהַעֲזוֹתוֹ, וְהִכְהַתִּיתִי בְּשָׁבֶט אֲנָשִׁים, וּבְגִגְעֵי בָנִי אֶדָּם.

¹⁴ Jag skall vara hans Far, och han skall vara Min son.

I den Hedrade Injīl tillrättavisar aposteln Paulus en magiker genom att behandla honom som en "Djävulens son":

Injīl, Apostlagärningarna 13: 10

¹⁰ Ὑἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς [τοῦ] κυρίου τὰς εὐθείας;

¹⁰ O full av allt svek och allt bedrägeri, du är djävulens son och en fiende till allt som är rätt. Du är full av alla slags bedrägerier och knep. Tänker du aldrig sluta att förvränga Herrens rätta vägar?

En dag sade Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) till vissa judar: "Ni är barn till er fader djävulen", och sedan tillade han: "Han är en lögnare, och alla lögners fader":

Injīl, Johannesevangeliet 8:39, 42, 44

³⁹ Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ, Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστίν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε·

⁴² Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἂν ἐμέ, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν.

⁴⁴ Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ιδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

³⁹ De svarade honom: "Abraham är vår fader." Jesus sade till dem: "Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar!"

⁴² Om Gud vore er Fader, skulle ni älska mig, ty jag gick ut och kom från Gud; jag har inte heller kommit av mig själv, utan Han har sänt mig.

⁴⁴ Ni tillhör er fader, djävulen, och er faders önsknings vill ni göra. Han var en mördare från början och står inte i sanningen, för det finns ingen sanning i honom. När han talar en lögn, talar han av sina egna resurser eftersom han är en lögnare och fadern till det."

Faktum är att ordet "son" används i semitiska kulturer som en illustration för att uttrycka huvudsakligen två egenskaper:

- I bildlig mening är en "son" någon som liknar eller agerar på samma sätt som sin "far" (se uttryck som "Satans son").
- "Son" är representanten för en viktig person. Han kan vara en ambassadör som är behörig att agera å sitt lands vägnar; eller en affärsman som förhandlar i namnet åt företaget han tillhör, eller helt enkelt en fysisk son på uppdrag av sin far.

Eftersom den Hedrade Tawrāt, Zabūr, Injīl och Qur'ānen alla använder ordet "son" som metafor, är vi skyldiga att tolka uttrycket "Jesus son till Gud" symboliskt sätt. Innebär det att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) inte är Allahs bokstavlige son? Ja, det stämmer.

Dessutom är det något annat vi måste tänka på. Det faktum att Al-Masīḥ kallas för "son till Maryam" (son till en kvinna) väcker frågan vem hans far var. Eller kanske vi inte vet vem han var eftersom Maryam var en dålig kvinna? Måtte Allah förbjuda en sådan tanke!

Både kristna och muslimer har den gemensamma tron på Messias' övernaturliga födelse. Deras heliga böcker nämner alla att Allahs Ande kom över Maryam. För kristna är detta anledningen till att han kallas för "Guds son", och den Hedrade Qur'ānen beskriver honom med flera egenskaper som visar att han inte var en vanlig man. Därför är båda religionerna inte särskilt långt från varandra på den punkten, förutom problemet med att förstå uttrycket "Guds Son".

Låt oss därför lista de namn och attribut som den Hedrade Qur'ānen ger Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh):

Ibn Maryam ("Marias son")s

(Flertalet kristna kallar henne för "Maria". Ändå är det viktigt att veta att den Hedrade Injīl vissa gånger använder namnet "Mary" (grekiska Maria), andra gånger "Maryam" (*Maryám*). Det ursprungliga hebreiska ordet är Miriam.)

I inte mindre än tjugofem Āyāt kallas Al-Masīḥ 'Īsā ^(fäöh) för "Maryams son".

Orientalerna skulle normalt säga: "Son till 'Ālī " eller "Son till 'Abd al-Farraḥ", dvs. son till en far som har namnet 'Ālī eller 'Abd al-Fattaḥ. Vi känner alla till berömda teologer som Ismā'īl Ibn Kathīr (Ishmael, son till Kathir), 'Ālī Ibn Muḥammad, 'Abd al-Farāj Ibn al-Jawzī, eller 'Abd ar-Raḥmān *Ibn* 'Ālī.

Ändå skulle ingen någonsin använda moderns namn i stället för faderns. Likväl förekommer det ett enda undantag: Marias Son ^(fäöh).

Vad kan orsaken till det vara?

Svaret lyder att Al-Masīḥ 'Īsā ^(fäöh) aldrig hade en fysisk far; och det därför som han kallas för detta: "Son till Maryam" (son till... en kvinna)!

Men varför kallas då Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam^(fāḥ) för "Guds Son"? Skälet är att Allah är Den som skickade honom med ett högst specifikt budskap. Det är därför som han också kallas för *rasūl* ("budbärare").

***Rasūl Ullah* ("Guds budbärare ")**

Ordet *rasūl* förekommer 332 gånger i den Hedrade Qur'ānen, så ingen behöver säga att det förekommer många "budbärare förutom Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam"^(fāḥ).

Även om flera heter *rasūl Allah*, "Allahs budbärare", kan vi fråga om vissa budbärare anses vara högre än andra, och i så fall vilka har en bestämd position?

Vad vi än tycker bör vårt svar hämtas från den Hedrade Qur'ānen. Följande Āyah handlar exakt om vår fråga:

Al-Baqarah 2:253a

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْ كُلِّ لُغَةٍ وَرَفَعَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ.

²⁵³ Bland dessa budbärare har Vi prioriterat vissa framför andra. Allah talade direkt till vissa medan Han upphöjde andra till en hög position. Men Vi gav 'Īsā Ibn Maryam tydliga tecken och stödde honom genom den Helige Ande.

Denna Āyah gör tydlig skillnad mellan budbärarna. Det råder inget tvivel om att alla är viktiga, men vissa av dem har uppenbarligen "prioriterats framför andra" och somliga "upphöjdes till en hög position".

Observera att endast en budbärare nämns här vid namn: Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam^(fāḥ). Frågan vi ställer är om det är en ren slump, eller om texten pekar på ett viktigt budskap som skall upptäckas? Avslöjar den Hedrade Qur'ānen mer om någon unik position som ges till Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam^(fāḥ)?

Detta är vad vi skall undersöka nu genom att titta på alla tjugofem Qur'āniska omnämmanden av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam^(fāḥ) ett efter ett.

***Rūḥ min-hu* ("Anden som kommer från Honom ")**

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam^(fāḥ) är den ende i hela Qur'ānen som stöttades genom Allahs Ande.

Al-Ma'idah 5:110a

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ

¹¹⁰. Då kommer Allah att säga: "O 'Īsā Ibn Maryam! Kom ihåg Min gunst till dig och din mor, och hur Jag stöttade dig genom Min Ande."

Det arabiska ordet *ayyada*, "att stötta", förekommer också i Al-Baqarah 2:253 och i Al-Mā'idah 5:110. Ändå specificerar det inte vilken typ av "stöd" Allah gav till Messias. Två andra Āyat ger dock en förklaring: Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam^(fāḥ) sändes till denna värld genom Allahs Ande som andades in i Maryam:

Al-Anbiyā' 21:91

وَالَّذِي أَحْصَيْنَا فَرَجَهَا فَفَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

⁹¹ Och (kom ihåg den välsignade kvinnan) som vakade över sin kyskhets. Sedan andades Vi (Allah) in i henne Vår Ande och Vi gjorde henne och hennes son till ett tecken för universum.

At- Taḥrīm 66:12

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رَوْحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ

¹² Och Allah har gett Maryam, 'Imrāns dotter, som exempel; hon bevarade sin kyskhets och in i hennes sköte andades Vi Vår Ande; hon satte sin lit till sin Herres ord och Hans Skrifter och var verkligen andäktig.

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) föddes genom att Allahs Ande blåste in i hans mor. Ändå finns det mycket mer att upptäcka: Han är också den ende profeten/budbäraren som sades förmedla "Anden som kommer från Allah".

An-Nisā 4:171b

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرَوْحٌ مِنْهُ

^{171b} Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam var verkligen Allahs budbärare och hans ord förmedlades till Maryam, och en ande kom från honom.

Al-Masīḥ ("Messias ")

Det mest relevanta Āyah-omnämmandet av Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är kanske 'Al 'Imrān 3:45. Låt oss läsa det:

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

⁴⁵ Då änglarna sade: "O, Maryam! Allah ger goda nyheter om ett ord från Honom, vars namn är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam. Han är högt upphöjd i denna värld och nästa, en av dem som står nära Allah".

De flesta tror att namnet Al-Masīḥ inte har någon speciell betydelse; eller kanske är det bara ett smeknamn eller ett efternamn som folk brukar ha i västländer. Men epitets, särskilt i ett orientaliskt tänkesätt, har en exakt innebörd: de är tänkta att spegla karaktären hos sina bärare.

Dessutom måste vi komma ihåg att Allah sade till Maryam: "Hans namn är..." vilket betyder att hans benämning inte gavs av några föräldrar eller av några släktingar, utan av Allah Själv. Det är därför han kallas för *Al-Masīḥ*: Messias.

Enligt den Hedrade Qur'ānen, är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) den ende profet/budbärare med namnet Al-Masīḥ. Ordet masīḥ kommer från det arabiska verbet *masaḥa* vilket betyder: "att stryka, att gnugga" eller, i särskild bemärkelse, i samband med olja: "att smörja". (James J. M. Cowan, red., *The Hans Wehr Dictionary of Modern Written Arabi* (Wiesbaden: Harrassowitz, 1979), s. 907. Även: "att ta bort, att dra sig tillbaka".) Flera arabiska substantiv visar hur denna ordrot användes. (Masha: gnuggning, baddning; *masḥ*: en lantmätare (söker på en karta genom att flytta handen över den); *misāḥa*: en yta, osv.) Uppenbarligen härstammar titeln "Al-Masīḥ" från den Hedrade Tawrāt, från tiden då kungar smordes med särskild olja.

"Smord" betyder "utvald". Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är sannerligen Allahs utvalde!

Verbet *masaḥa* har en andra betydelse: "torka av/ur/bort; tvätta; rengöra; radera; ta bort". Således är Al-Masīḥ den som gör rent.

Al-Masīḥ skänker själen ro

Sist men inte minst, används verbet *masaḥa* också för att applicera olivolja på ett sår för att läka det. Kejsar Napoleon Bonaparte hörde ordet *masaḥa* under sitt egyptiska fälttåg och skapade av detta det franska ordet "*massage*". Låt mig därför jämföra Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) med en sjukgymnast, som slappnar av en kramande muskel. På samma sätt:

- Precis som olja skyddar huden mot solbränna, **skyddar Al-Masīḥ oss från onda inflytanden.**

- Vi gnuggar lite kräm för att dölja ett ärr, och faktiskt, **Al-Masīḥ botar oss från känslomässiga skador.**
- Skrubbing rengör huden från dess orenheter. På samma sätt **rengör Al-Masīḥ oss från moralisk orenhet.**
- Smink förväntas göra oss snygga, men **Al-Masīḥ kommer verkligen anletet att stråla.**
- Fysioterapi ger välbefinnande till både kropp och själ, och **Al-Masīḥ ger sinnesfrid och verklig lycka.**
- **Således är Al-Masīḥ den som skänker oss hälsa i betydelsen av ordet salām: inre frid.**

Det är därför den Hedrade Qur'ānen uppmanar oss att sätta vårt förtroende till Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) såsom till en läkare som har utfärdat ett recept, eller till en massör som man fullt och fast litar på.

'Īsā ('Jesus')

Hur är det då med 'Īsā, det andra ledet i hans namn? Har det en bestämd betydelse? Det gör det inte på arabiska utan på hebréiska, där Yeshua ursprungligen betyder: den som ingriper i sista stund när läget verkar vara förtvivlat (Wilhelm Gesenius, *Hebräisches und aramäisches Handwörterbuch* (Berlin, Göttingen, Heidelberg: Springer Verlag, 1962), s. 324. 'Īsā kommer från Jesus, den grekiska formen av det hebréiska namnet Yeshua) till exempel en som sträcker sig ned i en djup brunn och drar ut någon som annars inte skulle kunna ta sig ut själv.

Alltså åsyftar 'Īsā någon som erbjuder en konkret lösning på våra behov och problem. Det faktum att detta namn gavs av änglarna till Maryam på uppdrag av Allah pekar på att dess betydelse verkligen inte är en tillfällighet...

Kalimat Ullah ("Guds ord")

Låt oss också betänka att ingen annan profet/budbärare förutom Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) betecknas som "ett ord från Honom". In An-Nisā 4:171 kallas han rent av för "Hans ord":

المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه

^{171b} Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam var i sanning Allahs budbärare och Hans Ord som Han förmedlade till Maryam, och Ande från Honom.

Sättet någon talar på uttrycker vem personen är och vad vederbörande tycker. Vi kan aldrig veta vem någon är förrän vi hör hans/hennes röst.

Någon som är tyst förblir mystisk, även om vi ser på hans yttre. Om någon inte har något att dölja kommer han att tala så att vi verkligen kan veta vem vi har att göra med.

Således är "ordet" avslöjandet, eller vi kan säga: uppenbarelsen (visandet) av någons karaktär.

Anta att en snygg person från det motsatta könet har stulit Ditt hjärta för ett ögonblick. Men så börjar personen att prata. Ljudet från honom/henne ger Dig en hemsk känsla, och Ditt intresse för den här personen smälter ned lika snabbt som ett isblock i solskenet.

Med Allah är det tvärtom.

Vi kan tänka på Honom som en fruktansvärd Gud. Men Han har sänt Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) i en unik position att vara Hans Ord – för att uppenbara Sig för oss på ett språk som vi kan förstå. Han ville kommunicera till mänskligheten och visa vem Han verkligen är.

Det är därför Han nådde ut till oss genom Sitt ord, och den som lyssnar på detta ord känner sig omedelbart attraherad av Hans underbara kärlek.

Wajīḥ wa muqarrab ("upphöjd och nära Gud")

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den ende profet/budbärare som är "upphöjd både i denna värld och den nästa". Uttalandet bekräftar Messias' högst speciella hedersstatus. Mer än så: Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) intar denna position i både Allahs sfär och i vår värld. Det sägs att profeten Mūsā ^(fäöh) är upphöjd i denna värld, men ingen nämns som har så hög nivå i båda världarna.

Därutöver är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den ende profet/budbärare som kallas för "en som står nära Allah":

'Al-'Imrān 3:45

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

⁴⁵ Då änglarna sade: "O, Maryam! Allah ger goda nyheter om ett ord från Honom, vars namn är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam. Han är högt upphöjd i denna värld och nästa, och en av dem som står Allah nära."

I den Hedrade Qur'ānen, sägs också änglar och invånare i Himmelen stå nära Allah. Även om ingen av oss någonsin kan låtsas vara fysiskt nära Allah, innebär attributet "nära Allah" en övernaturlig position, och som alla av oss vet – Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) har verkligen höjts till Allahs närvaro i Himmelen. Det vet vi alla att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) lever och just nu står nära Allah.

Āyah lil-' ālamīn ("ett tecken för universum")

Därutöver är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) den ende profet/budbärare som kallas för "ett tecken från Allah". Han är "ett tecken för alla folk (dvs. för hela mänskligheten)":

Maryam 19:21

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلَنَجْعَلَنَّ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۖ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

²¹ Änglarna svarade: "Så skall det bli; din Herre säger: 'Detta är lätt för Mig. Och vi skall göra honom till ett tecken för universum och en nåd från Oss. Det är en sak som har beslutats'."

Al-Anbiyā' 21:91

وَالَّتِي أَحْصَانَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رَوْحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

⁹¹ Och (kom ihåg den välsignade kvinnan) som vakade över sin kyskhet. Sedan andades Vi (Allah) in i henne Vår Ande och Vi gjorde henne och hennes son till ett tecken för universum.

Många tror att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) utgör ett tecken endast för kristna. Stämmer det? Icke! Han är ett tecken för *alla* folkslag. I tillägg är "Allahs tecken" ett huvudtema i den Hedrade Qur'ānen, som betecknar en händelse som nämns för att varna människor. Faktum är att det arabiska ordet för "vers" (*āyah*) bokstavligen betyder: "tecken". Varje vers i den Hedrade Qur'ānen kallas för ett tecken. Men Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) tog inte bara emot tecken från Allah; Han är själv ett tecken!

Raḥmat min-nā ("en nåd från Oss")

För att bättre förstå ordet "barmhärtighet" bör vi betrakta ögonblicket då Ādam och Hawwa ^(fäöd) valde fel väg. Den Hedrade Qur'ānen rapporterar om Allahs reaktion: Han sökte efter dem i trädgården och pratade med dem. Sedan ångrade de sitt beslut och i sin längtan efter förlåtelse ropade de till Allah:

Al-A'rāf 7:23

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

²³ De sa: "Vår Herre! Vi har lurat oss själva. Och om du inte förlåter oss, om du inte förbarmar dig över oss, går vi säkert förlorade!"

Allah svarar! Han räddar genom sin nåd. Även om denna barmhärtighetshandling inte är specifikt relaterad till Ādam och Hawwa^(fädd), slår Allahs svar fast att *rahmat* förvisso är det sätt varpå Han frälser. Al-A'rāf 7:71 nämner behovet av att fly från hans "straff och vrede" – vilket inte är något annat än definitionen på frälsning:

Al-A'rāf 7:71

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رَجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَقِرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ

⁷¹ Han sade: "straff och vrede har redan kommit över dig från din Herre. Tvistar du med mig om namn som du har tänkt ut, du och dina fäder, utan auktoritet från Allah? Vänta då! Jag är ibland er och väntar också".

Textens tankeprocess fortsätter i Āyāt 72:

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَكَانُوا مُؤْمِنِينَ

⁷² Vi räddade honom och dem som höll fast vid honom, genom Vår nåd, och Vi högg av rötterna till dem som förkastade våra Tecken och inte trodde.

Här är botemedlet som den Hedrade Qur'ānen ger till alla som fruktar Allahs "straff och vrede": Hans barmhärtighet är svaret på ropet från Ādam och Hawwa^(fädd) och många andra profeter. (Samma rop på barmhärtighet från Allah går att hitta i Hūd 11:47 (profeten Nūḥ/Noah^(fädd)), Al-A'rāf 7:151 (Mūsā och hans bror Ḥārūn/Aron^(fädd)), Yūsuf/ 2:5 (profeten Yūsuf/Josef^(fädd)) och Al-Mu'minūn 23:118, profeten Muḥammad.^(fädd))

Ärligt talat måste vi erkänna att en sådan desperat vädjan om nåd också är Din och min. Du och jag längtar efter barmhärtighet, och en barmhärtighet som kommer från Allah är svaret på alla människors längtan.

En nåd som kommer från Allah är svaret på onskans problem. Det är det helande botemedlet för vår rädsla för Allah, medicinen som ger verklig frid.

Löftet om en nåd som kommer från Allah säger oss att Allah vill sluta fred med och inom Dig.

Allah vill ge Dig frid i Ditt hjärta – evig frid.

En exakt översättning av följande Āyah antyder att Allah "har skrivit nåd över Sin egen själ"; (Kataba 'alā nafsīhi l-rahmata: "Han har skrivit nåd över Sin egen själ"!) och på grund av det: "kommer Han förvisso att samla oss för Uppståndelsens Dag". Vilken tröstande tanke!

Al-An'ām 6:12

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلْ لِلَّهِ ۚ كُنْتُ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةً ۚ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

¹² Säg: "Vem tillhör allt som finns i himlarna och på jorden?" Säg: "Allah." Han har påbjudit Sig Självmå. Han kommer förvisso att samla er för Uppståndelsens Dag, om det råder det inga tvivel. De som kommer att förlora sig själva tror inte.

Vem är *Raḥmat min-nā* ("en nåd från Oss")?

Raḥmat är inte bara en gudomlig egenskap. Det är trots allt flera profeter som kallas för *Raḥmat-Ullah*, "Guds förbarmande", i den Hedrade Qur'ānen. Men när det följs av suffixet *min-nā*, "kommer från Allah", syftar denna titel på en specifik person, den ende som nämns vid namn. Förresten, omnämnandet av *Raḥmat-Ullah* i Sūrat l-Anbiyā' 21:107 kan fullt väl gälla honom också:

¹⁰⁷ Vi skickade dig som en nåd för universum.

Vem syftar ovanstående Āyah på? Det nuvarande svaret är att det handlar om profeten Muḥammad ^(fäöh). Men först och främst lägger vi märke till att till skillnad från de andra profeterna och budbärarna som kallas vid namn i Sura 21 (*al-Anbiya'*: "profeterna"), ges inget namn i samband med den gudfruktige *Raḥmat*.

Det omedelbara sammanhanget i den 89:e Āyah nämner profeten Zakariy-yā/Sakarias ^(fäöh), och i den 90:e hans son Yahyā/Johannes Döparen ^(fäöh) – som för övrigt var kusin till Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh); och därefter omtalas Maryam (91:a Āyah) modern till Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) jämte sin son:

Al-Anbiyā' 21:91

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ

⁹¹ Och (kom ihåg den välsignade kvinnan) som vakade över sin kyskhet. Sedan andades Vi (Allah) in i henne Vår Ande och Vi gjorde henne och hennes son till ett tecken för universum.

Sammanhanget för detta uttalande består i några förklaringar om Domedagen (92-106). Sedan kommer Āyah 107 – som jag just citerade – som nämner en "nåd för universum". Många antar att denna benämning syftar på näste profet i raden, nämligen profeten Muhammad ^(fäöh).

Låt oss dock komma ihåg att sammanhanget handlar om familjen till Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) och att båda texterna är i samma Surah (Anbiya' 21:91 och 107), och båda använder samma uttryck "för universum" (lil 'ālamīna), varav den första klart och tydligt åsyftar Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh).

Därför verkar det lämpligare att tillämpa termen "barmhärtighet" som nämns i den andra på Messias.

Detta övervägande stöds av det faktum att den Hedrade Qur'ānen uttryckligen endast refererar till en profet som "barmhärtigheten från oss (Allah)", och detta är Messias 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) 69: (*Raḥmat min-nā.*)

Maryam 19:21

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۖ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۚ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

²¹ Änglarna svarade: "Så skall det vara; din Herre säger: 'Detta är lätt för mig. Och vi skall göra det till ett tecken för alla folk och en nåd från Oss. Saken är bestämd'."

Det råder inget tvivel om att den som nämns här är Al-Mashā 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh). Han är den ende som nämns vid namn i den Hedrade Qur'ānen som "En barmhärtighet som kommer från Allah", och det är därför han är det enda svaret på ropet om nåd som utslungas av Ādam och Hawwa ^(fäöd) och sist och slutligen av varje människa.

Goda nyheter om förbarmande

Allahs förbarmande är goda nyheter, och de blev påtagliga igenom Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh), såsom framgår av den Hedrade Qur'ānen:

At- Tawba 9:21

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

²¹ Deras Herre ger dem goda nyheter om barmhärtighet från Honom och godkännande av trädgårdar åt dem med bestående nöje.

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

⁴⁵ Då änglarna sade: "O, Maryam! Allah ger goda nyheter om ett ord från Honom, vars namn är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam. Han är högt upphöjd i denna värld och nästa, och en av dem som står Allah nära."

En ord-för-ord-översättning avslöjar en fantastisk sanning: "Allah gör att de goda nyheterna blir verkliga – påtagliga – genom ett ord från Honom".

Det betyder att Al-Masīḥā 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den av Allah åt oss utstakade vägen för att erhålla de Goda Nyheter som kommer ifrån Honom.

Allahs barmhärtighet är verkligen svaret på mänsklighetens rop om befrielse från det onda. Meningen "Saken är bestämd" antyder att den oss givna barmhärtigheten i Al-Masīḥā 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) ingick i den gudomliga planen långt innan den verkställdes.

I enlighet härmed inbjuder den Hedrade Qur'ānen oss med dessa ord:

Az-Zurnar 39:53

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

⁵³ Säg: "O Mina tjänare som har brutit mot sig själva (genom att synda), tvivla inte på Allahs barmhärtighet. Allah förlåter verkligen alla synder. Sannerligen, det är Han som är den Förlåtande, den Barmhärtige."

Mina kära vänner, betvivla ej Allahs barmhärtighet!

Az-zakī ("den rene")

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den ende profet/budbärare som kallas för "den rene":

Maryam 19:19

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

¹⁹ Han sade: "Jag är bara en budbärare från din Herre (för att tillkännage för dig) gåvan av en ren son."

Ingen annan mänsklig varelse har någonsin kallats för "den rene" (az-zakī). Ingen annan har någonsin uppnått hans ojämförliga karaktär. Genom Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) visades sannerligen Allahs renhet.

Mubārak ("välsignad")

Medan muslimer ber efter namnet på alla andra profeter och budbärare: "Frid vare över honom", är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) den ende efter vilkens namn vi yttrar: "Frid *är* över Honom". Medan vi ber Allah att välsigna alla andra profeter/budbärare, är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) den ende profet/budbärare som kallas för "välsignad".

Jag inbjuder Er till att med mig läsa orden i Sūrat Maryam 19:31.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

³¹ Han har gjort mig välsignad var jag än är och har befallt mig att be och ge allmosor till de fattiga så länge jag lever.

I den Hedrade Qur'ānen förekommer ordet "välsignad" bara en gång i samband med en person: Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh). Han är den som verkligen kan förmedla *barakat Allah* (Guds välsignelse) till oss.

Qaul al-ḥaqq ("Sanningens uttryck")

Maryam 19:34

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

³⁴ Sådan var 'Īsā Ibn Maryam; ett uttryck för sanningen som de förgäves tvistar om.

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den ende profet/budbärare som kallas för "uttrycket för sanningen", medan <i>ḥaqq</i> betyder sanning och ändå mer: Det beskriver vad som är rätt, korrekt, lämpligt eller nödvändigt. Intressant nog är *ḥaqq* ett av Allahs nittionio namn. Därför presenterar den Hedrade Qur'ānen Messias ^(fäöh) såsom uttrycket för vissa övernaturliga egenskaper.

Hur är detta möjligt?

Som vi har noterat beror det på att han presenteras tre gånger med *min-Allah*, "kommer från Allah":

- *rahmat min-nā* - "'Förbarmande (kommer) från Oss (Allah)" i Sūrah Maryam 19:21;
- *rūḥ min-hu* - "Ande (kommer) från Honom (Allah)" i An-Nisā 4:171;
- *kalimat min-hu* - "Ord (kommer) från Honom (Allah)" i 'Āli 'Imrān 45,

Denna grammatiska konstruktion innebär att enligt den Hedrade Qur'ānen är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) inte blott en profet eller budbärare ibland andra, Han själv är en uppenbarelse av Allah!

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryams ^(fäöh) gärningar

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den ende profet/budbärare vars helande mirakler omtalas i den Hedrade Qur'ānen: (*Yubī*)

Al-Mā'idah 5:110a

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۖ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي ۖ وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ

^{110a} Då kommer Allah att säga: " 'Īsā Ibn Maryam! Kom ihåg min gunst till dig och din mor; hur jag stärkte dig med den Helige Ande så att du talade till mänskligheten från vaggan såväl som i mognad; och hur jag lärde dig Skriften och visdom och Tawrāt och 'Injīl och hur du formade en lera som liknade en fågel med Min tillåtelse och blåste på den, och den blev en fågel med Min tillåtelse, och du botade honom som var född blind och spetälsk med Min tillåtelse och hur du uppväckte de döda, med Min tillåtelse."

Den Āyah vi precis har läst säger oss att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) har skapat (*Yahluq.*) fåglar. Enligt Sūrat Ḥajj 22:73 kan ingen skapa förutom Allah – inte ens en fluga; men intressant nog är fåglar mycket större än flugor! Här måste vi ta upp frågan: Hur kunde Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) skapa en mycket större varelse, som en fågel – medan ingen vanlig människa ens kan skapa en liten fluga?

Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) förmår att kurera de sjuka. Han kan ta bort spetälskans förbannelse och öppna de blindas ögon. Han är den ende, förutom Allah, som nämns i den Hedrade Qur'ānen som har väckt upp de döda (*Yuhyi.*)

I gamla tider ansågs spetälska vara en förbannelse. Genom att bota en sådan fruktansvärd sjukdom, utförde Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam mycket mer än ett fysiskt mirakel: Han tog bort förbannelsen och återställde de spetälskas heder genom att åter inlemma dem i det normala samhället. Detsamma kan sägas om blindhet, en symbol för bristande orientering och hopplöshet.

I tillägg skilde Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryams ^(fäöh) ord sig från alla andra profeters och budbärare, och han är den ende som nämns som har förmågan att känna till det osedda genom att avslöja vad som görs i hemlighet ("vad ni äter och vad ni lagrar"):

'Āli 'Imrān 3:49a

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ ط أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ؕ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

⁴⁹. Och Han (Allah) kommer att göra honom till en budbärare till israeliterna. Han ('Īsā) kommer att säga: "Jag ger er ett tecken från er Herre. Av lera skapar jag en fågel åt er; jag skall blåsa liv i den, med Allahs tillåtelse, den skall bli en levande fågel. Med Allahs tillåtelse skall jag bota mannen som är född blind, bota den spetälske och uppväcka de döda till liv, jag skall berätta för er vad ni äter och vad ni förvarar i era hus. Det kommer förvisso att vara ett tecken för er, om ni är troende."

Slutligen är Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) den ende som har sänts för att tillåta (*Yuhill*) en del förbjudna saker och ting:

'Āli 'Imrān 3:50

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ؕ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

⁵⁰ Jag, 'Īsā, kommer för att bekräfta Tawrāt som har uppenbarats, och för att tillåta er några av de saker som har varit förbjudna för er. Jag ger er ett tecken från er Herre. Så frukta Honom, och lyd mig!

Som vi säkert vet kan Allahs ord aldrig ändras:

Yūnus 10:64

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ؕ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ؕ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

⁶⁴ Goda nyheter för dem i det nuvarande livet och i Livet efter detta! Det kan inte bli någon förändring i Allahs ord. Detta är verkligen den högsta lyckan.

Det är därför vi inte kan hitta någon indikation på att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) i den Hedrade Injīl någonsin tillåtit något som tidigare varit förbjudet. Tvärtom, han "bekräftade Tawrāt som har uppenbarats".

Injīl, Matteusevangeliet 5:17-19

¹⁷ Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι.

¹⁸ ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰὼτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται.

¹⁹ ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

¹⁷ Tro inte att jag kom för att avskaffa lagen eller profeterna. Jag kom inte för att avskaffa, utan för att uppfylla.

¹⁸ För sannerligen säger jag er: Även om himmel och jord försvunne, skulle inte den ringaste bokstav eller en punkt försvinna från lagen förrän allt är uppfyllt.

¹⁹ Därför kommer den som bryter mot ett av de minsta av dessa bud och lär andra att göra det, att anses vara den minste i Himmelriket; men den som gör och lär ut dem skall anses vara stor i Himmelriket.

I verserna efter denna text, säger Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) att han inte undertryckte några budord utan återställde deras ursprungliga betydelse. Till exempel förklarade han att ondska inte bara är vad vi gör utan *avsikten* med våra gärningar. Ett annat exempel är offerlagarna. Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) gick utöver deras bokstavliga tillämpning tillbaka till deras andliga natur. Genom att göra detta uppenbarade Messias Allahs *avsikt* med dessa lagar. Å andra sidan, förkastade Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) alla mänskliga traditioner och tolkningar som utarbetats av judiska forskare, som ofta stod i motsättning till den Hedrade Tawrāt. Ett exempel:

Injīl, Matteusevangeliet 5:43-44

⁴³ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

⁴⁴ ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς

⁴³ Ni har hört det sägas: "Du ska älska din nästa och hata din fiende."

⁴⁴ Men jag säger er: "Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som misshandlar er och förföljer er."

Vem Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) egentligen är

Varken den Hedrade injīl eller den Hedrade Qur’ānen tillåter oss att överväga att Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är Allahs fysiske son.

Samtidigt vittnar båda Skrifterna om hans gudomliga ursprung. Det uråldriga orientaliska begreppet "Guds Son" kan bäst återges med min Allah ("från Allah"), vilket, som vi har sett, är väl bestyrkt i den Hedrade Qur’ānen:

- Raḥmat min-nā: "förbarmande från Oss"
  - Maryam 19:21
- Rūḥ min-hu, rūḥ min-nā: "ande från Honom", "ande från Oss"
  - An-Nisā 4: 171; Al-Anbiya' 21:91
- Kalimat min-hu : "ord från Honom"
  - ‘Āli ‘Imrān 3:45

Ja, Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) är den ende profet/budbärare som är "högt upphöjd i denna värld och nästa", liksom en som "står Allah nära" (‘Āli ‘Imrān 3:45). Vidare vet vi att:

- Han föddes utan jordisk far.
- Han föddes genom Allahs Ande som andades in i en kvinna
  - Al-Anbi-ya' 21:91, At- Taḥrīm 66:12
- Han är Allahs Ande
  - An-Nisā 4:171
  - Han inte bara *kallas* för "Allahs ord", utan han *är* Allahs OrdAn-Nisā 4:171

- Han är Sanningen uttryckt
  - Maryam 19: 34
- Han är ett tecken för universum/alla folkslag
  - Al-Anbiya' 21:91
- Han förmår att skapa, hela, återställa ens heder, skänka riktning, och han känner till det osedda
  - 'Āli 'Imrān 3:49, Al-Ma'idah 5:110

Slutligen, några av de namn som givits honom tillhör Allah och endast Honom:

- Raly.mat min-hu
  - Allah är *ar-Raḥmān*: den Medlidsamme.
- *Qaul al-Ḥaqq*
  - Allah är *al-Ḥaqq*: Sanningen (Al-An'ām 6:62; al-Ḥajj 22:6; Al-Mu'minūn 23:116; An-Nūr 24:25.)
- *Yahluq*
  - Allah är *al Ḥāliq*: Skaparen. (Al-An'ām 6:102; Ar-Ra'd 13:16; Az-Zumar 39:62; Ġāfir 40:62; Al-Ḥaṣr 59:24.)
- *Yuḥuī* - Allah är *al-Muḥyī*: Livgivaren. (Al-A'rāf 7:158; Al-Ḥijr 15:23; Ar-Rūm 30:50; Al-Ḥadīd 57:2.)

Men står inte allt detta i motsats till andra texter som säger att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) helt stod under Allahs vilja?

Ett synbart motsatsförhållande

Å andra sidan sägs det i az-Zuḥrūf 43:59 och i andra texter att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) sannerligen (eller bara) var en tjänare:

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ

⁵⁹ Han var sannerligen en tjänare: (översättningen "Han var inte mer än en tjänare" är inte rätt) Vi gav honom Vår nåd, och Vi gjorde honom till ett föredöme för Israels barn.

Ett annat välkänt faktum är att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) utförde underverk, men alltid "*med Allahs tillstånd*" ('Āli 'Imrān 3:49, och Al-Mā'idah 5:110).

Hur kan vi lösa den uppenbara motsättningen mellan de gudomliga titlarna åt Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) och hans uppenbara beroende av Allah?

Somliga menar att Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) äger gudomliga egenskaper i likhet med oss när vi är tålmodiga (Aṣ-ṣābir.), kloka (Al-Ḥakīm.), rika (Al-Ḡanī.) eller har rätt (Al-Ḥaqq.)!

Dessutom kan vi ha fått ett namn vid vår födelse, som beskriver vissa gudomliga egenskaper, som t.ex. Adil, Aziz, eller Karim.

Men tittar vi på listan över namn som getts till Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh), upptäcker vi betydande skillnader:

- Dessa namn tillämpas på Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) av den Hedrade Qur'ānen.
- Namnen är inte bara attribut utan en personifiering av dessa attribut (uttryckt genom den arabiska användningen av al).
- Vissa av dessa namn och prestationer kan inte tillämpas på människor utan bara på Allah. (Rūḥ Ullah, Muqarrab, Kalimat Ullah, Āyāt Ullah, Yaḥzlu.)

Som uppriktiga sökare av sanningen är det vår plikt och vårt privilegium att försöka att förstå förklaringarna som ges i den Hedrade Qur'ānen.

An-Nisā 4:172

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

¹⁷² Al-Masīḥ kommer aldrig att förakta att vara Allahs tjänare, och inte heller de gynnade änglarna. Den som föraktar Hans tjänster och är stolt, alla sådana kommer Han att församla till Honom.

Denna fantastiska Āyah ger ett möjligt svar på den uppenbara motsägelsen. Den uttrycker att Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) blev Allahs tjänare, vilket innebär att han hade en högre position än en tjänare före dess.

Uttrycket "kommer aldrig att förakta att vara Allahs tjänare" som också tillämpas på änglarna tyder på en frivillig gärning som bottnar i beslutet att ställa sig i Hans tjänst, vilket endast går att göra frivilligt. Verbet översatt som "att förakta" betyder "att vägra stolthet".

Detta är precis det som Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) valde, och detta är raka motsatsen till valet gjort av Iblīs (Djävulen) att trotsa Allahs myndighet och majestät. Messias visade en exemplarisk ande av ödmjukhet, och hans underkastelse inför Allah var motsatsen till Iblīs’ stolthet och gav Allahs seger över Hans "fiende" (betydelsen av ordet Shaytan/Satan).

Allt det här inträffade i samklang med Allahs plan långt före ‘Īsās födelse:

Maryam 19:21

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۚ وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا

²¹ Din Herre säger: "Detta är lätt för mig. Och vi skall göra det till ett tecken för alla folk och en nåd från Oss. Saken är bestämd"

Eftersom Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) bestämde sig för att bli tjänare medan han var upphöjd i den övre världen, stämde allt han gjorde under sin tid på jorden helt överens med Allahs önskan. Det var därför han blev tjänare och var tvungen att be om lov för att kunna utföra mirakel.

Den som säger: "Följ mig!" och "Lyd mig!"

Slutligen ger den Hedrade Qur’ānen det fantastiska kommandot att följa och lyda Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh).

Az-Zuḥruf 43:61:

وَأَنَّهُ لَعَلُّمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

⁶¹ Och sannerligen kommer det att vara kunskap i rätten stund. Tvivla därför inte, utan följ mig! Det här är ett rätt sätt.

Satsbyggnaden medger en annan möjlig översättning: ”Och sannerligen, han kommer att utgöra kunskap i rätten stund. Tvivla därför inte, utan följ mig! Det här är ett rätt sätt.”

I det här fallet skulle den som nämns med "han" vara Al-Masīḥ ‘Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) (enligt sammanhanget), och "jag" skulle vara någon som talar i första person (allmänt betraktad som Muḥammad ^(fäöh))

Ytterligare en text sprider en del ljus över ämnet:

Āli ‘Imrān 3:50.51:

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا أُجِلَّ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي هُزِمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

⁵⁰ Jag har kommit för att bekräfta vad som var före mig av Tawrāt och för att legalisera en del av det som var förbjudet för er. Och jag har kommit till er med ett tecken från er Herre, så frukta Allah och lyd mig!

⁵¹ Allah är verkligen min Herre och er Herre; så dyrka Honom. Detta är rätt sätt.

Också här, vid första anblicken, är identifieringen av den som uttalar inbjudan att följa honom tvetydig. Vad vi bara kan säga är att i Āyāt före (45-49) och efter (52) texten i fråga är personen i fråga Al-Masīḥ Isa Ibn Maryam ^(fäöh).

För övrigt läser vi en liknande inbjudan i fortsättningen av den tidigare citerade Sūrah:

Az-Zuḥruf 43:61,63-64

وَأَنَّهُ لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمُنُّنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

⁶¹ Och sannerligen kommer det att vara kunskap i rätan stund. Tvivla därför inte, utan följ mig! Det här är ett rätt sätt.

⁶³ Och då 'Isa kom igenom de tydliga bevisen, sade han: "Sannerligen, jag kommer till er genom visdom och klargör några saker som ni inte håller med om. Så frukta Allah och lyd mig!

⁶⁴ Allah är verkligen min Herre och er Herre; så dyrka Honom. Detta är ett rätt sätt."

En jämförelse mellan de här två texterna (Sura 3:51-52 och 43:61,63-64) förtjänar hela vår uppmärksamhet:

- Āyāt 43:61 och 43:63-64 är åtskilda av en kort mellanpassage
43:62 "Och Satan skall inte hålla er borta. Visst är han en klar fiende för er"
- Uppenbarligen utgör båda texter (Āyāt 61 och 63) en enhet:
43:61 "Följ mig! Det här är ett rätt sätt"
43:63, 64 "Lyd mig! Det här är ett rätt sätt"
- Sammanhanget i Āyāt 63-64 stämmer överens med uppbyggnaden hos Āyat 61:
43:61 "Tvivla därför inte, utan följ mig! Det här är ett rätt sätt"
43:63 "Så frukta Allah och lyd mig!"
43:64 "Detta är ett rätt sätt"
- Således skall Āyāt 63 förstås som fortsättningen av tänkesättet i Āyat 61.
- Ordvalet i Sūrah Ali 'Imrān 3:50-51 motsvarar Messias' inbjudan ^(fäöh) i 43:63 att frukta Allah:
3:50 "Frukta Allah!"
43:63 "Frukta Allah!"
- Innehållet i Āyāt 63 och 64 harmonierar med uppbyggnaden hos 61:
43:61 "Följ mig! Detta är en rak stig."
43:63 "Lyd mig!"
43:64 "Allah är min och er Herre. Tillbe Honom därför! Detta är en rak stig."
3:51 "Allah är min och er Herre. Tillbe Honom därför! Detta är den raka stigen."
- Āyāten före (45-49) och efter (52) ovanstående verser från Sura 'Āli' Imran åsyftar Al-Masīḥ Īsā Ibn Maryam ^(fäöh). Likadant med Sura Az-Zuḥruf 43, den tidigare omtalade personen före (Āyāt 59 och 60) verserna ovan åsyftar Al-Masīḥ Īsā Ibn Maryam ^(fäöh).

Därför kan parallellerna mellan de två texterna inte ignoreras, och i båda fallen presenterar sammanhanget Al-Masīḥ Isa Ibn Maryam ^(fäöh) som den vilken säger åt oss att följa och lyda honom.

Detta faktum undanröjer varje tänkbart tvivel på att Messias är den som den Hedrade Qur'änen ber oss att följa och som vi måste lyda.

I tillägg är Al-Masīḥ ʿĪsā Ibn Maryam ^(fāḥ), som vi upptäckte tidigare, den ende profet eller budbärare som kallas för ett "ögonvittne på Uppståndelsens Dag" (An-Nisā 4:159). Därför stämmer hans omnämnande i samband med kunskapen "i rättan tid" överens med Az-Zuhuf 43:61.

Kapitel 5 sammanfattas

För att avsluta, låt oss tänka på vikten av att bli vägledt på eller in på rätt väg. Att till exempel besöka en storstad för första gången utan att veta vägen till destinationen kan vara ett riktigt krångel. Egentligen har man flera möjligheter:

- Man kör runt tills man tillfälligtvis hittar rätt gata,
- Man skaffar sig en karta över staden eller kopplar upp sig mot GPS,
- Man frågar allmänheten om hjälp. Bäst är att be en taxiförare att köra före,
- Eller ringa en vän och be honom att hämta en på plats.

Det här förklarar på ett enkelt men riktigt sätt vad den Rätta Vägen till Allah är:

- Al-Masīḥ ʿĪsā Ibn Maryam ^(fāḥ) inbjuder oss att följa honom (och "detta är det rätta sättet"). Det kan han göra ty han känner vägen utan och innan. Ja, som "ord, ande och förbarmande som kommer från Allah" har han kommit till oss för att leda oss till det trygga målet (vilket i slutändan är Paradiset).
- Tyvärr har många som påstår sig följa Al-Masīḥ ʿĪsā Ibn Maryam ^(fāḥ) avvikit från den Rätta Vägen (se Kapitel 1 i denna bok).
- Därför är det viktigt att inte så mycket orientera sig efter människor, utan efter Allahs Hedrade Ord (Tawrāt, Zabūr och Injīl), vilket kallas för "folks vägledning" (Al-Baqarah 2:2; Al-Ma'idah 5:46; Al-Aḥqāf 46:30; jämför sid. 74-76 i denna bok).
- Vi kan jämför Allahs Ord med en vägkarta som visar oss hur vi rätt skall följa Messias ^(fāḥ) och vilka hans Bibel-orienterade efterföljare är.
- Därmed uppnår vi det yttersta målet: evig sällhet i Allahs Paradis.

Så bra att veta att Allah inte har lämnat oss utan orientering! Visst förnimmar Du de underbara perspektiv som Allah ger oss här?

Några verser ur Allahs Ord avseende kapitel 5

Följande texter illustrerar parallellerna mellan de anspelningar som gjorts av Al-Masīḥ ʿĪsā Ibn Maryam ^(fāḥ) i den Hedrade Qur'änen och i den Hedrade Injīl, begränsande oss främst till Johannesevangeliet och lämnande åt läsaren nöjet att upptäcka mer under sina personliga studier.

Vad Jesus betyder för oss:

Injīl, Johannesevangeliet 1:29

²⁹ Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

²⁹ Nästa dag ser han (Johannes Döparen) Jesus komma till sig, och han säger: "Se, detta är Guds lamm som tar bort världens synd!"

Injīl, Johannesevangeliet 3:16-17

¹⁶ Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

¹⁷ Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

¹⁶ Gud har älskat världen så mycket att Han har skickat Sin unike representant ("son") så att alla som tror på honom inte dör utan får evigt liv.

¹⁷ Gud har verkligen inte sänt Sin "son" för att döma världen, utan för att världen skall räddas av honom.

Vad Jesus gjorde:

Injīl, Johannesevangeliet 5:8-9

⁸ Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἑγείρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει.

⁹ Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιής ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρεν τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

⁸ "Stig upp!" sade Jesus; "ta din säng och börja att gå!"

⁹ Helad på stället tog mannen sin säng och började att gå.

Injīl, Johannesevangeliet 9:25

²⁵ ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω.

²⁵ Han svarade: "Han är en syndare? Detta vet jag inte! Men jag vet att jag var blind och att jag nu kan se."

Injīl, Johannesevangeliet 20:30-31

³⁰ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν [αὐτοῦ], ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ

³¹ Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύ[σ]ητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

³⁰ Jesus gjorde många andra tecken i närvaro av sina lärjungar som inte finns nedtecknade i denna bok.

³¹ Men dessa har beskrivits för att ni skall tro att Jesus är Messias, "Guds son", och att ni genom att tro har liv genom hans namn.

Vad Jesus lovade:

Injīl, Johannesevangeliet 4:29

²⁹ Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

²⁹ Kom hit och se någon som berättade allt jag har gjort! Kan det vara så att han är Messias?

Injīl, Johannesevangeliet 5:24

²⁴ Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

²⁴ Jag kan försäkra er: Den som lyssnar på mitt ord och tror på Den som har sänt mig har evigt liv och kommer inte att dömas. Ja, han har redan övergått från döden till livet.

Injīl, Johannesevangeliet 6:35

³⁵ Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

³⁵ Jag är livets bröd. Den som kommer till mig kommer aldrig att vara hungrig längre, och den som litar på mig kommer aldrig att bli törstig igen.

Injīl, Johannesevangeliet 7:38, 46

³⁸ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσιν ὕδατος ζῶντος.

⁴⁶ ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε ἐλάλησεν οὕτως ἄνθρωπος.

³⁸ Ur den som litar på mig skall det, såsom Skriften säger, flöda levande vatten.

⁴⁶ Vakterna svarade: "Ingen har någonsin talat som den här mannen."

Injīl, Johannesevangeliet 10:11, 14-15, 27-28

¹¹ Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων

¹⁴ Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσί με τὰ ἐμὰ,

¹⁵ Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων..

²⁷ Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, καὶ γὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι,

²⁸ Καὶ γὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

¹¹ Jag är den gode herden, som ger sitt liv för sina får.

¹⁴ Jag är den gode herden. Jag känner mina får och de känner mig,

¹⁵ Precis som "Fadern" känner mig och jag känner Honom, och jag ger mitt liv för mina får.

²⁷ Mina får hör min röst. Jag känner dem, och de följer mig.

²⁸ Jag ger dem evigt liv. De kommer aldrig att förgås, och ingen kommer att kunna slita dem ur min hand.

Injīl, Johannesevangeliet 11:25-26

²⁵ Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἀν ἀποθάνῃ ζήσεται,

²⁶ Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;

²⁵ Jag är uppståndelsen och livet. Den som litar på mig kommer att leva, även om han dör.

²⁶ Alla som lever och litar på mig kommer inte att dö. Kan du tro det?

Injīl, Johannesevangeliet 14:1, 3, 6, 27

¹ Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

³ Καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήμψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾔτε.

⁶ λέγει αὐτῷ [ὁ] Ἰησοῦς, Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

²⁷ Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.

¹ Låt inte era hjärtan bli bekymrade! Tro på Gud och på mig.

³ Jag skall förbereda en plats för er. Jag kommer tillbaka och tar er med mig så att ni kan vara där jag är.

6 Jag är vägen, sanningen och livet. Man kommer till "Fadern" bara genom mig.

²⁷ Jag lämnar er frid, jag ger er min frid, inte som världen ger. Era hjärtan skall inte vara bekymrade eller skrämda.

Jesu frivilliga förödmjukelse

Injīl, the Matteusevangeliet 24:36

³⁶ Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

³⁶ Angående dagen och timmen känner ingen dem, inte ens himmelens änglar, inte ens "sonen", utan bara "Fadern" vet det.

Injīl, Johannesevangeliet 5:19

¹⁹ Απεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

¹⁹ Sannerligen, sannerligen, jag säger er att "sonen" inte kan göra något själv, förutom vad han ser "Fadern" göra. Allt som "Fadern" gör, gör "sonen" också.

Injīl, Paulus' Brev till Filipperna 2:5-8

⁵ τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

⁶ ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ υπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,

⁷ ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὔρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος

⁸ ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

⁵ Må era sinnen följa Jesu Kristi exempel:

⁶ Han som är av gudomlig natur ansåg inte en ställning av jämlikhet med Gud som något som skulle bevaras med alla medel,

⁷ Utan han förnekade sig själv genom att anta karaktären av en tjänare och bli som människor. Efter att ha framträtt som man,

⁸ Ödmjukade han sig, visande lydnad ända in i döden, ja, in i döden på korset.

Betänk också hur:

Jesus tillfredsställer alla behov:

- **metafysiska** Johannes 1 Han uppenbarar Gud för de intellektuella
- **familjens** Johannes 2 Han bidrar till glädjen vid ett bröllop
- **intellektuella** Johannes 3 Han uppenbarar frälsningen för en religiös lärd man
- **känslomässiga** Johannes 4 Han helar en utnyttjad persons känslor
- **kroppsliga** Johannes 5 Han botar en uppgiven man

Jesus ger något till dem som:

- **hungrar** Johannes 6 Han är livets bröd
- **törstar** Johannes 7 Han är livets vatten
- **har vanärats** Johannes 8 Han återställer en fallen kvinna
- **är desorienterade** Johannes 9 Han helar en blind man
- **är svaga** Johannes 10 Han likställer sig med en god herde
- **sörjer** Johannes 11 Han återger en avliden vän livet och tröstar hans släktingar.

Slutord

Med den här boken har jag försökt att ge de andliga ättlingarna till Abraham/Ibrāhīm^(fäöh) några ledtrådar som hjälper dem att komma till en gemensam grund – eller åtminstone komma närmare varandra. Måtte denna publikation Inschā' Allah bidra till frid ibland dem!

Vissa av våra upptäckter om den Hedrade Qur'ān kan skilja sig från den allmänna tolkningen på flera punkter, som t.ex.:

- Den "Vägledning" som nämns i den Hedrade Qur'ānen hänvisar till Bibeln (medan det inte betyder att ingen annan bok kan vara en vägledning).
- Al-Masīh 'Īsā Ibn Maryam^(fäöh) är den ende omtalade som "barmhärtighet kommande från Allah" och den ende vid namn omtalade som säger: "Följ mig!" (medan detta inte betyder att ingen annan profet/budbärare kan vara en nåd som kommer från Allah, eller att inbjudan att följa honom inte kan gälla en annan profet/budbärare).
- Alla tolkningar som presenteras i den här boken är baserade på den Hedrade Qur'ānen. Olika åsikter kan baseras på *aḥādīth* (traditionerna) och på vissa *mufasssīrūn* (tolkare) men inte på den Hedrade Qur'ānen.
- Dessa nya tolkningar låter en titta på Bibeln och på Al-Masīh 'Īsā Ibn Maryam^(fäöh) med andra ögon och på ett sätt som bygger en bro mot kristendomen.

Får jag bjuda in Dig att gå med mig och riva skiljemurarna och bygga broar av deras stenar? Låt oss studera den Hedrade Qur'ānen och den Āyāt som citeras i denna bok tillsammans. Låt oss inte bortse från texterna om Al-Masīh 'Īsā Ibn Maryam^(fäöh). Vi uppmanas att inte stanna kvar ibland tvivlarna, utan att fråga dem som har läst Skrifterna före oss såsom det sägs i Yūnus 10:94

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

⁹⁴ Och om ni tvekar beträffande vad Vi har uppenbarat för er, fråga dem som har läst boken före er (eller: inför er). Sanningen kommer från er Herre, var därför inte ibland dem som tvivlar.

Jag har skrivit den här boken som ett ödmjukt bidrag för att föra troende av alla trosriktningar till en gemensam grund, och jag hoppas att den har hjälpt Dig på Din andliga resa Inshā Allah, och jag ber att Du skall begrunda de insikter som är nya för Dig och inlemma dem i Ditt liv.

Men nu, när Du har läst klart dessa sidor, är det Din tur att vidga Din horisont och fortsätta att leta! Allah är nöjd med dem som söker sanningen!

Al-Baqarah 2:186

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۚ دَعْوَةُ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۚ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

¹⁸⁶ Och om Mina tjänare frågar dig om Mig, är Jag nära; Jag hör ropet från den som ber när han ropar på Mig; Så låt dem lyssna på Mig och tro på Mig så att de kan handla klokt.

Qaf 50:16

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ ۚ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

¹⁶ Vi har skapat människan och vet vad hennes själ viskar till henne, och Vi är henne närmare än hennes halsven.

Därför är min uppriktiga bön att Allah må välsigna Dig rikligt i Ditt studium av Böckerna, tills vi en dag kan njuta av vad Allah har förberett för alla dem som vandrar på vår Ibrāhīms ^(fäöh) väg, såsom den Hedrade Qur'ān säger:

‘Āli ‘Imān 3:107

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وَجوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

¹⁰⁷ Men vad gäller de vars ansikten kommer att bli vita, de kommer att vara inom Allahs nåd. De kommer att bo där för evigt.

Maryam 19:61

جَنَّتْ عَدْنِ الْتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا

⁶¹ Där uppe finns trädgårdar med evigt uppehåll som den Barmhärtige har lovat Sina tjänare i det osedda. Sannerligen, Hans löfte har alltid förekommit.

An-Nisā 4:125

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

¹²⁵ Vem kan vara bättre i religionen än den som överlämnar hela sitt jag till Allah, gör gott och följer den uppriktigt troende Ibrāhīms väg? Allah valde honom till vän.

Måtte Allah, konungarnas Konung (Mālik al-Mulk.) och i allt Prisvärdige, (Al-Hamīd.) välsigna Dig i Din strävan efter sinnesfrid när Du mediterar över de svar jag har försökt att ge på grundläggande frågor. Må Han vara välsignad för att Han ger lösningar på existentiella problem som förvisso påverkar vår sinnesfrid, läker vår relation med andra troende och beslutar om vårt eviga öde!

Ar-Raḥmān 55:78

Bibliografi

- Isma'il R. AL FARUQI och Lois AL FARUQI, *The Cultural Atlas of Islam* (London: Macmillan, 1986).
- Syed Ameer All, *The Spirit of Islam; Or, the Life and Teachings of Mohammed* (Emeryville: Andesite, 2015).
- Fransçois BERTHIER, L'idéologie politique des Frères Musllimans, i *Orient Magazine* (no. 26, 1985).
- James J. M. COWAN, ed., *The Hans Wehr Dictionary of Modern Written Arabic* (Wiesbaden: Harrassowitz, 1979⁴).
- Joseph Nessim DAWOOD, *The Koran* (London: Penguin Classics, 2004).
- John DOWLING, *The History of Romanism*, (New York: Edward Walker, 1846).
- Reuven FIRESTONE, *Journeys in Holy Lands: The Evolution of the Abraham-Ishmael Legends in Islamic Exegesis* (New York: State University of New York Press, 1990).
- Wilhelm GESENIUS, *Hebräisches und aramäisches Handwörterbuch* (Berlin, Göttingen, Heidelberg: Springer Verlag, 1962).
- Daniel GOFFMAN, *The Ottoman Empire and Early Modern Europe* (Cambridge: University Press, 2002).
- Frederic George KENYON, *The Bible and Archaeology* (London: G. Harrap / New York: Harper & Row, 1940).
- George E. KIRK, *A Short History of the Middle East* (New York City: Barnes & Noble, 2006).
- Pierre LANARES, *Conscience et liberté* (Berne: Association Imernationale pour la Défense de la Liberté Religieuse, vol. 2, 1975).
- Ioannes Dominicus MANSI, *Sacrorum Conciliorum*, (Venice: Nova et amplissima collectio, vol. 23. 1779).
- Carl MIRBT, *Quellen zur Geschichte des Papsttums und des römischen Katholizismus* (Tübingen: Mohr, 1924⁴).
- Hubertus MYNAREK, *Die neue Inquisition* (Marktheidenfeld: Das weisse Pferd, 1999).
- Gabriele PHILIPPS, *Islamic Spain, A Model of Peaceful Coexistence*, Chattanooga: eget förlag, 2003).
- Uriah SMITH, *Daniel and the Uppenbarelseboken, The Seven Trumpets Continued* (Kindleutgåva, 2016).
- Leften STAVRIANOS, *The Balkans Since 1453* (New York: Holt, Rinehart and Winston, 2008⁴).
- AbūJa far Muḥammad ibnJarīr AṬ-TABARĪ, *Tarīkh al-umam wa almulūk* (Beirut: Dar-i Seveydan, 1968) band. 2,.
- Warren TREADGOLD. *A History of the Byzantine State and Society* (Stanford: Stanford University Press, 1997).
- Henri TREECE, *The Crusades* (London: Orion Publishing, 1962).

Kathrin Utz TREMP, "Frauen, die der Teufel reitet", ZEIT Geschichte Nr. 3/2014, den 26. Augusti, 2014.

Peter UHLMANN, *Die Lehrentscheidungen Roms im Licht der Bibel* (Amtzell: Telos Verlag, 1984).

Peter WENSIERSKI, Klaus FRANKE and Ulrich SCHWARZ, Gottes willige Vollstrecker, *Der Spiegel*, den 1. Juni, 1998.

Ellen Gould WHITE, *The Great Controversy Between Christ and Satan* (Boise: Pacific Press, 2012).

Andra böcker av författaren:

The Blessed Feast

'Eid Al-Adhā är den största religiösa högtiden inom den islamiska världen, under vilken milliontals djur slaktas världen över för att hålla i minne Ibrāhīms sons död ^(fäöh).

Men vad är dess egentliga betydelse?

Med hjälp av över 600 citat ur den Hedrade Qur'ānen, framlägger författaren den av Allah beredda planen för det fallna mänskosläktets räddning.

Longing for Paradise

Kristna och muslimer delar ett gemensamt hopp om bättre dagar. Båda tror att Jesus Messias/Al-Masīḥ 'Īsā Ibn Maryam ^(fäöh) snart skall återvända till jorden.

Vari ligger likheterna och olikheterna?

Detta studium tar upp alla huvudsakliga eskatologiska aspekter ur den Hedrade Bibeln, den Hedrade Qur'ānen, den Qur'ānska tolkningen (*al-mufasssirūn*) och islams traditioner (*al-Aḥādīth*) rörande tidens tecken, Allahs yttersta avsikt med historien, och hur man gör sig redo.

DVD Qur'ān and Bible - A Comparative Study

Lidandet: Varifrån kommer det, och varför inträffar det? Vanliga frågor – olika svar? Vad har den Hedrade Bibeln att säga om detta? Och hur förhåller det sig med den Hedrade Qur'ānen på den här punkten?

Under åtta DVD-timmar med PowerPointpresentationer av alla citat, kommer Du att skönja den kosmiska konflikten och varför Du är på jorden...